

Europeiska unionens officiella tidning

L 367

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

23 december 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

BESLUT

- ★ **Rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena** 1

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

2014/941/EU:

- ★ **Rådets beslut av den 27 juni 2013 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan** 8
- Avtal mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan 10

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1377/2014 av den 18 december 2014 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel** 14
- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1378/2014 av den 17 oktober 2014 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013** 16

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1379/2014 av den 16 december 2014 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina** 22
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1380/2014 av den 17 december 2014 om ändring av förordning (EG) nr 595/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter** 82
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1381/2014 av den 22 december 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 83

DIREKTIV

- ★ **Rådets direktiv 2014/112/EU av den 19 december 2014 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar, som ingåtts av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen(ETF) ⁽¹⁾** 86

BESLUT

2014/942/EU:

- ★ **Rådets beslut av den 17 december 2014 om utnämning av en tysk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén** 96

2014/943/EU:

- ★ **Rådets genomförandebeslut av den 19 december 2014 om utnämning av ordförande, vice ordförande och ytterligare heltidssysselsatta ledamöter i den gemensamma resolutionsfonden** 97

2014/944/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 11 juni 2014 om det statliga stöd SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 & NN 32/10) som Italien har genomfört till förmån för företaget SO.G.A.S. som förvaltar Strettoflygplatsen [delgivet med nr C(2014) 3571] ⁽¹⁾** 99

2014/945/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 19 december 2014 om vissa skyddsåtgärder i samband med högpatoget aviär influensa av subtyp H5N8 i Tyskland [delgivet med nr C(2014) 10261] ⁽¹⁾** 115

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

2014/946/EU:

- ★ **Beslut nr 1/2014 av stabiliserings- och associeringsrådet EU–Serbien av den 17 december 2014 om ersättande av protokoll 3 (om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete) till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan** 119

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2014/947/EU:

- ★ **Beslut nr 1/2014 av den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer av den 28 november 2014 om ändring av bilaga II (Samordningen av socialförsäkringsystemen) till avtalet 122**
-

Rättelser

- ★ **Rättelse till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1159/2014 av den 30 oktober 2014 om genomförande av artikel 8a.1 i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland (EUT L 311, 31.10.2014) 126**

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT nr 940/2014/EU

av den 17 december 2014

om sjötullsystemet i de franska yttersta randområdena

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i fördraget, som gäller för unionens yttersta randområden dit de franska utomeuropeiska departementen hör, medger i princip ingen skillnad i beskattning mellan lokala produkter och produkter från det franska fastlandet eller andra medlemsstater. Enligt artikel 349 i fördraget är det emellertid möjligt att vidta specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena på grund av de permanenta svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation.
- (2) Dessa specifika åtgärder måste beakta de yttersta randområdenas särdrag och särskilda begränsningar, utan att undergräva integriteten och sammanhanget hos unionens rättssystem, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken. De pågående och varierande svårigheter som unionens yttersta randområden påverkas av, vilka nämns i artikel 349 i fördraget (den avlägsna belägenheten, råvaru- och energiberoendet, nödvändigheten av att inrätta större lager, den begränsade lokala marknaden i kombination med en dåligt utvecklad exportverksamhet etc.) ökar produktionskostnaderna och leder därmed till ett högre självkostnadspris för lokalt tillverkade produkter, vilket leder till att, om inga specifika åtgärder tillämpades skulle de lokalt tillverkade produkterna därför vara mindre konkurrenskraftiga än produkter utifrån, till och med när kostnaderna för transporten till de utomeuropeiska departementen tas med i beräkningen. Det skulle därmed bli svårare att upprätthålla lokal produktion. Därför är det nödvändigt att vidta specifika åtgärder för att stärka den lokala industrin genom att öka dess konkurrenskraft. Genom rådets beslut 2004/162/EG ⁽¹⁾ har Frankrike rätt att till och med den 31 december 2014 medge befrielser från eller nedsättningar av sjötullen för vissa produkter som tillverkas i de yttersta randområdena Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion och, från och med den 1 januari 2014, Mayotte, i syfte att återupprätta de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft. Bilagan till det beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse eller nedsättning av skatten får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter.
- (3) Frankrike har begärt att regler som liknar de som finns i beslut 2004/162/EG ska bibehållas efter den 1 januari 2015. Frankrike understryker att de svårigheter som förtecknas ovan är permanenta, att den skatteordning som

⁽¹⁾ Rådets beslut 2004/162/EG av den 10 februari 2004 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen och om förlängning av giltighetstiden för beslut 89/688/EEG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 64).

införts genom beslut 2004/162/EG har gjort det möjligt att bibehålla och i vissa fall utveckla den lokala produktionen och inte har utgjort en fördel för de företag som omfattas av åtgärderna eftersom importen av de produkter som omfattas av en differentierad beskattning totalt har fortsatt att öka.

- (4) Frankrike har för varje berört yttersta randområde (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte och Réunion) till kommissionen översänt fem kategorier av förteckningar över produkter för vilka man avser att tillämpa en differentierad skattesats, uppgående till 10, 20 eller 30 procentenheter, beroende på om produkterna produceras lokalt eller inte. Det franska yttersta randområdet Saint Martin berörs inte.
- (5) Genom detta beslut genomförs bestämmelserna i artikel 349 i fördraget och ges Frankrike tillåtelse att tillämpa en differentierad beskattning på de produkter i fråga om vilka det har kunnat visas för det första att lokal produktion förekommer, för det andra att det sker en betydande införsel av varor (bl.a. från det franska fastlandet och från andra medlemsstater), vilket kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen, och för det tredje att det finns merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån och som äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft. Den tillåtna skillnaden i beskattning bör inte överstiga de påvisade merkostnaderna. Tillämpningen av dessa principer skulle göra det möjligt att genomföra bestämmelserna i artikel 349 i fördraget, utan att man går utöver vad som är nödvändigt och utan att det skapas ooberättigade fördelar för den lokala produktionen så att man inte undergräver integriteten och sammanhanget hos unionsrätten, inklusive politiken för konkurrens på den inre marknaden och för statligt stöd.
- (6) För att förenkla småföretagens skyldigheter bör skattebefrielseerna eller skattenedsättningarna beröra alla aktörer vars årliga omsättning minst uppgår till 300 000 EUR. De aktörer vars årliga omsättning är lägre än denna tröskel bör inte omfattas av sjötullen, men kan å andra sidan inte dra av sådan sjötull som betalats i tidigare led.
- (7) Dessutom bör, för överensstämmelse med unionsrätten, inga skillnader i skattesats tillämpas på livsmedel som omfattas av det stöd som avses i kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013⁽¹⁾. Denna bestämmelse förhindrar att effekten av det jordbruksstöd som beviljas genom den särskilda försörjningsordningen annulleras eller minskas till följd av en högre skatt på de subventionerade produkterna genom sjötullen.
- (8) Målen för stödet till den socioekonomiska utvecklingen i de franska utomeuropeiska departementen, vilka fastställdes redan i beslut 2004/162/EG, bekräftas genom kraven på sjötullarnas ändamål. Det är en rättslig skyldighet att införliva intäkterna från sjötullarna med de skatteintäkter som härrör från de franska utomeuropeiska departementens ekonomiska system och skattesystem, och att använda dessa medel inom ramen för en strategi för ekonomisk och social utveckling med stöd till lokal verksamhet.
- (9) Tillämpningsperioden för beslut 2004/162/EG bör förlängas med sex månader till och med den 30 juni 2015. Denna tidsfrist skulle göra det möjligt för Frankrike att införliva detta beslut med sin nationella rätt.
- (10) Ordningen bör gälla i fem år och sex månader, till och med den 31 december 2020, som också är slutdatum för tillämpningen av riktlinjerna för statligt regionalstöd. Det är dock nödvändigt att före den tidpunkten utvärdera resultaten av tillämpningen av denna ordning. Följaktligen bör de franska myndigheterna senast den 31 december 2017 inkomma med en rapport om tillämpningen av den skatteordning som inrättats, så att effekterna av åtgärderna och deras bidrag till att bibehålla, främja och utveckla lokal ekonomisk verksamhet kan kontrolleras mot bakgrund av de svårigheter som påverkar de yttersta randområdena. Rapporten bör bl.a. kontrollera att de skattelättnader som Frankrike beviljar lokalt tillverkade produkter inte överskrider vad som är absolut nödvändigt och att dessa fördelar fortfarande är nödvändiga och proportionella. Rapporten bör dessutom innehålla en analys av den införda ordningens inverkan på prisnivån i de franska yttersta randområdena. På grundval av denna rapport bör kommissionen lägga fram en rapport för rådet och, vid behov, ett förslag som syftar till att anpassa bestämmelserna i detta beslut med hänsyn till iakttagelserna.
- (11) Detta beslut bör tillämpas från och med den 1 juli 2015 för att undvika ett rättsligt tomrum.
- (12) Detta beslut påverkar inte den eventuella tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (13) Syftet med detta beslut är att fastställa den rättsliga ramen för sjötullarna från och med den 1 januari 2015. Med tanke på ärendets brådskande natur bör ett undantag göras från den period på åtta veckor som fastställs i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från artiklarna 28, 30 och 110 i fördraget bemyndigas Frankrike att till och med den 31 december 2020 medge befrielser från eller nedsättningar av sjötullen för de produkter som förtecknas i bilagan och som tillverkas lokalt i Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte och Réunion, i egenskap av yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i fördraget.

Sådana befrielser eller nedsättningar ska utgöra ett led i strategin för de berörda yttersta randområdenas ekonomiska och sociala utveckling, med hänsyn till unionsramen, och bidra till att främja lokal verksamhet, utan att för den skull ändra handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset.

2. I förhållande till de skattesatser som tillämpas på liknande produkter med ursprung utanför de berörda yttersta randområdena får de befrielser eller nedsättningar som avses i punkt 1 inte leda till större skillnader än följande:

- a) 10 procentenheter för produkter som förtecknas i del A i bilagan.
- b) 20 procentenheter för produkter som förtecknas i del B i bilagan.
- c) 30 procentenheter för produkter som förtecknas i del C i bilagan.

Frankrike ska se till att de befrielser eller nedsättningar som tillämpas på de produkter som förtecknas i bilagan inte överstiger den procentsats som är absolut nödvändig för att bibehålla, främja och utveckla de lokala ekonomiska verksamheterna.

3. Frankrike ska tillämpa de skattebefrielser eller skattenedsättningar som förtecknas i punkterna 1 och 2 på aktörer vars årliga omsättning minst uppgår till 300 000 EUR. Aktörer vars årliga omsättning är lägre än denna tröskel ska inte omfattas av sjötullen.

Artikel 2

De franska myndigheterna ska på produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordning som föreskrivs i kapitel III i förordning (EU) nr 228/2013 tillämpa samma skatteordning som på lokalt tillverkade produkter.

Artikel 3

1. Frankrike ska omedelbart underrätta kommissionen om de skatteordningar som avses i artikel 1.

2. Frankrike ska senast den 31 december 2017 lägga fram en rapport för kommissionen om tillämpningen av den skatteordning som avses i artikel 1, verkningarna av de åtgärder som vidtagits och åtgärdernas bidrag till bibehållandet, främjandet och utvecklingen av lokala ekonomiska verksamheter, med beaktande av de svårigheter som de yttersta randområdena påverkas av.

På grundval av denna rapport ska kommissionen för rådet lägga fram en rapport och, vid behov, ett förslag för att anpassa bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 4

I artikel 1.1 i beslut 2004/162/EG ska datumet "den 31 december 2014" ersättas med datumet "den 30 juni 2015".

Artikel 5

Artiklarna 1–3 ska tillämpas från och med den 1 juli 2015.

Artikel 4 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2014.

På rådets vägnar
G. L. GALLETTI
Ordförande

BILAGA

A. Förteckning över de produkter som avses enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾

1. Det yttersta randområdet Guadeloupe

0105 11, 0201, 0203, 0207, 0208, 0305 49 80, 0702, 0705 19, 0706 10 00 10, 0707 00 05, 0709 60 10, 0709 60 99, 1106, 2103 30 90, 2103 90 30, 2209 00 91, 2505, 2712 10 90, 2804, 2806, 2811, 2814, 2853 00 10, 3808, 4407 10, 4407 21-4407 29, 4407 99, 7003 12 99, 7003 19 90, 7003 20, 8419 19.

2. Det yttersta randområdet Guyana

0105 11, 0702, 0709 60, 0805, 0807, 1006 20, 1006 30, 2505 10, 2517 10, 3824 50, 3919, 3920 43, 3920 51, 6810 11, 7215, 7606 förutom 7606 91, 9405 60.

3. Det yttersta randområdet Martinique

0105 11, 0105 12, 0105 15, 0201, 0203, 0207, 0208 10, 0209, 0305, 0403 förutom 0403 10, 0405, 0706, 0707, 0709 60, 0709 99, 0710 förutom 0710 90, 0711, 0801 11-0801 19, 0802 90, 0803, 0804 30, 0804 50, 0805, 0809 10, 0809 40, 0810 30, 0810 90, 0812, 0813, 0910 91, 1102, 1106 20, 1904 10, 1904 20, 2001, 2005 förutom 2005 99, 2103 30, 2103 90, 2104 10, 2505, 2710, 2711, 2712, 2804, 2806, 2811 förutom 2811 21, 2814, 2836, 2853 00 10, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3401, 3808, 3820, 4012 11, 4012 12, 4012 19, 4401, 4407 21 förutom 4407 29, 4408, 4409, 4415 20, 4421 90, 4811, 4820, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6902, 6904 10, 7006, 7003 12, 7003 19, 7113-7117, 7225, 7309, 7310 förutom 7310 21, 7616 91, 7616 99, 8402 90, 8419 19, 8902, 8903 99, 9406.

4. Det yttersta randområdet Mayotte

0407, 0702, 0704 90 90, 0705 19, 0709 99 10, 0707 00 05, 0708 90, 0709 30, 0709 60, 0709 93 10, 0709 99 60, 0714, 0801 11, 0801 12, 0801 19, 0803, 0804 30, 0805 10, 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 2309 90 förutom 2309 90 96, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 92, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.

5. Det yttersta randområdet Réunion

0105 11, 0105 12, 0105 13, 0105 15, 0207, 0208 10, 0208 90 30, 0208 90 98, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405 förutom 0405 10, 0406 10, 0406 90, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711 90 10, 0801, 0803, 0804, 0805, 0806, 0807, 0808, 0809, 0810, 0811, 0812, 0813, 0904, 0909 31, 0910 99 99, 1101 00 15, 1106 20, 1108 14, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1903, 1904, 2001, 2002 10, 2004 10 10, 2004 10 91, 2004 90 50, 2004 90 98, 2005 10, 2005 20, 2005 40, 2006, 2007 förutom 2007 99 97 10, 2103 20, 2103 90, 2104, 2201, 2309 90 förutom 2309 90 35 2309 90 35 och 2309 90 96 90, 2710 19 81-2710 19 99, 3211, 3214, 3402, 3403 99, 3505 20, 3506 10, 3808 92, 3808 99, 3809, 3811 90, 3814, 3820, 3824, 3921 11, 3921 13, 3921 90 90, 3925 10, 3926 90, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 10, 4409 21, 4409 29, 4415 20, 4421, 4811, 4820, 6306, 6801, 6811 89, 7007 29, 7009 förutom 7009 10, 7312 90, 7314 förutom 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49 och 7314 50, 7606, 8310, 8418 50, 8418 69, 8418 91, 8418 99, 8421 21-8421 29, 8471 30, 8471 41, 8471 49, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902, 8903 99, 9001, 9021 21 90, 9021 29, 9405, 9406, 9506 21, 9506 29, 9619.

B. Förteckning över de produkter som avses enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan

1. Det yttersta randområdet Guadeloupe

0302, 0306 15, 0306 16, 0306 19, 0307 91, 0307 99, 0403, 0407, 0409, 0807 11, 0807 19 90, 1601, 1602 41 10, 1604 20 10, 1806 31, 1806 32 10, 1806 32 90, 1806 90 31, 1806 90 60, 1901 20, 1902 11, 1902 19, 1905, 2105, 2106, 2201 90, 2202 10, 2202 90, 2207 10, 2208 40, 2309 90 förutom 2309 90 31 30, 2309 90 51 och 2309 90 96 90, 2523 29, 2828, 3101, 3102 90, 3103 90, 3104 20, 3105 20, 3208, 3209, 3305 10, 3401, 3402, 3406, 3917 förutom 3917 10 10, 3919, 3920, 3923, 3924 10, 3925 10, 3925 30, 3925 90, 3926 90, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 90, 4821 10, 4821 90, 4823 40, 4823 61, 4823 69, 4823 70 10, 4910, 4911 10, 6303 12, 6303 91, 6303 92 90, 6303 99 90, 6306 12, 6306 19, 6306 19, 6306 30, 6810 förutom 6810 11 10, 7213 10, 7213 91 10, 7214 20, 7214 99 10, 7308 30, 7308 40, 7308 90 59, 7308 90 98, 7309 00 10, 7310 10,

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

7310 21 11, 7310 21 19, 7310 29, 7314 förutom 7314 12, 7610 10, 7610 90 90, 7616 99 90, 9001 40, 9404 10, 9404 21, 9406 00 20.

2. Det yttersta randområdet Guyana

0201, 0203, 0204, 0206 10 95, 0206 10 98, 0206 30, 0206 80 99, 0207 11, 0207 13, 0207 41, 0207 43, 0208 10, 0208 90 10, 0208 90 30, 0209 10 90, 0209 90, 0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 99, 0302, 0303 89, 0304, 0305 39 90, 0305 49 80, 0305 59 80, 0305 69 80, 0306 17, 0403 10, 0406 10, 0406 40, 0406 90, 0901 förutom 0901 90, 1601, 1602, 1604 11–1604 20, 1605 10–1605 29, 1605 52–1605 54, 1905, 2001 90 10, 2001 90 20, 2001 90 40, 2001 90 70, 2001 90 92, 2001 90 97, 2006 00 10, 2006 00 31, 2006 00 35, 2006 00 38 81, 2006 00 38 89, 2006 00 91, 2006 00 91, 2006 00 99 99, 2008 11, 2008 99 förutom 2008 99 48 19, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80, 2103, 2105, 2106 90 98, 2201, 2202, 2208 40, 2309 90 förutom 2309 90 96 90, 2309 90 96 30, 2309 90 31 30, 2309 90 35, 2309 90 43, 2309 90 41 20, 2309 90 41 80 och 2309 90 51, 2828 90, 3208 90, 3209 10, 3402, 3809 91, 3923 förutom 3923 10, 3923 40 och 3923 90, 3925, 3926 90, 4201, 4817, 4818, 4819 40, 4819 50, 4819 60, 4820 10, 4821 10, 4823 69, 4823 90 85, 4905 91, 4905 99, 4909, 4910, 4911, 5907, 6109, 6205, 6206, 6306 12, 6306 19, 6307 90 98, 6802 23, 6802 29, 6802 93, 6802 99, 6810 19, 6815, 7006 00 90, 7009, 7210, 7214 20, 7214 99, 7216, 7301, 7306, 7308 10, 7308 30, 7308 90, 7309, 7310 förutom 7310 21 11 och 7310 21 19, 7314, 7326 90 98, 7411, 7412, 7604, 7607, 7610 10, 7610 90, 7612 10, 7612 90 30, 7612 90 80, 7616 91, 7616 99, 7907, 8211, 8421 21 00 90, 8537 10, 9404 21, 9405 20, 9405 40.

3. Det yttersta randområdet Martinique

0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 20, 0210 99 41, 0210 99 49, 0210 99 51, 0210 99 59, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0406 10, 0406 90 50, 0407, 0408 99, 0409, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0704 90, 0705, 0710 90, 0807, 0811, 1601, 1602, 1604 20, 1605 10, 1605 21, 1605 62, 1702, 1704 90 61, 1704 90 65, 1704 90 71, 1806, 1902, 2005 99, 2105, 2106, 2201, 2202 10, 2202 90, 2208 40, 2309 förutom 2309 90 96 30, 2517 10, 2523 21, 2523 29, 2811 21, 2828 10, 2828 90, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3303, 3304, 3305, 3402, 3406, 3917, 3919, 3920, 3921 11, 3921 19, 3923 21, 3923 29, 3923 30, 3924, 3925, 3926 10, 3926 30, 3926 90 92, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 40, 4818 90, 4819, 4821, 4823, 4902, 4907 00 90, 4909, 4910, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6109 10, 6109 90 20, 6109 90 90, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6805, 6810 11, 6810 19, 6810 91, 6811 81, 6811 82, 7015 10, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 8421 21, 8708 21 90, 8708 99 97, 8716 40, 8901 90 10, 9021 21, 9021 29, 9401 30, 9401 51, 9401 59, 9401 69, 9401 71, 9401 79, 9401 90, 9403, 9404 10, 9404 21, 9405 60.

4. Det yttersta randområdet Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7212 30, 7216 61 90, 7216 91 10, 7301, 7308 30, 7312, 7314, 7326 90 98, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 20 80, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.

5. Det yttersta randområdet Réunion

0306 11, 0306 16, 0306 17, 0306 21, 0306 26, 0306 27, 0307 11, 0307 19, 0307 59, 0409, 0603, 0604 20 40, 0604 90 91, 0604 90 99, 0709 60, 0901 21, 0901 22, 0910 11, 0910 12, 0910 30, 0910 91 10, 0910 91 90, 1516 20, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902, 1905, 2005 51, 2005 59, 2005 99 10, 2005 99 30, 2005 99 50, 2005 99 80, 2008 förutom 2008 19 19 80, 2008 30 55 90, 2008 40 51 90, 2008 40 59 90, 2008 50 61 90, 2008 60 50 90, 2008 70 61 90, 2008 80 50 90, 2008 97 59 90 och 2008 99 49 80, 2105, 2106 90, 2208 40, 2309 10, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301 12, 3301 13, 3301 24, 3301 29, 3301 30, 3401 11, 3917, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20, 3925 30, 4012, 4418, 4818 10, 4819 10, 4819 20, 4821, 4823 70, 4823 90, 4909, 4910, 4911 10, 4911 91, 7216 61 10, 7308 förutom 7308 90, 7309, 7310, 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49, 7314 50, 7326, 7608, 7610, 7616 91, 7616 99 90, 8419 19, 8528 51, 8528 71, 8528 72, 8528 73, 9401 förutom 9401 10 och 9401 20, 9403, 9404 10, 9506 99 90.

C. Förteckning över de produkter som avses enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan

1. Det yttersta randområdet Guadeloupe

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101, 1701, 2007, 2009 förutom 2009 11 99 98, 2009 49 99 90, 2009 79 19 90, 2009 89 69 90, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99, 2009 90 59 39 och 2009 90 59 90, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92.

⁽¹⁾ Endast produkter baserade på rom enligt rubrik 2208 40.

2. Det yttersta randområdet Guyana

1702, 2007, 2009 förutom 2009 11 99 98, 2009 31 19 99, 2009 49 99 90, 2009 89 36 90, 2009 81 99 90 och 2009 90 98 80, 2203, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 4403 49, 4403 99 95, 4407 22, 4407 29, 4407 99 96, 4409 29 91, 4409 29 99, 4418 10 10, 4418 10 90, 4418 20 10, 4418 20 80, 4418 40, 4418 50, 4418 60, 4418 90, 4420 10, 9403 40 10, 9406 00 11, 9406 00 20, 9406 00 38.

3. Det yttersta randområdet Martinique

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101 00 11, 1101 00 15, 1701, 1901, 1905, 2006 00 10, 2006 00 35, 2006 00 91, 2007 förutom 2007 10 99 15, 2007 99 33 15, och 2007 99 39 29, 2008 förutom 2008 20 51, 2008 50 61 90, 2008 60 50 10, 2008 80 50 90, 2008 93 93 90, 2008 97 51 90, 2008 97 59 90, 2008 99 48 94, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80 och 2008 99 99 90, 2009 förutom 2009 11 99 96, 2009 11 99 98, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 39 19, 2009 39 39 99, 2009 49 30 91, 2009 49 30 99, 2009 49 91 90, 2009 69 51 10, 2009 79 11 91, 2009 79 11 99, 2009 89 97 99 ⁽²⁾, 2009 89 99 99 ⁽²⁾ och 2009 90 59 90 ⁽²⁾, 2203, 2204 29, 2205, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92, 7212 30, 9001 40.

4. Det yttersta randområdet Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.

5. Det yttersta randområdet Réunion

0905 10, 1512 19, 1514 19 90, 1515 29, 2009 förutom 2009 11 99 96, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 31 19, 2009 69 19 10, 2009 69 51 10, 2009 79 19 90, 2009 79 98 20, 2009 89 69 90 ⁽¹⁾, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99 ⁽¹⁾, 2009 89 99 99 ⁽¹⁾, 2009 90 51 80 och 2009 90 59 ⁽¹⁾, 2202 10, 2202 90, 2203, 2204 21 79, 2204 21 80, 2204 21 83, 2204 21 84, 2204 29 83, 2204 29 84, 2206 00 59, 2206 00 89, 2208 70 ⁽²⁾, 2208 90 ⁽²⁾, 2402 20, 7113, 7114, 7115, 7117, 7308 90, 9404 21 10, 9404 21 90, 9404 29 10, 9404 29 90.

⁽¹⁾ Endast produkter baserade på rom enligt rubrik 2208 40.

⁽²⁾ Med ett Brixtal på mer än 20.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 27 juni 2013

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan

(2014/941/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen och Kanada bör utöka sitt samarbete i tullfrågor så att det även omfattar frågor om säkerhet i leveranskedjan och sammanhängande riskhantering i syfte att förbättra den genomgående säkerheten i leveranskedjan och samtidigt underlätta för den legitima handeln.
- (2) I enlighet med rådets beslut 2012/643/EU av den 4 mars 2013 ⁽¹⁾ undertecknades avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan (nedan kallat *avtalet*) den ..., med förbehåll för att det ingås.
- (3) Den ståndpunkt som ska intas av unionen i gemensamma tullsamarbetskommittén EU–Kanada (nedan kallad *gemensamma tullsamarbetskommittén*), om kommittén ska anta akter med rättslig verkan, bör fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. När så krävs bör övriga ståndpunkter som ska intas av unionen i kommittén fastställas av rådet i enlighet med artikel 16 i fördraget om Europeiska unionen.
- (4) Avtalet bör godkännas på Europeiska unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

⁽¹⁾ EUTL 287, 18.10.2012, s. 1.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den person som ska ha rätt att på unionens vägnar lämna den underrättelse som föreskrivs i artikel 9 i avtalet för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av avtalet ⁽¹⁾.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 juni 2013.

På rådets vägnar

E. GILMORE

Ordförande

⁽¹⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL**mellan Europeiska unionen och Kanada om tullsamarbete i frågor som rör säkerhet i leveranskedjan**

EUROPEISKA UNIONEN och KANADA (*de avtalsslutande parterna*)

SOM ERKÄNNER att det finns anledning att förbättra den genomgående säkerheten i leveranskedjan för Kanada och Europeiska unionen och samtidigt underlätta för den legitima handeln,

SOM ÄR MEDVETNA om att tullmyndigheterna i Kanada och Europeiska unionen sedan lång tid tillbaka upprätthåller nära och fruktbara förbindelser,

SOM ÄR MEDVETNA om att förbindelserna kan förbättras genom ett närmare samarbete kring containersäkerhet och andra frågor som rör säkerhet i leveranskedjan, vilket så långt som möjligt bör baseras på att parterna ömsesidigt erkänner varandras riskhanteringsmetoder, riskstandarder, säkerhetskontroller och handelspartnerskapsprogram,

SOM ÖNSKAR tillhandahålla en ram för att utforska framtida samarbetsmöjligheter för att förbättra metoder för säkerheten i leveranskedjan som skulle höja effektiviteten i tullfrågor för att säkerställa den genomgående säkerheten i leveranskedjan och underlätta för den legitima handeln på ett sätt som gynnar båda de avtalsslutande parternas handel,

SOM STRÄVAR efter att ta fram en strategi som gör det möjligt för Kanada och Europeiska unionen att samarbeta på området för godsinspektion,

SOM BYGGER vidare på de viktigaste delarna av Världstullorganisationens ramverk av standarder för att säkra och underlätta världshandeln (SAFE),

SOM HÄNVISAR till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanada om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor, som trädde i kraft den 1 januari 1998, och som önskar utvidga det avtalets räckvidd genom ett avtal om en särskild fråga, i enlighet med artikel 23 i avtalet,

SOM ÄR MEDVETNA om att en gemensam tullsamarbetskommitté inrättades genom artikel 20 i avtalet om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor, vars uppgift är att se till att avtalet fungerar väl och, bland annat vidta de åtgärder som är nödvändiga för tullsamarbetet i överensstämmelse med målen i avtalet och för utvidgande av avtalet för att höja nivån på tullsamarbetet och komplettera avtalet inom särskilda sektorer eller frågor.

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta avtal avses med *tullmyndighet*

- i Europeiska unionen: behöriga tjänstegrenar inom Europeiska kommissionen och Europeiska unionens medlemsstaters tullmyndigheter,
- i Kanada: den offentliga förvaltning som Kanada har utsett som ansvarig för förvaltningen av tullagstiftningen.

Artikel 2

De avtalsslutande parterna ska samarbeta kring frågor som rör säkerheten i leveranskedjan och sammanhängande riskhantering.

Artikel 3

De avtalsslutande parterna ska hantera detta samarbete via sina respektive tullmyndigheter.

Artikel 4

De avtalsslutande parterna ska samarbeta genom att

- a) stärka de tullrelaterade aspekterna av att säkerställa logistikkedjan i den internationella handeln och samtidigt underlätta den legitima handeln,
- b) fastställa minimistandarder för riskhanteringsmetoder och relaterade krav och program, i den mån detta är praktiskt möjligt,
- c) främja och när det är lämpligt uppnå ömsesidigt erkännande av metoder för riskhantering, riskstandarder, säkerhetskontroller, säkerhet i leveranskedjan och partnerskapsprogram på handelsområdet inklusive åtgärder för att underlätta handeln,
- d) utbyta information rörande säkerhet i leveranskedjan och riskhantering; informationsutbytet inom ramen för detta avtal ska omfattas av de krav angående konfidentiell behandling och skydd av personuppgifter som anges i artikel 16 i avtalet mellan Kanada och Europeiska gemenskapen om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor, samt de krav på konfidentiell behandling och sekretess som anges i de avtalsslutande parternas respektive lagstiftningar,
- e) inrätta kontaktpunkter för informationsutbytet om säkerhet i leveranskedjan,
- f) införa ett gränssnitt för elektronisk uppgiftsutbyte (inklusive uppgifter före ankomst/avresa) i de fall detta är lämpligt,
- g) utarbeta en strategi som gör det möjligt för tullmyndigheterna att samarbeta kring godsinspektion,
- h) i möjligaste mån samarbeta inom multilaterala forum där frågor som rör säkerhet i leveranskedjan kan tas upp och diskuteras på lämpligt sätt.

Artikel 5

Gemensamma tullsamarbetskommittén som inrättas genom artikel 20 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanada om samarbete och ömsesidigt bistånd i tullfrågor ska se till att detta avtal fungerar väl och granska alla frågor som uppstår i samband med dess tillämpning. Gemensamma tullsamarbetskommittén ska vara bemyndigad att anta beslut om genomförandet av detta avtal i enlighet med respektive avtalsslutande parts lagstiftning rörande aspekter som överföring av uppgifter, ömsesidiga förmåner och ömsesidigt erkännande av riskhanteringsmetoder, riskstandarder, säkerhetskontroller och handelspartnerskapsprogram.

Artikel 6

Gemensamma tullsamarbetskommittén ska inrätta lämpliga arbetsmekanismer, inbegripet arbetsgrupper, till stöd för dess arbete med genomförandet av detta avtal och för att ta itu med särskilt följande uppgifter:

- a) Att identifiera sådana ändringar i lagar och andra författningar som är nödvändiga för genomförandet av detta avtal.
- b) Att identifiera och utarbeta åtgärder för att stärka mekanismen för informationsutbyte.
- c) Att identifiera och utarbeta bästa praxis, även bästa praxis för harmonisering av kraven på elektronisk förhandsinformation om gods med de internationella standarderna för utgående och ingående sändningar och transiteringssändningar.
- d) Att definiera och utarbeta riskanalysstandarder för den information som krävs för att identifiera högrisksändningar som importerats till, omlastas i eller transiteras via Kanada och Europeiska unionen.
- e) Att definiera och utarbeta åtgärder för att harmonisera riskbedömningsstandarderna.
- f) Att definiera minimikontrollstandarder och metoder med vars hjälp dessa standarder kan uppnås.
- g) Att förbättra och utarbeta standarder för handelspartnerskapsprogram i syfte att förbättra säkerheten i leveranskedjan och underlätta den legitima handeln.
- h) Att definiera och genomföra konkreta åtgärder som innebär att man uppnår ömsesidigt erkännande av metoder för riskhantering, riskstandarder, säkerhetskontroller, och partnerskapsprogram på handelsområdet inklusive åtgärder för att underlätta handeln.

Artikel 7

1. Om det uppstår svårigheter eller tvister mellan de avtalsslutande parterna när det gäller genomförandet av detta avtal ska de avtalsslutande parternas tullmyndigheter försöka lösa problemen genom samråd och diskussion.
2. De avtalsslutande parterna kan också enas om andra former av tvistlösning.

Artikel 8

1. Detta avtal får ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan de avtalsslutande parterna.
2. En ändring ska träda ikraft 90 dagar efter den dag då den andra underrättelsen om att parterna har avslutat de respektive interna förfaranden som krävs för att ändringen ska kunna träda ikraft har skickats genom diplomatisk notväxling.

Artikel 9

Detta avtal träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter den dag då de avtalsslutande parterna har underrättat varandra om att de nödvändiga förfarandena för detta avtals ikraftträdande har avslutats.

Artikel 10

1. Detta avtal ska vara i kraft under obestämd tid.
2. Var och en av de avtalsslutande parterna får säga upp detta avtal genom att på diplomatisk väg översända en underrättelse om uppsägning till den andra parten.
3. Denna uppsägning ska börja gälla den första dagen i den månad som följer efter utgången av en sexmånadersperiod efter det att den andra avtalsslutande parten tog emot underrättelsen om uppsägningen.
4. Om avtalet sägs upp ska samtliga beslut som antagits av Gemensamma tullsamarbetskommittén fortsätta att gälla, om inte de avtalsslutande parterna beslutar något annat.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i Bryssel, i två originalexemplar, den 4 mars 2013, på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Канада
Por Canadá
Za Kanadu
For Canada
Für Kanada
Kanada nimel
Για τον Καναδά
For Canada
Pour le Canada
Per il Canada
Kanādas vārdā –
Kanados vardu
Kanada részéről
Għall-Kanada
Voor Canada
W imieniu Kanady
Pelo Canadá
Pentru Canada
Za Kanadu
Za Kanado
Kanadan puolesta
För Kanada

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) nr 1377/2014

av den 18 december 2014

om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 2007/436/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322.2,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10.4–10.8 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽²⁾ ska kommissionen beräkna och informera medlemsstaterna om anpassningar av de egna medel som baseras på mervärdesskatt som avses i artikel 2.1 b i rådets beslut 2007/436/EG, Euratom ⁽³⁾ (nedan kallade *momsmedel*) samt på bruttonationalinkomsten (BNI) som avses i artikel 2.1 c i det beslutet (nedan kallade *ytterligare medel*) i så god tid att de kan redovisa dessa anpassningsbelopp på kommissionens konto som avses i artikel 9.1 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 den första arbetsdagen i december.
- (2) Under exceptionella omständigheter kan dessa anpassningar utmynna i mycket höga belopp som, för vissa medlemsstater, avsevärt kan överstiga de två månatliga tolfedelar som ska tillhandahållas i form av momsmedel och ytterligare medel, och sammantaget för alla medlemsstater, hälften av de samlade månatliga tolfedelarna.
- (3) För vissa medlemsstater kan skyldigheten att tillhandahålla så höga belopp utgöra en stor ekonomisk börda som kan orsaka allvarliga finanspolitiska påfrestningar på dessa medlemsstater, särskilt mot slutet av året.
- (4) Medlemsstaterna bör därför, om vissa villkor är uppfyllda, ha möjlighet att begära att få skjuta upp tillhandahållandet av dessa belopp till den första arbetsdagen i september påföljande år.
- (5) Utan att det påverkar den befintliga skyldigheten att tillhandahålla de begärda beloppen på kommissionens konto bör medlemsstater som beslutar sig för att använda denna möjlighet, i god tid före den första arbetsdagen i december, överlämna en begäran till kommissionen innehållande det eller de datum då anpassningsbeloppen kommer att tillhandahållas, för att unionens likviditetsbehov ska kunna förvaltas på ett effektivt sätt. Om anpassningsbeloppen tillhandahålls efter det eller de datum som meddelats kommissionen bör detta medföra dröjsmålsränta i enlighet med artikel 11 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000.
- (6) De belopp som ska göras tillgängliga den första arbetsdagen i december 2014 till följd av att anpassningarna är högre än någonsin, en situation som inte kunde förutses när förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 antogs.

⁽¹⁾ Yttrande av den 27 november 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 23.6.2007, s. 17).

- (7) För att förhindra att denna exceptionella och oförutsedda situation skapar orimligt tunga budgetrestriktioner för medlemsstaterna strax före årsskiftet, bör man tillämpa den möjlighet som föreskrivs i den här förordningen för anpassningsbelopp som, enligt förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, skulle ha krediterats på kommissionens konto den första arbetsdagen i december 2014. I detta avseende har de medlemsstater som önskar utnyttja denna möjlighet redan lämnat in en formell begäran med en betalningsplan till kommissionen innan den första arbetsdagen i december 2014.
- (8) Förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 10 i förordning (EG, Euratom,) nr 1150/2000 ska följande punkt läggas till:

”7a. Utan hinder av de regler som anges i punkterna 4–7 i den här artikeln får en medlemsstat, på formell begäran till kommissionen, på det konto som avses i artikel 9.1 redovisa de belopp som ska krediteras kommissionen i enlighet med dessa punkter fram till och med den första arbetsdagen i september påföljande år, om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) den berörda medlemsstaten skulle behöva kreditera det konto som avses i artikel 9.1 den första arbetsdagen i december med ett belopp som överstiger två tolfedelar av den medlemsstatens andel från momsmedel och de ytterligare medel som avses i punkt 3 första stycket i den här artikeln, per den 15 november samma år, eller
- b) medlemsstaterna sammantaget skulle behöva kreditera det konto som avses i artikel 9.1 den första arbetsdagen i december med ett sammanlagt belopp som överstiger hälften av de samlade tolfedelarna av det belopp från momsmedel och de ytterligare medel som avses i punkt 3 första stycket i den här artikeln enligt den växelkurs som anges i det stycket, per den 15 november samma år.

Medlemsstaterna får endast tillämpa första stycket i den här punkten om de före den första arbetsdagen i december har översänt en formell begäran till kommissionen med en betalningsplan innehållande det eller de datum då anpassningsbeloppet kommer att krediteras det konto som avses i artikel 9.1.

Kommissionen ska, efter det att den har mottagit en formell begäran, bekräfta att de villkor som anges i första stycket a eller b, samt andra stycket är uppfyllda och underrätta medlemsstaterna om detta.

Om krediteringen av anpassningsbeloppen på det konto som avses i artikel 9.1 sker efter det eller de datum som meddelats kommissionen enligt andra stycket i den här punkten, ska detta medföra att den berörda medlemsstaten ska erlagga dröjsmålränta i enlighet med villkoren som anges i artikel 11.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas på belopp som krediteras på det konto som avses i artikel 9.1 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 efter den 30 november 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2014.

På rådets vägnar

S. GOZI

Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 1378/2014**av den 17 oktober 2014****om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾, särskilt artikel 58.7,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 6.3 och 7.3, och

av följande skäl:

- (1) Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket har i enlighet med artikel 11.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmält de beslut som fattats i enlighet med artikel 11 i den förordningen, inklusive uppskattningen av resultaten av minskningarna för kalenderåren 2015–2019.
- (2) I enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 kommer det beräknade resultatet av den minskning av direktstödsbelopp som anmälts av medlemsstaterna och som avses i artikel 11.6 i den förordningen att göras tillgängligt som unionsstöd för åtgärder inom landsbygdsprogram. Till följd av detta måste bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013 och bilaga III till förordning (EU) nr 1307/2013 anpassas i enlighet med de belopp som anmälts av medlemsstaterna.
- (3) Vidare kan i vissa fall resultatet av stödminskningen bli lika med noll, framför allt på grund av jordbruksföretagens struktur i medlemsstaterna och den väntade fördelningen av direktstöd samt medlemsstaternas möjlighet att tillämpa artikel 11.2 i förordning (EU) nr 1307/2013. Belgien, Luxemburg, Malta, Österrike, Slovenien och Finland har i enlighet med detta anmält sitt respektive beräknade resultat av minskningen, vilket är lika med noll för samtliga kalenderår i perioden 2015–2019.
- (4) Belgien, Tyskland, Frankrike, Kroatien, Litauen och Rumänien har beslutat att tillämpa artikel 11.3 i förordning (EU) nr 1307/2013.
- (5) Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Nederländerna och Rumänien har, i enlighet med artikel 136a.1 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽³⁾ och artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1307/2013, senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmält sitt beslut att överföra en viss procentandel av sina årliga nationella tak för kalenderåren 2015–2019 till program för landsbygdsutveckling som finansieras genom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013.
- (6) Ungern har, i enlighet med artikel 136a.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 73/2009 och artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1307/2013, senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmält sitt beslut att i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 göra en viss procentandel av det belopp som tilldelats stöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras genom Ejflu tillgänglig som direktstöd under perioden 2016–2020.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (7) Bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013 och bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Eftersom denna förordning är väsentlig för att landsbygdsprogrammen ska kunna antas smidigt och i rätt tid, bör den träda i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013 ska ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

_____

BILAGA I

"BILAGA I

FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING (2014–2020)

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Belgien	78 342 401	78 499 837	91 078 375	97 175 076	97 066 202	102 912 713	102 723 155	647 797 759
Bulgarien	335 499 038	335 057 822	337 270 538	340 409 994	339 966 052	339 523 306	338 990 216	2 366 716 966
Tjeckien	314 349 445	312 969 048	345 955 782	344 509 078	343 033 490	323 242 050	321 615 103	2 305 673 996
Danmark	90 287 658	90 168 920	136 397 742	144 868 072	153 125 142	152 367 537	151 588 619	918 803 690
Tyskland	1 221 378 847	1 219 851 936	1 407 185 642	1 404 073 302	1 400 926 899	1 397 914 658	1 394 588 766	9 445 920 050
Estland	103 626 144	103 651 030	111 192 345	122 865 093	125 552 583	127 277 180	129 177 183	823 341 558
Irland	313 148 955	313 059 463	313 149 965	313 007 411	312 891 690	312 764 355	312 570 314	2 190 592 153
Grekland	605 051 830	604 533 693	705 210 906	703 471 245	701 719 722	700 043 071	698 261 326	4 718 291 793
Spanien	1 187 488 617	1 186 425 595	1 186 659 141	1 185 553 005	1 184 419 678	1 183 448 718	1 183 394 067	8 297 388 821
Frankrike	1 404 875 907	1 635 877 165	1 663 306 545	1 665 777 592	1 668 304 328	1 671 324 729	1 675 377 983	11 384 844 249
Kroatien	332 167 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	2 026 222 500
Italien	1 480 213 402	1 483 373 476	1 491 492 990	1 493 380 162	1 495 583 530	1 498 573 799	1 501 763 408	10 444 380 767
Cypern	18 895 839	18 893 552	18 897 207	18 894 801	18 892 389	18 889 108	18 881 481	132 244 377
Lettland	138 327 376	150 968 424	153 066 059	155 139 289	157 236 528	159 374 589	161 491 517	1 075 603 782
Litauen	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600

(löpande priser i EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT 2014–2020
Ungern	495 668 727	495 016 871	489 265 618	488 620 684	488 027 342	487 402 356	486 662 895	3 430 664 493
Malta	13 880 143	13 965 035	13 938 619	13 914 927	13 893 023	13 876 504	13 858 647	97 326 898
Nederländerna	87 118 078	87 003 509	118 496 585	118 357 256	118 225 747	118 107 797	117 976 388	765 285 360
Österrike	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polen	1 569 517 638	1 175 590 560	1 193 429 059	1 192 025 238	1 190 589 130	1 189 103 987	1 187 301 202	8 697 556 814
Portugal	577 031 070	577 895 019	578 913 888	579 806 001	580 721 241	581 637 133	582 456 022	4 058 460 374
Rumänien	1 149 848 554	1 148 336 385	1 176 689 135	1 186 544 149	1 184 725 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 127 996 402
Slovenien	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakien	271 154 575	213 101 979	215 603 053	215 356 644	215 106 447	214 844 203	214 524 943	1 559 691 844
Finland	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Sverige	257 858 535	258 014 757	249 223 940	249 386 135	249 552 108	249 710 989	249 818 786	1 763 565 250
Förenade kungariket	667 773 873	752 322 030	755 698 156	755 518 938	755 301 511	756 236 113	756 815 870	5 199 666 491
Totalt EU-28	13 970 049 060	13 796 873 677	14 297 896 488	14 337 975 697	14 347 801 509	14 297 087 137	14 299 825 797	99 347 509 365
Tekniskt stöd	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Totalt	14 004 179 759	13 831 005 654	14 332 029 767	14 372 110 305	14 381 937 473	14 331 224 483	14 333 964 553	99 586 451 994*

23.12.2014

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 367/19

BILAGA II

"BILAGA II

Nationella tak enligt artikel 6

(tusental EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgarien	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Tjeckien	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danmark	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Tyskland	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estland	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irland	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grekland	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanien	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Frankrike	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Kroatien ⁽¹⁾	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Italien	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cypern	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lettland	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litauen	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxemburg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungern	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nederländerna	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Österrike	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polen	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugal	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumänien	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenien	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovakien	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finland	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Sverige	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Förenade kungariket	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

⁽¹⁾ För Kroatien ska det nationella taket för kalenderåret 2021 vara 342 539 000 EUR och ska för 2022 vara 380 599 000 EUR.

BILAGA III

Nettotak enligt artikel 7

(miljoner EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgarien	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Tjeckien	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danmark	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Tyskland	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estland	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irland	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grekland	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanien	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Frankrike	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Kroatien ⁽¹⁾	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Italien	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cypern	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lettland	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litauen	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxemburg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungern	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nederländerna	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Österrike	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polen	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugal	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumänien	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenien	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovakien	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finland	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Sverige	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Förenade kungariket	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7"

(¹) För Kroatien ska nettotaket för kalenderåret 2021 vara 342 539 000 EUR och ska för 2022 vara 380 599 000 EUR.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1379/2014**av den 16 december 2014****om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 15, och av förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾, särskilt artiklarna 9.4 och 11.3, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

- (1) Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 ⁽³⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00 och 7019 31 00 med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Inledande av antisubventionsundersökningen

- (2) Den 12 december 2013 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tilkännagivandet om inledande av antisubventionsförfarandet*) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* att ett antisubventionsförfarande skulle inledas beträffande import till unionen av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina* eller *det berörda landet*) ⁽⁴⁾.
- (3) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som lämnats in den 28 oktober 2013 av European Glass Fibre Producers Association (APFE) (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning för att det förekommit subventionering av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament och för att detta vållat väsentlig skada, och kommissionen ansåg att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.
- (4) I enlighet med artikel 10.7 i förordning (EG) nr 597/2009 (nedan kallad *den grundläggande antisubventionsförordningen*) underrättade kommissionen innan undersökningen inleddes de kinesiska myndigheterna om att den mottagit en korrekt underbyggd framställning enligt vilken subventionerad import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament i Kina vållade unionsindustrin väsentlig skada. Kommissionen bjöd in de kinesiska myndigheterna till samråd i syfte att klargöra situationen beträffande klagomålet och för att uppnå en ömsesidigt godtagbar lösning.
- (5) De kinesiska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd, som därefter hölls den 5 december 2013. Vid samrådet fann man ingen lösning som kunde godtas av båda parter. Kommissionen beaktade dock kommentarerna från de kinesiska myndigheterna om de ordningar som beskrivs i klagomålet. Efter samrådet lämnade de kinesiska myndigheterna in en skriftlig inlägga den 9 december 2013.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽³⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 av den 9 mars 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 67, 15.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av vissa produkter av glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 362, 12.12.2013, s. 66).

- (6) De kinesiska myndigheterna erbjöds ytterligare samråd om andra stödordningar som identifierats under undersökningens gång. De kinesiska myndigheterna avböjde dock erbjudandet eftersom de hävdade att de inte hade fått tillräckliga upplysningar om dessa ordningar.

3. Parallell begäran om en partiell interimsoversyn av de gällande antidumpningsåtgärderna

- (7) Kommissionen mottog en begäran om inledande av en partiell interimsoversyn av de gällande antidumpningsåtgärderna ⁽¹⁾ begränsad till undersökning av skada i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (nedan kallad den *grundläggande antidumpningsförordningen*). Begäran lämnades in den 28 oktober 2013, även denna gång av APFE, såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av vissa produkter av ändlösa glasfiberfilament.
- (8) Kommissionen fastslog att det fanns tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av en partiell interimsoversyn genom ett tillkännagivande om inledande av partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen, som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av antidumpningsåtgärder*) ⁽²⁾ den 18 december 2013.
- (9) En exporterande tillverkare hävdade att de gällande åtgärder som införts genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 är ogiltiga vad dem anbelangar och att den aktuella översynen av de gällande åtgärder som införts genom den förordningen därför borde avslutas. Den exporterande tillverkaren hävdade att de gällande åtgärderna strider mot WTO:s antidumpningsavtal eftersom den vägrades individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i den grundläggande antidumpningsundersökningen på grund av att den existerade vid tidpunkten för antagandet av förordningen. Till stöd för sitt påstående hänvisade den exporterande tillverkaren till rapporten från WTO:s överprövningsorgan av den 28 juli 2011 i ärende DS397 ⁽³⁾.
- (10) Artikel 9.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen ändrades efter rapporten från WTO:s överprövningsorgan av den 28 juli 2011 i ärende DS397. ⁽⁴⁾ Ändringen gäller alla undersökningar som inletts innan förordningen trädde i kraft den 6 september 2012. När det gäller de exporterande tillverkare som omfattas av de åtgärder som redan var i kraft före det datumet offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande den 23 mars 2012 ⁽⁵⁾, där den uppmanade alla exporterande tillverkare i länder som inte är marknadsekonomier att begära en översyn om de ansåg att de åtgärder de omfattas av borde ses över i ljuset av ovan nämnda rapport från WTO:s överprövningsorgan. Genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 nämns uttryckligen i detta tillkännagivande. Kommissionen mottog ingen begäran från denna exporterande tillverkare och tillverkaren begärde inte heller en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen.
- (11) De gällande åtgärdernas giltighet ifrågasätts därför inte och påståendet avvisas.

4. Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod för båda undersökningarna

- (12) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2012 till och med den 30 september 2013 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av tendenser av betydelse för bedömningen av skadan omfattade perioden från den 1 januari 2010 till undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).
- (13) I de skadeanalyser som gjorts inom ramen för både antisubventionsundersökningen och den partiella interimsoversynen av antidumpningsåtgärder användes samma definitioner av unionsindustrin, representativa unionstillverkare och undersökningsperiod, och om inget annat anges var de slutsatser som drogs i analyserna identiska. Detta ansågs lämpligt för att effektivisera skadeanalysen och för att kunna dra konsekventa slutsatser i båda undersökningarna. Kommentarer om skadeaspekter som framförts i samband med någon av undersökningarna har därför beaktats vid båda.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 (EUT L 67, 15.3.2011).

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa produkter av glasfiberfilament med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C 371, 18.12.2013, s. 19).

⁽³⁾ Överprövningsorganets rapport, Europeiska gemenskaperna – Slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina, WT/DS397/AB/R, s. 152.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 237, 3.9.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Tillkännagivande om avgörandet från Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan av den 28 juli 2011 (EUT C 86, 23.3.2012, s. 6).

5. Parter som berörs av undersökningarna

- (14) I båda tillkännagivandena om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i båda undersökningarna. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare och myndigheterna i Kina, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.
- (15) Berörda parter hade möjlighet att lämna synpunkter om inledandet av båda undersökningarna och att begära att få bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för generaldirektoratet för handel.

6. Stickprovsförfarande

- (16) Kommissionen meddelade i båda tillkännagivandena om inledande att den kan besluta att göra urval och endast låta ett begränsat antal exporterande tillverkare i Kina, icke-närstående importörer och unionstillverkare ingå i undersökningen i enlighet med artikel 17 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 27 i den grundläggande antisubventionsförordningen.

6.1 Urval av unionstillverkare för båda undersökningarna

- (17) I båda tillkännagivandena om inledande meddelade kommissionen att den preliminärt hade valt ut ett stickprov med unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av produktionen i unionen samt försäljningsvolymerna på unionsmarknaden av en likadan produkt under översynsperioden samt geografisk spridning. Urvalet bestod av tre unionstillverkares anläggningar i Belgien, Frankrike och Slovakien⁽¹⁾, som står för ungefär 52 % unionens totala produktion och för 49 % av den totala försäljningen på unionsmarknaden. Stickprovet ansågs därför vara representativt för unionsindustrin. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.
- (18) Under undersökningarna hävdade de kinesiska myndigheterna att en annan stickprovsmetod hade använts för unionstillverkarna i den ursprungliga antidumpningsundersökningen än i de nuvarande undersökningarna, utan motivering. De kinesiska myndigheterna hävdade i) att kommissionen redan hade gjort ett urval innan undersökningarna inleddes och alltså redan hade beslutat att ett stickprov var nödvändigt, ii) att i den ursprungliga undersökningen måste alla parter som ville ingå i stickprovet lämna upplysningar till kommissionen inom 15 dagar från inledandet, medan de tillverkare som redan ingick i urvalet i detta fall inte var skyldiga att göra detta, iii) att de parter som ville ingå i stickprovet inte fick information i något av tillkännagivandena om inledande om vilka uppgifter de måste lämna för att få ingå i stickprovet, och att ingen information om vilka tillverknings- och försäljningsvolymerna de tillverkare som ingick i stickprovet stod för hade lämnats, och iv) att urvalskriteriet "detta urval har gjorts på grundval av största representativa produktionsvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande" inte anges i artikel 17 i den grundläggande antidumpningsförordningen och att ett urval som gjorts på denna grundval inte överensstämmer med denna artikel.
- (19) Kommissionen förklarade i båda tillkännagivandena om inledande att den med tanke på det stora antalet unionstillverkare och för att kunna slutföra undersökningen i tid beslutade att göra ett stickprov och samtidigt föreslog ett preliminärt urval. Samma metod, dvs. stickprov, användes i den föregående undersökningen. Kommissionen ändrade inte metoden genom att använda det preliminära urvalet, utan kunde helt enkelt arbeta mer effektivt eftersom den sparade tid samtidigt som rätten till försvar beaktades fullständigt. Kommissionen gav faktiskt andra unionstillverkare som ansåg att de borde ingå i urvalet eller andra berörda parter som ville lämna in andra relevanta upplysningar med avseende på stickprovet möjlighet att kontakta kommissionen. Eventuella synpunkter skulle beaktas i det slutliga urvalet. Eftersom kommissionen inte mottog några synpunkter på det föreslagna urvalet bekräftades det preliminära urvalet. När det gällde det andra påståendet hade de tillverkare som provisoriskt valts ut för att ingå i stickprovet fyllt i standardformuläret, som innehåller nödvändiga upplysningar för att kommissionen ska kunna göra ett preliminärt urval. Standardformuläret och svaren har funnits tillgängliga för kontroll i den icke-konfidentiella akten. När det gällde det tredje påståendet uppmanades de parter som ville ingå i urvalet att kontakta kommissionen inom 15 dagar från offentliggörandet av båda meddelandena om inledande och de hade också möjlighet att läsa de icke-konfidentiella handlingarna, där standardformulären ingick.

⁽¹⁾ 3B Fibreglass SPRL, Owens Corning Fibreglass France och Johns Manville Slovakia a.s.

Standardformulären innehöll uppgifter om produktions- och försäljningsvolym. Det fjärde påståendet är också ogrundat eftersom det i artikel 17.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen tydligt hänvisas till den största representativa volym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

- (20) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter upprepade de kinesiska myndigheterna sina påståenden om det påstådda procedurfelet i valet av de unionstillverkare som skulle ingå i stickprovet före båda inledandena och betonade att i) kommissionens motivering att tidsfristerna för undersökningarna måste följas inte håller eftersom det i artikel 17.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 27.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen tydligt anges att stickprov ska göras efter inledandet av båda undersökningarna och att synpunkter ska lämnas inom tre veckor från båda inledandena, ii) ett preliminärt urval är diskriminerande eller icke-objektivt och har avskräckt andra unionstillverkare från att ge sig till känna, och iii) att kommissionen inte gav de andra unionstillverkarna en tidsfrist på tre veckor för att ge sig till känna.
- (21) I artikel 17.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 27.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen anges att "urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras". När det gäller det första påståendet finns det ingenting i den grundläggande antidumpningsförordningen eller den grundläggande antisubventionsförordningen som hindrar kommissionen att vid tidpunkten för inledandet av ett preliminärt urval föreslå vilka parter som ska uppmanas att lämna synpunkter. Med tanke på att unionstillverkarna (eller åtminstone många av dem) stöder klagomålet och de uppgifter som lämnats i standardformulären, hade kommissionen den nödvändiga informationen till sitt förfogande för att kunna göra ett preliminärt urval i inledandeskedet. Denna kunskap gör att urvalet av unionstillverkarna skiljer sig från det urval som gjordes av exporterande tillverkare. När det gäller det andra och det tredje påståendet anges i tillkännagivandet om inledande att de unionstillverkare som anser att de bör ingå i urvalet måste kontakta kommissionen inom 15 dagar. Kommissionen förstår inte hur detta skulle kunna utgöra en överträdelse av grundförordningen eller hur det kan anses vara diskriminerande eller icke-objektivt, och ännu mindre avskräckande.
- (22) De kinesiska myndigheterna hävdade att urvalet inte är representativt eftersom inget företag med betydande tillverkning för eget behov ingick och en del av den inhemska industrin därför helt enkelt inte har bedömts.
- (23) Detta påstående avvisas eftersom unionstillverkarna i urvalet faktiskt hade försäljning för företagsintern användning. De kinesiska myndigheterna uppgav dessutom inte vilken unionstillverkare som borde ha tagits med i urvalet och vilken som borde ha undantagits.
- (24) En exporterande tillverkare hävdade att urvalet av unionstillverkare inte var representativt eftersom ingen av unionstillverkarna i urvalet tillverkade/sålde mattor i huggen glasfiber.
- (25) Det stämmer att de tre unionstillverkares anläggningar som ingick i urvalet inte tillverkade mattor i huggen glasfiber, men de tillverkade däremot mattor av glasfiberfilament och andra huvudsakliga produkttyper. Dessa anläggningar ansågs därför vara representativa, även på grund av att de stod för omkring 52 % av den unionens totala tillverkning och 49 % av den totala försäljningen på unionsmarknaden och dessutom hade en god geografisk spridning. Det faktum att en av de många olika produkttyperna inte tillverkades av unionstillverkarna i urvalet ändrar inte denna slutsats.

6.2 Urval av importörer för båda undersökningarna

- (26) För att besluta om ett stickprov var nödvändigt och i så fall göra ett urval uppmanade kommissionen icke-närstående importörer att lämna de upplysningar som angavs i båda tillkännagivandena om inledande.
- (27) Stickprovsfrågeformuläret besvarades endast av två icke-närstående importörer och inget stickprovsförfarande var därför nödvändigt.

6.3 Urval av exporterande tillverkare i Kina för båda undersökningarna

- (28) För att avgöra om ett urval var nödvändigt och i så fall göra ett stickprov uppmanade kommissionen alla exporterande producenter i Ryssland att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandena om inledande. Dessutom uppmanade kommissionen Kinas ständiga beskickning vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

- (29) Åtta exporterande producenter i det berörda landet tillhandahöll de begärda upplysningarna och samtyckte till att ingå i stickprovet. I enlighet med artikel 27.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen och artikel 17.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen gjorde kommissionen ett stickprov på tre av de exporterande tillverkarna, baserat på den största representativa importvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 27.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen och artikel 17.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen uppmanades alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter lämnades. Kommissionen beslutade därför att behålla det preliminära urvalet och alla berörda parter informerades om det slutgiltiga urvalet.
- (30) Urvalet består av följande exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare:
- Chongqing Polycomp International Corporation (nedan kallad CPIC).
  - Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd (nedan kallad OCH) och dess närstående företag, Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd (nedan kallad NCH) och Changzhou Tianma Group Co., Ltd (nedan kallad Tianma). Dessa tre företag kallas nedan *Jiangsu Changhai-koncernen*.
  - Jushi Group Co., Ltd och dess närstående företag Jushi Group Chengdu Co., Ltd och Jushi Group Jiujiang Co., Ltd. Dessa tre företag kallas nedan *Jushi-koncernen*.
- (31) Enligt svaren på frågeformuläret stod stickprovet för 78 % av den totala exportförsäljningsvolymen från Kina under undersökningsperioden.

7. Svar på frågeformuläret och kontrollbesök

- (32) Kommissionen sände frågeformulär till de kinesiska myndigheterna, alla kinesiska exporterande tillverkare som hade begärt detta samt till de unionstillverkare som ingick i urvalet och till de användar- och intresseorganisationer som hade gett sig till känna inom tidsfristerna i båda tillkännagivandena om inledande.
- (33) Svar på frågeformuläret mottogs från de kinesiska myndigheterna, de tre utvalda kinesiska exporterande tillverkarna, de tre utvalda unionstillverkarna samt från 14 användare och två icke-närstående importörer. Svaret från en av användarna var dock ofullständigt och kommissionen kunde därför inte göra en meningsfull analys av dessa uppgifter trots att den skickade flera påminnelser.
- (34) Glass Alliance Europe, en intresseorganisation som företräder glasindustrin, gav sig till känna som berörd part på sina medlemmars vägnar och lämnade in en ståndpunkt.
- (35) Skriftliga inlagor mottogs också från flera intresseorganisationer som företräder användare, särskilt Danish Wind Industry Association, Danish Plastics Federation och Groupement de la Plasturgie Industrielle et des Composites (GPIC) samt Siemens Wind Power AG.
- (36) Dessutom lämnade den kinesiska handelskammaren för import och export av lätta industriprodukter och hantverksprodukter (China Chamber of Commerce for Import/Export of Light Industrial products & Arts-Crafts, nedan kallad CCCLA) in synpunkter.
- (37) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av subventionering, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 26 i den grundläggande antisubventionsförordningen genomfördes vid de kinesiska myndigheterna och i följande företags lokaler:

Unionstillverkare:

- 3B Fibreglass SPRL, Belgien.
- Owens Corning Fibreglass France, Frankrike.
- Johns Manville Slovakia a.s., Slovakien.

Exporterande tillverkare i Kina:

- Chongqing Polycomp International Corporation.
- Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd

- Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd
- Changzhou Tianma Group Co., Ltd
- Jushi Group Co., Ltd
- Jushi Group Chengdu Co., Ltd
- Jushi Group Jiujiang Co., Ltd

Närstående handlare till de exporterande tillverkarna i Kina

- China National Building Materials and Equipment Import and Export Corporation (CMBIE).
- China National Building Materials International Corporation (CNBMIC).

Närstående handlare till de exporterande tillverkarna i unionen

- Jushi Italia Srl.
- Jushi Spain SA.
- Jushi France SAS.

Icke-närstående importör:

- Helm AG, Tyskland.

Användare:

- Basell Polyolefine, Tyskland.
- DSM, Nederländerna.
- DuPont de Nemours, Belgien.
- Exel Composites, Belgien.
- Fiberline Composites, Danmark.
- Formax, Storbritannien.
- Polyone, Tyskland.
- Vestas Wind Systems, Danmark.

- (38) De kinesiska myndigheterna hävdade sammanfattningsvis att deras rätt till försvar när det gäller tillgång till den akt som de berörda parterna får ta del av hade kränkts eftersom i) vissa uppgifter saknades i de icke-konfidentiella handlingarna utan att man "på goda grunder" kunde säga varför eller utan att det fanns tillräckligt detaljerade sammanfattningar, eller i undantagsfall, utan att förklara varför en icke-konfidentiell sammanfattning inte tillhandahölls.
- (39) Kommissionen ansåg att den akt som de berörda parterna får ta del av innehöll tillräckligt med information för att de berörda parterna skulle kunna kontrollera de uppgifter som kommissionen använt i sin analys och påståendet ansågs därför vara ogrundat. De kinesiska myndigheterna informerades om skälen till att kommissionen ansåg att påståendena var ogrundade.
- (40) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter upprepade både de kinesiska myndigheterna och en exporterande tillverkare att sekretessbestämmelsen hade tillämpats alltför strängt och begärde att uppgifterna om de produkttyper som såldes av unionstillverkarna samt de totala mängderna per produktkodnummer skulle lämnas ut.
- (41) Kommissionen anser inte att rätten till försvar har överträtts eftersom alla exporterande tillverkare har fått ett särskilt meddelande om de produktkodnummer som tillverkas av de unionstillverkare som ingår i urvalet och som konkurrerade med Kina. Påståendet avvisades därför.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

- (42) Den produkt som berörs av båda undersökningarna är den som beskrivs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 och i båda tillkännagivandena om inledande, nämligen huggen glasfiber i längder om högst 50 mm, roving av glasfiber, utom roving av glasfiber som har impregnerats och behandlats med ett ytskikt och har en glödgningsförlust på mer än 3 % (enligt ISO-standard 1887) och mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull (nedan kallad *den berörda produkten* eller *produkter av glasfiberfilament*) som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00 och 7019 31 00 (det sista numret ersatte nr 7019 31 10 den 1 januari 2014) med ursprung i Kina.
- (43) Den berörda produkten är den råvara som oftast används för att förstärka termoplastiska och härdade hartser i industrin som tillverkar kompositmaterial. De sammansatta material som blir resultatet (plast förstärkt av glasfiberfilament) används i många olika industrier: bilindustrin, elektriska och elektroniska tillämpningar, rotorblad till vindkraftverk, byggnation och byggprodukter, tankar/rör, konsumtionsvaror, luftfarts- och vapenindustrin, etc.
- (44) Det finns tre grundläggande typer av produkter av glasfiberfilament som omfattas av detta förfarande, nämligen huggen glasfiber i längder, ⁽¹⁾ roving ⁽²⁾ och mattor ⁽³⁾ (andra än av glasull). Undersökningen har visat att alla olika typer av den berörda produkten, trots att de skiljer sig åt när det gäller utseende och eventuellt när det gäller slutanvändningsområden, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och att de i princip används för samma ändamål.

2. Begäran om undantag för produkter**2.1 KN-nr 7019 31 90**

- (45) Efter det att båda tillkännagivandena om inledande hade offentliggjorts kommenterade CCCLA att båda tillkännagivandena innehöll hänvisningar till KN-nummer 7019 31 10, medan klagomålet avsåg KN-nummer 7019 31 00, och att det senare numret inte längre finns. Den kinesiska handelskammaren uppgav att de produkter som tidigare klassificerats enligt KN-nummer 7019 31 00 nu klassificeras enligt två olika KN-nummer: 7019 31 10 (mattor av glasfiberfilament) och 7019 31 90 (mattor av glasfibrer, exklusive av filament). Med tanke på att dessa undersökningar omfattar vissa produkter av glasfiberfilament anser CCCLA att de produkter som klassificeras enligt KN-nummer 7019 31 90, nämligen "mattor av glasfiber, exklusive av filament", borde undantas från den berörda produkten.
- (46) Detta påpekande hör inte till saken eftersom en sådan produkt ändå inte är den berörda produkten.
- (47) Klaganden hänvisade till KN-nummer ex 7019 31 00 och uppgav uttryckligen att mattor av glasull (dvs. andra mattor eller mattor av glasfiber, exklusive av filament) är undantagna. Det är därför det står "ex" före KN-numret.
- (48) Båda tillkännagivandena om inledande offentliggjordes i december 2013, och där användes formuleringen "för närvarande klassificeras enligt KN-nummer [...] 7019 31 10". Eftersom de produkter som omfattas av KN-nummer 7019 31 00 från den 1 januari 2012 delades upp i KN-nummer 7019 31 10 och 7019 31 90, fanns inte "mattor av glasfiber, exklusive av filament" inte med i tillkännagivandet om inledande, eftersom det stod "för närvarande klassificeras enligt KN-nummer [...] 7019 31 10".
- (49) I den gällande förordningen anges emellertid "som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer [...] 7019 31 00" eftersom de två KN-numren 7019 31 10 och 7019 31 90 slogs ihop igen från och med den 1 januari 2014 med tanke på att KN-nummer 7019 31 90 i princip blev tomt (eftersom mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull, i stället klassificerades enligt KN-nummer 7019 39 00).
- (50) Kravet att KN-nummer 7019 31 90 ska undantas är därför inte relevant.

⁽¹⁾ Huggen glasfiber i längder är ändlösa glasfiber som huggs till önskad längd och finns tillgängliga i ett stort urval ytbehandlingar för att garantera att de kan användas med de flesta hartssystem. De kan användas för torr- eller våtbehandling.

⁽²⁾ Rovingar är ändlösa glasfiberlängder som samlats ihop utan mekanisk tvinning och vridning för att forma ett tubformat cylindriskt paket.

⁽³⁾ Mattor eller filament är huggna eller ändlösa bundna längder.

2.2 Texturerad roving

- (51) En användare begärde att texturerad roving ⁽¹⁾ skulle undantas från produktomfattningen eftersom tillverkare av glasfiberfilament i unionen inte tillverkar denna produkttyp.
- (52) Tre företag i unionen identifierades dock som tillverkare av texturerad roving med tillräcklig kapacitet för att tillgodose marknadsbehoven. Undersökningen visade att alla olika typer av den berörda produkten, trots att de eventuellt skiljer sig åt när det gäller slutanvändningsområden, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och att de i princip används för samma ändamål. Begäran om att texturerad roving ska undantas från produktomfattningen avslås därför.
- (53) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att texturerad roving borde undantas eftersom i) endast en unionstillverkare försörjde marknaden med texturerad roving och endast i begränsade mängder och att eventuell import av sådana produkter därför inte kunde vålla unionsindustrin skada, ii) texturerad roving skiljer sig från direkt roving eftersom direkt roving är starkare i tvärriktning hos en tvärdragen kompositprofil och tillverkningsprocessen är annorlunda, och iii) att kommissionen till skillnad mot den ursprungliga antidumpringsundersökningen när det gällde garn, här anser att den begränsade utbytbarheten inte är en viktig faktor för att tillåta att texturerad roving undantas.
- (54) Med avseende på det första påståendet upprepar kommissionen att det finns ett antal tillverkare i unionen som har kapacitet att tillgodose marknadens behov av texturerad roving, men att endast en av dem för närvarande säljer denna produkttyp. De kinesiska myndigheternas argument att endast en unionstillverkare för närvarande säljer produkten är snarare en indikation på skada, eftersom det innebär att användarna har gått över till andra leverantörer utanför unionen, och särskilt från Kina.
- (55) När det gäller det andra påståendet är tillverkningsprocessen för texturerad roving identisk med "normal" roving, med undantaget att det finns ett extra steg när luft blåses in i rovingen, vilket endast kräver förhållandevis billig extrautrustning och inte leder till att produktens grundläggande tekniska och fysiska egenskaper ändras. Texturerad roving ger bara intryck av att vara något mer yvig än "normal" roving.
- (56) I fråga om det tredje påståendet tillämpade kommissionen samma tillvägagångssätt i den föregående undersökningen, där texturerad roving även ingick i den berörda produkten och en begäran om undantag avsågs. Det lades inte fram några argument som skulle kunna leda till en annan slutsats.
- (57) Begäran om att texturerad roving ska undantas från produktomfattningen avslås därför.

2.3 Produkter från unionsindustrin som inte möter konkurrens från Kina

- (58) De kinesiska myndigheterna begärde att produkter från unionsindustrin som den kinesiska importen inte konkurrerar med (vilket anges i den icke-konfidentiella versionen av antisubventionsklagomålet) skulle undantas från produktomfattningen. De produkter som avsågs var huggen glasfiber i längder för våtanvändning och mattor.
- (59) Huggen glasfiber i längder för våtanvändning har begränsad hållbarhetstid och transportkostnaderna är högre eftersom de väger med på grund av vatteninnehållet. Huggen glasfiber i längder handlas dock globalt. Undersökningen har visat att alla olika typer av den berörda produkten, trots att de skiljer sig lite åt när det gäller utseende och eventuellt när det gäller slutanvändningsområden, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och att de i princip används för samma ändamål. Precis som alla andra produkttyper som ingår i den berörda produkten används huggen glasfiber i längder för våtanvändning och mattor som förstärkningsmaterial. De kinesiska myndigheternas påstående om att vissa kinesiska produkter av glasfiberfilament ännu inte finns i stora mängder på unionsmarknaden utesluter dessutom inte en framtida förändring i affärsbeteendet när det gäller exporten av dessa särskilda produkttyper. Begäran om att dessa produkter ska undantas från produktomfattningen avslås därför.

⁽¹⁾ Texturerad roving är rovingar som nystas upp från en spole till en annan och under den processen ges volym av en textureringsmaskin som blåser in luft i det direkta rovingknippet.

- (60) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att i) endast en unionstillverkare tillverkar huggen glasfiber i längder för våtanvändning och att eventuell import av sådana produkter därför inte kunde vålla unionsindustrin skada, ii) unionstillverkarna lider inte skada när det gäller de ovannämnda produkterna eftersom unionsindustrin i den icke-konfidentiella versionen av klagomålet hävdade att den kan göra en vinst på över 8–10 % på dessa produkter, iii) huggen glasfiber i längder för våtanvändning har en högre vattenhalt, begränsad hållbarhet och en annorlunda tillverkningsprocess och är därför fysiskt och kemiskt annorlunda än normal huggen glasfiber i längder, och iv) att kommissionen till skillnad mot den ursprungliga antidumpningsundersökningen när det gällde garn, här anser att den begränsade utbytbarheten inte är en viktig faktor för att tillåta att huggen glasfiber i längder för våtanvändning och mattor undantas.
- (61) Det första påståendet avvisas eftersom flera unionstillverkare säljer huggen våtfiber i längder för våtanvändning och unionsindustrin därför kan vållas skada när det gäller denna produkttyp.
- (62) I fråga om det andra påståendet är det faktum att vissa produkttyper är lönsamma vid vissa tidpunkter inte ett tillräckligt skäl för att undanta dessa produkttyper. Dessutom importeras huggen glasfiber i längder för våtanvändning i mycket mindre mängder än de andra produkterna av glasfiberfilament. Vinstmarginalerna för denna enda produkttyp är därför inte representativa för den berörda produkten.
- (63) När det gäller det tredje påståendet definieras den berörda produkten inte av sin vattenhalt. Vattenhalten i huggen glasfiber i längder för våtanvändning är därför inte ett skäl att undanta produkten. Dessutom är produktionsprocessen för huggen glasfiber i längder för våtanvändning densamma som för huggen glasfiber i längder för torr användning, med ett steg mindre i produktionsprocessen som består av torkningsfasen.
- (64) I fråga om det fjärde påståendet tillämpade kommissionen samma tillvägagångssätt i den föregående antidumpningsundersökningen, där huggen glasfiber i längder för våtanvändning även ingick i den berörda produkten. Det lades inte fram några argument som skulle kunna leda till en annan slutsats.
- (65) Begäran om att huggen glasfiber i längder för våtanvändning ska undantas från produktomfattningen avslås därför.

3. Likadan produkt

- (66) I likhet med den föregående antidumpningsundersökningen befanns den berörda produkten och de produkter av glasfiberfilament som tillverkas och säljs på Kinas inhemska marknad samt de produkter av glasfiberfilament som tillverkas och säljs på unionsmarknaden ha samma grundläggande kemiska, fysiska och tekniska egenskaper och ändringsområden. Därför är de likadana produkter i de nuvarande undersökningarna i den mening som avses i artikel 1.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 2 c i den grundläggande antisubventionsförordningen.

C. SUBVENTION

1. Inledning

- (67) I Kinas tolfte femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling beskriver den kinesiska regeringen sin strategiska vision för att förbättra och främja nyckelindustrier, bland många andra tillverkning av glasfiberprodukter. I kapitel 9 i den tolfte femårsplanen, som rör omvandling och uppgradering av tillverkningsindustrin, anges följande:

”Fokusera på utveckling av nya material, såsom solcellsglas, ultratunt glassubstrat, specialfiberglas, specialkeramik och specialkeramik.”

- (68) I avsnitt 3 i kapitel 9 i samma plan, som rör teknisk uppgradering av företag, anges uttryckligen att de kinesiska myndigheterna ska ”uppmuntra företagen att bli bättre på att utveckla nya produkter, öka det tekniska innehållet och mervärdet i sina produkter och snabbare uppdatera och uppgradera produkterna”.

- (69) I avsnitt 1 i kapitel 10 i samma plan anges dessutom följande:

”I den nya materialindustrin, fokusera på utveckling av nya funktionella material, avancerade strukturella material, högprestandafibrer och kompositmaterial som tillverkats av dem samt vanliga grundmaterial.”

- (70) Betydelsen av innovation och nya material i allmänhet anges tydligt både i det "tolfte femåriga programmet för industriell teknikinovation" och den "nationella långsiktiga planen för vetenskaplig och teknisk utveckling (2006–2020)".
- (71) I "den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning 2011" (beslut nr 9) nämns glasfiberindustrin dessutom som en främjad industri enligt följande: "Tråddragning från e-glasfiberugnar [...], utveckling och tillverkning av högprestandafiberglas och dess produkter." Även "den vägledande katalogen för utlandsinvesteringar i industrier", som innehåller en förteckning över industrier där utländska investeringar främjas ⁽¹⁾, innehåller en uttrycklig hänvisning till tillverkning av fiberglasprodukter och specialfiberglas.
- (72) De kinesiska myndigheterna hävdar att planerna endast utgör vägledning och därför inte är bindande. I den tolfte femårsplanen anges emellertid tydligt att den faktiskt rättsligt bindande:

"Efter överläggningar och godkännande av nationella folkkongressen är denna plan lagligt bindande."

- (73) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att den berörda produkten endast utgörs av standardfiberglasprodukter (nedan kallade *e-glas*) och inte mer tekniskt avancerat glasfiber (fiberglas för speciella ändamål, nedan kallat *s-glas*). Den produkt som berörs av denna undersökning omfattas därför inte av de främjade industrierna eftersom endast fiberglas för speciella ändamål och högprestandafibrer hör till de främjade industrierna. De kinesiska myndigheterna hänvisar bland annat till den tolfte femårsplanen, där det i sin tur endast hänvisas till "högprestandafibrer" och "speciellt fiberglas".
- (74) För det första utgörs den berörda produkten av vissa produkter av glasfiberfilament. I produktdefinitionen görs ingen åtskillnad mellan produkter som är tillverkade av standardglasfiber (*e-glas*) eller speciellt fiberglas (*s-glas*). För det andra lämnade ingen av de berörda parterna in en begäran om undantag med ett krav på att speciellt fiberglas inte ska ingå i produktomfattningen. För det tredje bestred de kinesiska myndigheterna inte att de främjar utvecklingen av "specialglasfiber". Även standardfiberglasprodukter hör i själva verket till de industrier där utlandsinvesteringar främjas (se skäl 71).
- (75) Även om man skulle godta att endast utveckling av högprestandafiberglas (t.ex. *s-glas*) främjas av de kinesiska myndigheterna visade undersökningen i alla händelser inga skillnader mellan standardfiberglasindustrier å ena sidan och specialfiberglasindustrier å den andra. Fiberglasprodukter, vare sig de är gjorda av *e-glas* eller av högprestandaglasfiber som *s-glas*, tillverkas tvärtom av samma fiberglasindustri. I detta avseende fann kommissionen särskilt att alla kinesiska exporterande tillverkare i urvalet använder både standardfiberglas (*e-glas*) och högprestandafiberglas (t.ex. *s-glas*) i sin tillverkningsprocess, och det finns ingen mekanism för att begränsa det stöd som tillhandahålls till ett marknadssegment, vare sig det ges i form av förmånslån eller markanvändningsrättigheter. Av detta framgår att det inte är möjligt, varken genom lag eller fakta, att från den uttryckliga avsikten att främja högprestandaglasfiberprodukter undanta industrin för grundläggande glasfiberprodukter från den allmänna strategiska politiken att uppmuntra företagen att bli bättre på att utveckla nya produkter, öka det tekniska innehållet och mervärdet i sina produkter och snabbare uppdatera och uppgradera produkterna.
- (76) På grundval av ovanstående är påståendet att den berörda produkten inte ingår i den främjade industrin ogrundat och det avisas därför.
- (77) I statsrådets beslut nr 40 om utfärdande och genomförande av tillfälliga bestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning (nedan tillsammans med de bifogade tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning kallat *beslut nr 40*) anges dessutom att de kinesiska myndigheterna aktivt ska stödja utvecklingen av industrier ⁽²⁾.
- (78) Även om industrin för glasfiberfilament eller mer allmänt den nya materialindustrin inte nämns uttryckligen i beslut nr 40 anges emellertid att alla finansinstitut ska bevilja kreditstöd endast till främjade projekt och att även "andra åtgärder för förmånsbehandling av de främjade projekten ska vidtas" ⁽³⁾. Det är därför möjligt att dra slutsatsen att beslut nr 40 var tillämpligt på industrin för glasfiberfilament.

⁽¹⁾ Kapitel XIV punkt 6 i katalogen för utlandsinvesteringar i industrier innehåller en uttrycklig hänvisning till fiberglasprodukter: "Tillverkning av fiberglasprodukter och specialfiberglas."

⁽²⁾ Kapitel II artikel 5 i de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning.

⁽³⁾ Kapitel II artikel 17 i de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning.

- (79) De kinesiska myndigheterna hävdade att beslut nr 40 endast medför att de främjade industrierna bör få kreditstöd "enligt kreditprinciperna", men att det inte innebär att sådant stöd ges som förmånsbehandling.
- (80) Undersökningen har visat att företagen i urvalet gynnades av förmånlig utlåningspolitik. Vissa av de förlustbringande företagen fortsatte att gynnas av finansiering på förmånliga villkor. Därför avvisar kommissionen de kinesiska myndigheternas påstående att utlåningen till industrin för glasfiberfilament gjordes "enligt kreditprinciperna". Den centrala poängen kvarstår att alla finansinstitut enligt beslut nr 40 ska bevilja krediter till främjade industrier, dit industrin för glasfiberfilament hör, och att detta stöd de facto tillhandahålls på förmånliga villkor.
- (81) I den nationella översikten över den tekniska och vetenskapliga utvecklingen på medellång och lång sikt (2006–2020) lovas det att finansiering av politiska åtgärder ska komma i första rummet och att finansinstitut ska uppmanas att förmånsbehandla större nationella projekt för vetenskaplig och teknisk utveckling inom industrin när de beviljar krediter samt utveckla fler och bättre finansiella tjänster till företag med avancerad teknik. Dessutom utlovas en gynnsam skattepolitik som främjar utvecklingen av sådana företag.
- (82) Glasfiberfilamenttillverkning har alla kännetecken för en industri som bygger på avancerad teknik, vilket framgår av antalet tillverkare med status som företag med ny och avancerad teknik. Undersökningen visade att några av företagen i urvalet beviljades status som företag med ny och avancerad teknik som därmed gynnas av den förmånsbehandling som anges i den nationella översikten över den tekniska och vetenskapliga utvecklingen på medellång och lång sikt (2006–2020).

2. Bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter

2.1 Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen på en exporterande tillverkare

- (83) Under kontrollbesöket hos ett av företagen i Kina visade det sig att företaget hade ersatt den reviderade årsredovisning som företaget ursprungligen hade lämnat till kommissionen i sitt svar på antisubventionsfrågeformuläret. Företaget lämnade inte frivilligt ut denna information och förekomsten av en annan reviderad årsredovisning avslöjades först när företaget uppmanades att lämna en originalkopia av redovisningen. Den nya redovisningen tillhandahölls dessutom endast på kinesiska. Eftersom förekomsten av två reviderade årsredovisningar utgör en överträdelse av de internationella redovisningsstandarderna (nr 560 om senare händelser), betonade kontrollgruppen att detta var ett allvarligt problem eftersom det kastar tvivel över trovärdigheten hos den inlämnade årsredovisningen. Företaget förklarade att den reviderade årsredovisning som ursprungligen hade lämnats in till svar på frågeformuläret innehöll fel och därför hade ersatts av en ny version som utfärdats av samma revisionsföretag, som hade antedaterat och utfärdat den med samma löpnummer som den ursprungliga årsredovisningsrapporten, som hade förstörts.
- (84) Efter kontrollbesöket och efter det att översättningen av den "andra" årsredovisningen fanns tillgänglig skickade kommissionen en skrivelse till företaget där den uppgav de specifika och detaljerade skälen till varför vissa av de uppgifter som lämnats i frågeformuläret inte kunde anses vara bevisade. Företaget informerades om att kommissionen kan besluta att grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter enligt artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen och gavs möjlighet att lämna synpunkter.
- (85) Företaget lämnade synpunkter, både skriftligen och under en utfrågning med förhørsombudet. I svaret uppgav företaget att det fanns ännu en (tredje) reviderad årsredovisning (i det format som används för börsnoterade företag). Även om det inte verkade finnas några väsentliga skillnader mellan den andra och den tredje årsredovisningen var den tredje versionen dock mycket mer detaljerad och omfattande. Den hade redan avgetts och trots att företaget hade tillgång till den under kontrollbesöket ⁽¹⁾ informerades kommissionen inte heller om detta vid ett lämpligt tillfälle under kontrollbesöket. Till skillnad från de andra årsredovisningarna innehöll den tredje versionen uttryckliga och detaljerade uppgifter om alla subventioner (inklusive rättslig grund) som företaget hade mottagit under undersökningsperioden. Det hade därför varit mycket användbart att kunna undersöka denna årsredovisning under kontrollbesöket för att dubbelkontrollera alla uppgifter som lämnats om de individuella stödordningar som företaget hade gynnats av.

⁽¹⁾ Denna tredje version av den reviderade årsredovisningen var daterad den 15 maj 2014, medan kontrollbesöket i företagets lokaler ägde rum den 29–30 maj 2014.

- (86) Reviderade årsredovisningar är ett viktigt dokument för att kommissionen ska kunna kontrollera alla uppgifter som lämnats av företaget om bland annat bidrag, lån, markanvändningsrättigheter, skattebefrielser etc. på lämpligt sätt.
- (87) Såsom anges ovan samarbetade företaget inte på ett tillmötesgående sätt, vilket i sin tur gjorde det mycket svårt för kommissionen att kontrollera de inlämnade uppgifterna, bland annat om hur stora subventioner företaget mottagit. Till följd av detta kunde kommissionen inte komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, särskilt inte i fråga om mottagna stödbelopp.
- (88) Det anses att företaget lämnade vilseledande uppgifter och inte samarbetade på lämpligt sätt. Kommissionen beslutade därför att tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Eftersom företaget ingick i en koncern var bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen tillämpliga på hela koncernen.
- (89) För att fastställa stödnivån för koncernen använde kommissionen dock de faktiska uppgifterna för de två företag i koncernen som hade samarbetat fullständigt i båda undersökningarna och vars uppgifter ansågs vara tillförlitliga med avseende på deras stödnivåer. När det gällde det företag inom koncernen som hade lämnat vilseledande uppgifter grundades avgörandet av stödnivå på tillgängliga uppgifter. För att fastställa stödnivån för denna juridiska person använde kommissionen bland de tillgängliga uppgifterna den högsta konstaterade stödnivån för varje stödordning för vilken enhet som helst som tillhörde de utvalda företag eller företagskoncerner som avses i skäl 30 och som hade samarbetat fullständigt i undersökningen.
- (90) Efter meddelandet av uppgifter hävdade företaget att den metod som använts för att beräkna subventionsnivån för koncernen inte var korrekt. Företaget hävdade att den borde vara mycket högre eftersom subventionsnivån för koncernen är summan av de högsta subventionsmarginalerna för varje stödordning för något av de samarbetsviljiga företagen.
- (91) Detta påstående berodde på ett missförstånd. Den metod som användes för beräkningen av subventionsnivån, som beskrivs i skäl 89, tillämpades endast på det företag (inom koncernen) som lämnade vilseledande uppgifter, och inte på koncernen som helhet. Påståendet avvisades därför.
- (92) Det företag som lämnade vilseledande uppgifter exporterade inte den berörda produkten. Inom koncernen var det endast ett av de närstående företagen som exporterade den berörda produkten. Detta företag samarbetade dock fullständigt i båda undersökningarna och lämnade tillförlitliga uppgifter om koncernens exportpris. Kommissionen använde därför de inlämnade uppgifterna för att dra de slutgiltiga slutsatserna i det förfarandet.
- (93) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att kommissionen begick ett fel när den tillämpade bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (94) För det första hävdade företaget att kommissionen i den skrivelse den skickat till företaget med en förklaring av de detaljerade skälen för den föreslagna tillämpningen av bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, inte uppgav att den inte kunde verifiera uppgifterna om subventioner. Kommissionen kan därför inte förlita sig på denna argumentation i sina slutgiltiga slutsatser, eftersom företaget inte getts möjlighet att kommentera argumentet.
- (95) Detta påstående kan inte godtas. I sin skrivelse förklarade kommissionen uttryckligen att den "inte kan dra slutsatsen att de uppgifter om subventionsnivå som mottagits från [företaget] kunde verifieras". I alla händelser fick företaget fullständig information om skälen till att bästa tillgängliga uppgifter användes i det slutgiltiga meddelandet av uppgifter och gavs möjlighet att kommentera detta, vilket det också gjorde.

- (96) För det andra hävdade den exporterande tillverkaren att även om kommissionen skulle tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen borde den inte hänvisa till uppgifter från andra företag som grund för att fastställa subventionsnivån, utan borde i stället grunda sig på företagets faktiska reviderade årsredovisningar, eftersom detta fortfarande är den "mest lämpliga" och "mest passande" informationen om företagets subventionsnivå.
- (97) Såsom förklaras i skälen 83–88 hyser kommissionen allvarliga tvivel rörande trovärdigheten hos de inlämnade årsredovisningarna och kunde därför inte förlita sig på dem för att kontrollera subventionsnivån för olika stödordningar och/eller subventionsprogram, som förmånsån och markanvändningsrättigheter för mindre än skäligen ersättning. Tillförlitliga reviderade årsredovisningar är i själva verket en avgörande faktor för att kontrollera att andra inlämnade uppgifter är korrekta och fullständiga. Kommissionen fick därför förlita sig till bästa tillgängliga uppgifter för att fastställa subventionsnivån, vilka i detta fall var kontrollerade uppgifter om relevanta subventionssystem från andra samarbetsvilliga enheter. Detta påstående avvisas därför.
- (98) Företaget hävdade också att kommissionen felaktigt använde internationella redovisningsstandarder (nedan kallade IAS) som ett kriterium för att avvisa de reviderade årsredovisningarna. Enligt företaget måste man göra åtskillnad mellan den funktion som reviderade årsredovisningar fyller och hur relevanta internationella redovisningsstandarder är i bedömningen av marknadsekonomisk status i antidumpningsförfaranden å ena sidan och antisubventionsförfaranden å den andra. En överträdelse av IAS kan inte vara ett skäl till att tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (99) Kommissionen konstaterar den överträdelse av de internationella redovisningsstandarderna som upptäcktes under undersökningen inte i sig var ett skäl till att tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Skälet var att olika versioner av de reviderade årsredovisningarna lämnades till kommissionen, vilket gjorde att kommissionen tvivlade på att de var trovärdiga, vilket i sin tur fick den att dra slutsatsen att andra uppgifter om subventionsnivån inte kunde kontrolleras. Detta påstående avvisas därför.
- (100) Företaget hävdade likaså att kommissionens metod för att beräkna dess subventionsmarginal, dvs. att använda den högsta utjämningsstullsatsen för varje stödordning som konstaterats för varje samarbetsvillig juridisk person (och inte koncern), var oberättigad. Företaget hävdade att denna metod är felaktig eftersom företag inom samma koncern kan besluta att koncentrera dotterbolag i en specifik enhet till hela koncernens förmån.
- (101) Såsom förklaras i skäl 89 använde kommissionen för att beräkna stödnivån inom koncernen de faktiska uppgifterna för de två andra företag i koncernen som hade samarbetat i båda undersökningarna. De tillgängliga uppgifterna tillämpades endast på den juridiska person inom koncernen som hade lämnat vilseledande uppgifter. För att avgöra stödnivån för en juridisk person inom koncernen ansåg kommissionen att det var lämpligast att grunda beräkningarna på samma nivå inom bolagsstrukturen och använda den högsta stödnivå som konstaterats för någon av de juridiska enheter (i tillämpliga fall inom koncernen) som tillhör företagen eller koncernerna i urvalet. Detta påstående avvisas därför.

2.2 Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen på statsägda banker

- (102) Ingen av de statsägda bankerna i Kina ville samarbeta med kommissionen. De uppmanades att lämna nödvändiga uppgifter för antisubventionsundersökningen genom att fylla i ett frågeformulär. Kommissionen underrättade därför de kinesiska myndigheterna om att den övervägde att grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen när det gällde uppgifterna om statsägda banker.
- (103) I sitt svar på kommissionens skrivelse och efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot att artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen skulle tillämpas på de upplysningar som begärts från de statsägda bankerna. De hävdade att de redan hade lämnat mycket uppgifter i denna undersökning. Kommissionen fann emellertid att dessa uppgifter inte helt kunde ersätta de statsägda bankernas svar på frågeformulären. De kinesiska myndigheterna bestred inte att de statsägda bankerna inte hade besvarat frågeformuläret eller att bankerna var statsägda. Kommissionen var därför tvungen att förlita sig till tillgängliga uppgifter för att dra slutsatser om de statsägda bankerna.

3. System som undersökts

(104) Kommissionen skickade frågeformulär till de kinesiska myndigheterna som var avsedda för de statsägda bankerna och de exporterande tillverkarna och begärde upplysningar om följande ordningar som påstods innefatta subventioner till industrin för glasfiberfilament: Följande stödordningar undersöktes:

a) Förmånliga statliga lån, garantier och försäkringar till industrin för glasfiberfilament:

- Förmånliga statliga lån
- Subventionsprogram för exportkrediter
- Exportgarantier och försäkringar för nya material.
- Förmåner från tillgång till offshore-holdingbolag och återbetalning av lån av staten.

b) Bidragsprogram.

- Subventioner för utveckling av program som Famous Brands och China World Top Brand.
- Bidrag från centrala statliga enheter.
- Bidrag från regionala statliga enheter.
- Stöd för expansion till industrier i Guangdongprovinsen.

c) Tillhandahållande av resurser från myndigheter för mindre än skälig ersättning.

- Energi som tillhandahålls av staten.
- Vatten som tillhandahålls av staten.
- Råvaror som tillhandahålls av staten.
- Mark som tillhandahålls av staten för mindre än skälig ersättning.

d) Program för befrielse från eller nedsättning av inkomstskatt och andra direkta skatter.

- Programmet *Two Free, Three Half* för utlandsinvesterade företag (Foreign Invested Enterprises, nedan kallade FIE-företag).
- Nedsatt inkomstskatt för exportorienterade FIE-företag.
- Inkomstskatteförmån för FIE-företag baserad på geografisk placering.
- Program för befrielse från eller nedsättning av lokala inkomstskatter för "produktiva" FIE-företag.
- Skattenedsättning för FIE-företag som köper utrustning tillverkad i Kina.
- Skatteavdrag för forskning och utveckling (FoU) i FIE-företag.
- Skatteåterbäring för återinvesteringar av vinster i exportorienterade FIE-företag
- Skatteförmånsprogram för FIE-företag med status som företag med ny och avancerad teknik.
- Skattelättnader för företag med ny och avancerad teknik som medverkar i särskilda projekt.
- Förmånlig inkomstskatt för företag i nordöstra regionen.
- skatteprogram i Guangdongprovinsen
- Skillnader i fråga om skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag
- Sänkt bolagsskatt.

e) Program för indirekt beskattning och importtullar:

- Momsbefrielse för importerad utrustning
- Momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning tillverkad i Kina
- Moms- och tullbefrielse för inköp av fasta tillgångar inom programmet för utveckling av utrikeshandeln

4. Förmånliga statliga lån, annan finansiering, garantier och försäkring

4.1 Förmånliga lån

a) Inledning

- (105) Såsom förklaras i avsnitt C.2.2 drogs slutsatserna om statsägda banker på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.

b) Rättslig grund

- (106) Följande rättsliga bestämmelser behandlar förmånliga lån i Kina: Den kinesiska lagen om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*), de allmänna läneregler som utfärdades av Kinas folkbank den 28 juni 1996 och statsrådets beslut nr 40.

c) Undersökningens resultat

Förekomst av subvention

- (107) De kinesiska myndigheterna har endast lämnat begränsade uppgifter om aktieinnehav/ägarförhållanden för banker i Kina. I undersökningen har det dock, på grundval av tillgängliga uppgifter, fastställts att den kinesiska finansmarknaden kännetecknas av ett väsentligt statligt inflytande och kontroll. Vid analysen av om bankerna har eller utövar myndighetsbefogenheter (dvs. om de är offentliga organ), använde kommissionen alla tillgängliga uppgifter, inte bara om statligt ägande av bankerna, utan också om andra faktorer såsom statlig närvaro i styrelserna, statligt inflytande och statlig kontroll av verksamheten, utövandet av statlig politik eller statliga intressen samt om huruvida bankerna inrättats genom lagstiftning.
- (108) Av de tillgängliga uppgifterna drogs slutsatsen att de helt statsägda banker i Kina där styrelsen domineras av staten har den största marknadsandelen och är de dominerande aktörerna på den kinesiska finansmarknaden. Det finns också rättsliga regler som bl.a. föreskriver att de statsägda bankernas utlåningsverksamhet ska tillgodose behoven inom den nationella ekonomin, att bankerna ska tillhandahålla kreditstöd till främjade projekt ⁽¹⁾ eller att de ska prioritera utvecklingen av industrier med ny och avancerad teknik ⁽²⁾.
- (109) Ett annat tecken på den kinesiska statens inflytande på den kinesiska finansmarknaden är den roll som Kinas folkbank spelar när det fastställs inom vilka gränser räntan sätts och får fluktuera. ⁽³⁾ Finansinstitutens utlåningsräntor ska vara inom ett visst intervall i förhållande till den referensränta som fastställs av Kinas folkbank. Räntan får inte röra sig uppåt för förmånliga lån. Begränsningarna av låneräntorna tillsammans med de tak som införts för inlåningsräntan skapar en situation där bankerna har garanterad tillgång till billigt kapital (till följd av föreskrifterna om inlåningsräntor) och kan låna ut till de utvalda industrierna till förmånliga räntor enligt den statliga politiken att styra bankerna så att de särskilt gynnar vissa främjade industrier och/eller industrier med avancerad teknik, som industrin för glasfiberfilament.
- (110) Kommissionen bad också de kinesiska myndigheterna att förklara definitionen och formuleringen i cirkulär nr 251 samt den tidigare lagstiftningen (ett cirkulär från Kinas folkbank om utökning av finansinstitutens intervall för utlåningsräntor – YinFa [2003] nr 250). Såsom anges i avsnitt C. 2.2 lämnade de kinesiska myndigheterna inte in dessa cirkulär. De kinesiska myndigheterna hävdade emellertid att cirkulär nr 250 hade ersatts av cirkulär nr 251 och att minimiutlåningsräntorna hade avskaffats från och med juli 2013, vilket i sin tur innebar att det inte förekom något statligt inflytande i banksektorn.

⁽¹⁾ Beslut nr 40, artikel 17.

⁽²⁾ I Kinas lag om vetenskapliga och tekniska framsteg (artikel 18 i order nr 82 från Kinas president) föreskrivs att staten ska uppmanra finansinstitut att belåna immateriella rättigheter, uppmanra och vägleda finansinstitut att stödja tillämpningen av vetenskapliga och tekniska framsteg och utvecklingen av industrier med ny och avancerad teknik genom att bevilja lån etc. samt uppmanra försäkringsbolag att införa försäkringsprodukter mot bakgrund av behovet av utveckling av industrier med ny och avancerad teknik.

⁽³⁾ Cirkulär från Kinas folkbank om frågor angående justering av inlånings- och utlåningsräntorna – Yinfa (2004) nr 251.

- (111) Minimiutlåningsräntorna avskaffades emellertid under undersökningsperioden. Kinas folkbank påverkade därför de statsägda bankernas räntor under den största delen av undersökningsperioden. Undersökningen visade inte heller att avskaffandet hade någon omedelbar inverkan på de lån som beviljats de tillverkare som ingick i urvalet. Under alla omständigheter var den minimiränta som gällde under undersökningsperioden inte den enda orsaken till att kommissionen anser att statsägda affärsbanker är offentliga organ.
- (112) De omständigheter som slås fast i antisubventionsundersökningarna beträffande solpaneler ⁽¹⁾ och solfångarglas ⁽²⁾, där kommissionen konstaterar att statsägda banker i Kina agerar som offentliga organ (se skälen 158–168 i solpanelsförordningen och skäl 73 i solfångarglasförordningen) utgör även tillgängliga uppgifter i denna undersökning när det gäller de statsägda bankernas ställning som offentliga organ. Dessa uppgifter sammanfattas enligt följande:
- Statsägda affärsbanker har den största marknadsandelen och är de dominerande aktörerna på marknaden i Kina.
  - På grundval av tillgängliga uppgifter kontrolleras statsägda affärsbanker av staten genom ägarskap och administrativ kontroll av deras kommersiella beteende, inklusive begränsningar av de räntor som de kan erbjuda.
  - Banklagen och andra lagar och bestämmelser kräver att bankerna lånar ut enligt den nationella ekonomins behov, tillhandahåller kreditstöd för främjade projekt och prioriterar företag med ny och avancerad teknik.
- (113) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att statsägda banker utför myndighetsuppgifter på de kinesiska myndigheternas vägnar genom att de är skyldiga att främja vissa ekonomiska sektorer i enlighet med statliga planerings- och policydokument. Statens omfattande ägarandel av vissa banker bekräftar att bankerna kontrolleras av staten när de utför sina myndighetsuppgifter. De kinesiska myndigheterna utövar betydande kontroll över statsägda banker genom statens genomgripande inflytande över den finansiella sektorn och kravet på statsägda banker att följa statens politik. Statsägda banker anses därför vara offentliga organ eftersom de har omfattas av och utövar myndighetsbefogenheter.
- (114) Efter meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot denna slutsats och menade att kommissionen inte hade angett orsakerna till varför de statsägda affärsbankerna ansågs vara offentliga organ. Kommissionen konstaterar att de uppgifter som anges i ovanstående skäl motiverar slutsatsen att statsägda banker är offentliga organ.
- (115) Den överväldigande majoriteten av lånen till de exporterande tillverkarna i urvalet gavs visserligen av statsägda banker, men undersökningen visade också att ett litet antal lån tillhandahålls av privatägda banker. Kommissionen analyserade därför om de kinesiska myndigheterna ålägger privatägda banker i Kina att ge förmånliga lån till tillverkare av glasfiberfilament, i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (116) Enligt artikel 34 i banklagen åläggs privata banker även att bedriva sin utlåningsverksamhet utifrån behoven i den nationella ekonomin och den sociala utvecklingen och i överensstämmelse med den statliga industripolitiken ⁽³⁾.
- (117) Undersökningen visade att de räntesatser som tillämpades av de statsägda och de privata bankerna för de exporterande tillverkarna i urvalet generellt låg på mycket lika nivåer. Detta tyder på att statsägda banker, som är dominerande aktörer på bank- och utlåningsmarknaden i Kina, fastställer räntenivåerna och att privata banker helt enkelt följer de räntor som satts av de statsägda bankerna (offentliga organ).
- (118) Under dessa omständigheter dras slutsatsen att privata banker inte fastställer sina räntor oberoende av statligt inflytande och att de privatägda bankernas utlåningsstrategi styrs av Kinas regering.
- (119) Efter meddelandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna kommissionens tolkning av artikel 34 i banklagen, genom att förklara att "kommissionen gör en tolkning av artikel 34 a som helt klart inte kan tillskrivas artikeln". De kinesiska myndigheterna har uppmärksammat kommissionen på andra artiklar i banklagen, nämligen artiklarna 4, 5 och 7, vilka säkerställer att lån beviljas utan inblandning och efter en kreditvärdering.

⁽¹⁾ EUT L 325, 5.12.2013, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 142, 14.5.2014, s. 32.

⁽³⁾ Artikel 34 i affärsbankslagen.

- (120) Kommissionen bekräftar att dessa artiklar finns, men anser att de bör förstås tolkas mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 34. I detta avseende erinrar kommissionen om att varken de kinesiska myndigheterna, bankerna eller de berörda företagen i urvalet kunde visa att lånen gavs utan statligt inflytande eller med en ordentlig kreditvärdering. Tvärtom, undersökningen visade att en av de exporterande tillverkarna gick med förlust, men att den trots detta lyckades få lån från banker till normal ränta, utan pålägg för risker i samband med sin svåra ekonomiska situation.
- (121) Kommissionen drar därför slutsatsen att privatägda banker får uppdrag eller direktiv av staten att bevilja förmånlig finansiering på ett liknande sätt som den finansiering som ges av statsägda banker, vilket betyder att det handlar om ett ekonomiskt bidrag enligt artikel 3.1 a iv i den grundläggande antisubventionsförordningen.

Selektivitet

- (122) De flesta av de banker som beviljade lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är privatägda, och kontrolleras i sista hand av den kinesiska staten. Bland dem finns stora affärsbanker och politiska banker i Kina, t. ex. China Development Bank, Exim Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank och Industrial and Commercial Bank of China.
- (123) Kommissionen konstaterar dessutom att den kinesiska staten styr förmånlig utlåning till ett begränsat antal industrier. I beslut nr 40 anges till t.ex. att den kinesiska staten aktivt ska stödja utvecklingen av nya materialindustrier, och industrin för glasfiberfilament betraktas som en ny materialindustri. Alla finansinstitut åläggs dessutom att endast bevilja krediter till vissa främjade projekt, och glasfiberfilamentprojekt hör till den kategorin. Enligt beslutet ska även andra åtgärder för förmånsbehandling av de främjade projekten vidtas.
- (124) De kinesiska myndigheterna hävdade att det var fel av kommissionen att hänvisa till beslut 40, eftersom den berörda produkten inte är klassificerad som en främjad industri. Även om argumentet att industrin är främjad kunde godtas hävdade de kinesiska myndigheterna ändå att hänvisningen till beslut nr 40 inte kan vidgas till att omfatta en industri som inte är förtecknad i beslut nr 9 (den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning 2011).
- (125) Såsom konstateras i skälen 67–76 faller de exporterande tillverkare som ingick i urvalet både inom kategorin främjade projekt och kategorin industrier med ny och avancerad teknik. Tvärt emot vad de kinesiska myndigheterna påstår anges dessutom specialfiberglasprodukter samt ugnar för tillverkning av e-glas uttryckligen i kapitel XII punkt 6 i beslut nr 9. ⁽¹⁾ Detta påstående är därför ogrundat.

Förmån

- (126) En förmån föreligger eftersom villkoren för de statliga lånen, eller för lånen från privata organ som fått uppdrag eller direktiv från de kinesiska myndigheterna, är förmånligare än de villkor mottagaren skulle kunna få på marknaden.

Behovet av att använda ett sådant riktmärke

- (127) Kommissionen avsåg att kontrollera de kreditriskbedömningar som gjorts av de banker som lånade ut pengar till de exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Några av de exporterande tillverkarna gick med förlust. De lyckades emellertid få lån från banker till referensräntan utan pålägg för risker i samband med deras förvärrade ekonomiska situation. Kommissionen har därför anledning att ifrågasätta om lånen till företag som tillverkar glasfiberfilament grundades på en omsorgsfull bedömning och den ränta som fastställdes till följd av denna bedömning.
- (128) Såsom förklaras ovan avspeglar de lån som tillhandahålls av kinesiska banker ett betydande statligt ingrepp i banksektorn och avspeglar inte räntorna på en fungerande marknad. Ett lämpligt marknadsriktmärke har därför konstruerats med hjälp av den metod som beskrivs nedan. På grund av de kinesiska myndigheternas bristande samarbete har kommissionen också förlitat sig på tillgängliga uppgifter för fastställandet av en lämplig referensränta.

⁽¹⁾ "Tråddragning från e-glasfiberugnar [...], utveckling och tillverkning av högprestandafiberglas och dess produkter."

- (129) För att konstruera ett lämpligt referensvärde för lån noterade i yuan renminbi är det rimligt att tillämpa kinesiska räntor justerade med hänsyn till normal marknadsrisk. Med tanke på att exportörernas nuvarande ekonomiska ställning har uppstått på en snedvriden marknad och det inte finns någon tillförlitlig information från de kinesiska bankerna om riskmätningen och fastställandet av kreditbetyg, anser kommissionen att de kinesiska exportörernas kreditvärdighet inte kan godkännas som sådana, utan att man måste tillämpa ett påslag för att avspegla den potentiella effekten av den snedvridna kinesiska marknaden på exportörernas ekonomiska ställning.
- (130) Samma sak gäller för lån i utländska valutor. Som referensvärde användes de företagsobligationer med relevanta valörer som emitterades under undersökningsperioden av företag med kreditbetyget BB.
- (131) Såsom förklaras ovan ombads både de kinesiska myndigheterna och de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna att lämna information om de kinesiska bankernas utlåningspolitik och hur lån tilldelats de exporterande tillverkarna. Någon sådan information lämnades emellertid inte. Med beaktande av det bristande samarbetet och av de tillgängliga uppgifterna, och i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 28.6 i den grundläggande antisubventionsförordningen, anses det vara rimligt att anta att alla företag i Kina skulle betygsättas som låntagare utan tillfredsställande kreditbetyg ("Non-investment grade", betyget BB från Bloomberg) och att tillämpa en premie som vore rimlig på obligationer som emitterats av företag med samma betyg på standardutlåningsräntan hos Kinas folkbank.
- (132) För att beräkna referensräntan för lånen till de företag som ingick i urvalet under undersökningsperioden beräknades därför en riskpremie genom att använda skillnaden mellan räntor på obligationer som emitterats av företag med kreditbetyget BB och obligationer som utfärdats av företag med kreditbetyget AAA (som är kreditvärderingen för de obligationer som emitteras av Kina) enligt Bloomberg. Riskpremien lades sedan till Kinas folkbanks offentliggjorda utlåningsräntor för obligationer med kreditbetyget BB, med beaktande av lånens varaktighet.
- (133) Förmånen för de exporterande tillverkarna beräknades sedan som skillnaden mellan den ränta som företagen faktiskt betalade under undersökningsperioden och den ränta som de skulle ha betalat om referensräntan skulle ha tillämpats på lånen. Denna förmån uttrycktes sedan som en procentandel av varje samarbetsvillig tillverkarens totala omsättning.
- (134) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte skulle ha använt någon referensränta för att beräkna förmånen, eftersom lånen enligt deras åsikt beviljades på marknadsvillkor och därför inte medförde någon förmån för företagen.
- (135) Såsom förklaras i skälen 127–130 är marknaden för banklån i Kina snedvriden och kommissionen anser därför att användningen av en referensränta är fullständigt berättigad.
- (136) De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom att kommissionens val av just denna referensränta inte hade motiverats tillräckligt.
- (137) Kommissionen anser att det för att konstruera ett lämpligt referensvärde för lån noterade i yuan renminbi är rimligt att tillämpa kinesiska räntor justerade med hänsyn till normal marknadsrisk. Med tanke på att exportörernas nuvarande ekonomiska ställning har uppstått på en snedvriden marknad och det inte finns någon tillförlitlig information från de kinesiska bankerna om riskmätningen och fastställandet av kreditbetyg, anses det vara nödvändigt att tillämpa ett påslag för att avspegla den potentiella effekten av den snedvridna kinesiska marknaden på exportörernas ekonomiska ställning.

d) Slutsats

- (138) Mot bakgrund av undersökningens resultat drar kommissionen slutsatsen att industrin för glasfiberfilament i Kina gynnades av förmånliga lån under undersökningsperioden, både från statsägda banker och från privata banker. Finansieringen av industrin för glasfiberfilament utgör en subvention i den mening som avses i den grundläggande antisubventionsförordningen av följande skäl:
- a) Det förekommer ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna enligt artikel 3.1 a i.
- b) Det förekommer uppdrag och direktiv från de offentliga myndigheterna enligt artikel 3.1 a iv.
- c) Detta medför att en förmån beviljas i enlighet med artikel 3.2.
- (139) Med hänsyn till att det föreligger ett ekonomiskt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet anses subventionen vara utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (140) Enligt artikel 6 b i den grundläggande antisubventionsförordningen ska förmånen med förmånliga lån beräknas som skillnaden mellan den ränta som betalas och det belopp som skulle ha betalats för ett likvärdigt kommersiellt lån som företaget skulle ha kunnat få på marknaden. I avsaknad av en tillförlitlig riskbedömning fastställde kommissionen såsom anges en marknadsmässig referensränta för likvärdiga kommersiella lån.
- (141) Förmånen beräknades för undersökningsperioden som skillnaden mellan den ränta som faktiskt betalades under undersökningsperioden och den ränta som skulle ha betalats med tillämpning av referensräntan.
- (142) En av de exporterande tillverkarna hävdade att kommissionen i sin beräkning av förmånen hade använt fel ränta när det gällde den ränta som faktiskt betalats av företaget för ett lån. Detta påstående godtog och kommissionen såg över beräkningen. Den reviderade beräkningen påverkade emellertid inte den konstaterade subventionsmarginalen.
- (143) Med utgångspunkt i denna metod beräknades följande subventionsmarginaler för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet:

Förmånliga lån	
Företag	Subventionsmarginal
Chongqing Polycomp International Corporation	6,3 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	2,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	7,4 %

⁽¹⁾ Beräkningen av subventionsmarginaler för denna grupp grundades på tillgängliga uppgifter enligt förklaringen i skäl 89.

4.2 Andra system för förmånliga lån

- (144) Under undersökningsperioden mottog inga av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet några ekonomiska bidrag enligt de system för förmånliga lån som nämns i avsnitt C3.

5. Bidragsprogram

- (145) Företagen i urvalet fick inga finansiella bidrag från programmen "Famous Brands", "China World Top Brands" eller "Funds for Outward Expansion of Industries in Guangdong Province" under undersökningsperioden.

5.1 Särskilda bidragsprogram och bidrag

a) Inledning

- (146) Företagen i urvalet fick betydande engångsbidrag från olika statliga myndigheter på olika nivåer, vilket innebar att de erhöll en förmån under undersökningsperioden. Dessa bidrag anses omfattas av påståendena om bidragsprogram i klagomålet, eftersom det i klagomålet hävdades att tillverkare av glasfiberfilament fått dessa engångsbidrag från offentliga organ på provinsnivå och lokal nivå och att de utgjorde en förmån eftersom pengarna erhållits utan lämplig motprestation.
- (147) Kommissionen erbjöd att hålla samråd med de kinesiska myndigheterna om dessa särskilda bidrag.
- (148) De kinesiska myndigheterna motsatte sig samråd eftersom de hävdade att detta inte skulle vara förenligt med avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Eftersom samrådet skulle hållas före inledandet av undersökningen skulle det medföra en oproportionerlig börda för de kinesiska myndigheterna att kontrollera uppgifterna om vartenda system.
- (149) De flesta av bidragen rörde obetydliga belopp. Kommissionen undersökte därför inte denna fråga vidare.
- (150) Kommissionen undersökte emellertid ett särskilt, relativt stort, bidrag för anläggande av sovrum för företagets anställda, som hade beviljats ett av företagen i urvalet och anses vara kopplat till påståendena om bidragsprogram i klagomålet.

b) Slutsats

- (151) Den tillfälliga karaktären hos det bidrag som nämns ovan visade tydligt att det inte fanns tillgängligt för andra företag och det följaktligen var specifikt enligt definitionen i artikel 4.2 a i den grundläggande antisubventionsförordningen. På grundval av de insamlade bevisen om mottagandet av detta bidrag och i avsaknad av andra uppgifter anser kommissionen att detta bidrag utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen, och att den berörda exporterande tillverkaren därför beviljades en förmån.
- (152) Efter meddelandet av uppgifter hävdade det företag som mottagit bidraget att det hade beviljats för renovering av fasta tillgångar, som amorteras på 50 år. Detta bidrag borde därför fördelas över en period på 50 år och endast förhållandet 1/50, vilket motsvarar den fördel som mottagits under undersökningsperioden, borde beaktas i beräkningen av subventionsmarginalen.
- (153) Företaget lämnade ingen bevisning för att motivera en avskrivningsperiod på 50 år för investeringar i fasta tillgångar, i detta fall en byggnad som användes som sovrum för företagets anställda. Den faktiska avskrivningsperioden för ett företags fasta tillgångar är vanligen mycket kortare och motsvarar en period på 10–20 år. På denna grundval är den förmån som uppstått till följd av detta bidrag försumbar och bör därför inte utjämnas.

6. Program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter*6.1 Programmet "två år gratis, tre år hälften" för företag med utländska investeringar*

a) Inledning

- (154) Programmet "två år gratis, tre år hälften" ger FIE-företag rätt att inte betala någon bolagsskatt under de första två åren och bara 12,5 % i stället för 25 % under de tre påföljande åren.

b) Rättslig grund

- (155) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 8 i den kinesiska lagen om inkomstskatt för företag med utländska investeringar och utländska företag och artikel 72 i genomförandeföreskrifterna till den kinesiska lagen om inkomstskatt för företag med utländska investeringar och utländska företag. Enligt de kinesiska myndigheterna avslutades detta program genom artikel 57 i 2008 års lag om bolagsskatt med en övergångsperiod fram till utgången av 2012. Det framgår därför av lagen att systemet medfört en förmån under taxeringsåret 2012.

c) Undersökningens resultat

- (156) Genom programmet "två år gratis, tre år hälften" beviljades företag förmåner under räkenskapsåret 2012, varefter systemet har avskaffats enligt de kinesiska myndigheterna. Inget av de företag som ingick i urvalet var dock utlandsägt som skulle kunna ha utnyttjat detta skatteprogram under undersökningsperioden.

d) Slutsats

- (157) De företag som ingick i urvalet fick inga finansiella bidrag enligt detta program under undersökningsperioden. Undersökningen bekräftade dessutom att systemet faktiskt hade avskaffats av de kinesiska myndigheterna.

6.2 Företag med ny och avancerad teknik

a) Inledning

- (158) Genom detta program kan företag som kan visa att de uppfyller vissa kriterier erkännas som "företag med ny och avancerad teknik" och beviljas en nedsättning av bolagsskatten till 15 % jämfört med den normala skattesatsen på 25 %.

b) Rättslig grund

- (159) Programmets rättsliga grund är artikel 28.2 i 2008 års lag om bolagsskatt, tillsammans med de administrativa åtgärderna för bestämning av företag med ny och avancerad teknik (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172), och artikel 93 i genomförandeföreskrifterna för lagen om bolagsskatt, tillsammans med statsförvaltningens meddelande om frågor kring betalning av bolagsskatt för företag med ny och avancerad teknik (Guo Shui Han [2008] nr 985).

c) Undersökningens resultat

- (160) Systemet är tillgängligt för företag med ny och avancerad teknik som erkänns som sådana av de kinesiska myndigheterna. För att komma i fråga för detta system ska företag ha grundläggande och självständiga immateriella rättigheter och uppfylla följande villkor som anges i den rättsliga grunden:
- a) Deras produktion ska omfattas av definitionen av produkter på områden med ny och avancerad teknik som får centralt statligt stöd.
  - b) Deras totala FoU-utgifter ska uppgå till 3–6 % av de totala försäljningsintäkterna.
  - c) Deras inkomster från produkter med ny och avancerad teknik ska stå för över 60 % av de totala försäljningsintäkterna.
  - d) Anställda inom FoU ska utgöra 10 % av det totala antalet anställda.
  - e) De övriga villkor som anges i 2008 års administrativa åtgärder för företag med ny och avancerad teknik är uppfyllda.
- (161) En del av de exporterande tillverkarna i urvalet konstaterades utnyttja detta system och betalade därför bolagsskatt på bara 15 % i stället för 25 %. Dessa företag hade ansökt om att klassificeras som företag med ny och avancerad teknik och fått en officiell underrättelse om att de uppfyllde kriterierna och därför hade rätt att fylla i sina bolags-skattedeklarationer i enlighet därmed.

d) Slutsats

- (162) Kommissionen anser att detta utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i den grundläggande anti-subventionsförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket innebär att de berörda företagen beviljas en förmån. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.
- (163) Subventionen är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i den grundläggande antisubventionsförordningen eftersom den är begränsad till de företag som klassificeras som företag med ny och avancerad teknik och uppfyller villkoren enligt 2008 års administrativa åtgärder. De berörda exporterande tillverkarna i urvalet hade klassificerats som sådana företag. Inga objektiva kriterier för bidragsberättigande har fastställts i lagstiftningen eller av den beviljande myndigheten.
- (164) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och hävdade att urvalskriterierna var objektiva och tillämpades lika på alla företag i Kina. De uppfyller därför inte selektivitetskriteriet.
- (165) Kommissionen godtar inte detta påstående. Bidraget är endast tillgängligt för företag med särskilda egenskaper (företag med ny och avancerad teknik), och inte för alla industrier och alla branscher. Stödberättigande är dessutom inte heller automatiskt utan beror på klassificeringen som ett företag med ny och avancerad teknik, som tilldelas på skönsmässiga grunder av den behöriga myndigheten. Ordningen är därför selektiv.

(166) Kommissionen anser därför att denna subvention är utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

(167) Kommissionen har beräknat storleken på den utjämningsbara subventionen som skillnaden mellan den skatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden och den skatt som de berörda företagen faktiskt betalade under undersökningsperioden.

Företag med ny och avancerad teknik	
Företag	Subventionsmarginal
Chongqing Polycomp International Corporation	0,0 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,3 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,8 %

⁽¹⁾ Beräkningen av subventionsmarginaler för denna grupp grundades på tillgängliga uppgifter enligt förklaringen i skäl 89.

6.3 Nedsättning av inkomstskatt för FIE-företag vid köp av utrustning tillverkad i Kina

a) Inledning

(168) Programmet tillåter ett företag att begära skatteavdrag för inköp av inhemskt tillverkad utrustning om ett projekt överensstämmer med den kinesiska regeringens industripolitik. Ett skatteavdrag på upp till 40 % av inköpspriset för inhemskt tillverkad utrustning kan tillämpas på ökningen av skattskyldigheten från föregående år.

b) Rättslig grund

(169) Den rättsliga grunden för programmet är de tillfälliga åtgärderna med inkomstskatteavdrag för företag för investering i inhemskt tillverkad utrustning för tekniska renoveringsprojekt av den 1 juli 1999 och den statliga skatteförvaltningens meddelande om att stoppa tillämpningen av inkomstskatteavdraget för företag och undantagspoliticyn för ett företags investeringar i inköp av inhemskt tillverkad utrustning, nr 52 [2008] från den statliga skatteförvaltningen, som trädde i kraft den 1 januari 2008.

c) Undersökningens resultat

(170) De kinesiska myndigheterna hävdade att detta program hade avskaffats från och med januari 2008 enligt meddelande nr 52. Undersökningen visade dock att ett av företagen i urvalet hade gynnats av detta program under undersökningsperioden.

d) Slutsats

(171) Programmet utgör en subvention eftersom det utgör ett ekonomiskt bidrag från den kinesiska regeringen i form av uteblivna offentliga intäkter enligt artikel 3.1 a ii i den grundläggande antisubventionsförordningen. Programmet innebär en förmån för mottagarna på ett belopp motsvarande skattelättnaden i den mening som avses i artikel 3.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Denna subvention är selektiv enligt artikel 4.4 b i den grundläggande antisubventionsförordningen eftersom skattelättnaden är beroende av att inhemska produkter används framför importerade.

e) Beräkning av subventionens storlek

(172) Kommissionen har beräknat storleken på den utjämningsbara subventionen som skillnaden mellan den skatt som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden och den skatt som de berörda företagen faktiskt betalade under undersökningsperioden.

(173) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende denna subvention för Jiangsu Changhai Group uppgår till 0,2 %.

- (174) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att det inte var berättigat till några ekonomiska bidrag enligt ordningen för nedsatt inkomstskatt för FIE-företag som köper kinesisktillverkad utrustning, eftersom det inte är ett företag med utländska investeringar. Kommissionen tillskrev därför felaktigt en förmån till företaget enligt denna ordning på grundval av tillgängliga uppgifter. Företaget hävdade även att det funnit mindre fel i beräkningen. Båda påståendena godtogs och beräkningen av subventionsmarginalen justerades i enlighet med detta.

6.4 Andra program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter

- (175) Skatteavdraget för FoU undersöktes också. Denna åtgärd rörde emellertid obetydliga belopp. Kommissionen undersökte därför inte denna fråga vidare.
- (176) Under undersökningsperioden mottog inga av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet några finansiella bidrag enligt de återstående system för befrielse från skatt om nämns i avsnitt C3.

7. Program för indirekta skatter och importtullsatser

7.1 Momsundantag och importtullrabatter vid användning av importerad utrustning

a) Inledning

- (177) Detta program medför ett undantag från moms och importtullar till förmån för FIE-företag eller inhemska företag vid import av kapitalvaror för användning i produktionen. För att dra fördel av denna förmån får inte kapitalvarorna omfattas av en förteckning över icke-stödberättigande varor och det sökande företaget måste erhålla ett certifikat för statsfrämjat projekt som utfärdas av de kinesiska myndigheterna eller av den nationella utvecklings- och reformkommissionen i enlighet med berörd lagstiftning om investeringar, skatter och tullar.

b) Rättslig grund

- (178) Programmets rättsliga grund är statsrådets cirkulär om anpassade skatter för importerad utrustning, Guo Fa nr 37/1997, finansministeriets, allmänna tullmyndighetens och den statliga skattemyndighetens meddelande om anpassning av vissa förmånliga importtullregler, finansministeriets, allmänna tullmyndighetens och den statliga skattemyndighetens kungörelse [2008] nr 43, NDRC:s meddelande om relevanta frågor rörande bekräftelse på inhemskt eller utländskt finansierade projekt vars utveckling stöds av staten, nr 316 2006 av den 22 februari 2006 och förteckningen över varor icke undantagna från tull för företag med utländska investeringar eller inhemska företag, 2008.

c) Undersökningens resultat

- (179) Samtliga företag i urvalet gynnades av detta system.

d) Slutsats

- (180) Programmet anses vara ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna statliga intäkter i den mening som avses i artikel 3.1 a ii eftersom FIE-företag och andra stödberättigade inhemska företag befrias från betalning av moms och/eller tullar som de annars skulle betala. De mottagande företagen beviljas därmed en förmån enligt artikel 3.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i den grundläggande antisubventionsförordningen eftersom den lagstiftning enligt vilken den beviljande myndigheten agerar begränsar omfattningen till företag som investerar enligt särskilda kategorier som uttömmande definieras i lagstiftningen, och som antingen tillhör den främjade kategorin eller den begränsade kategorin b i förteckningen med riktlinjer för företag med utländska investeringar och tekniköverföring eller de som överensstämmer med förteckningen över nyckelindustrier, produkter och teknik vars utveckling stöds av staten.
- (181) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna kommissionens slutsatser och hävdade att urvalskriterierna var objektiva och tillämpades lika på alla företag i Kina. De uppfyller därför inte selektivitetskriteriet. De kinesiska myndigheterna hänvisade dock inte till några särskilda bestämmelser i lagstiftningen för att bestyrka sina åsikter och lämnade ingen bindande bevisning för att stödberättigandet är automatiskt.

- (182) De kinesiska myndigheterna och en exporterande tillverkare hävdade också att kommissionen inte kan utjämna eventuella momsbefrielser som de tre företagen i urvalet mottagit eftersom de momsundantag som beviljats tidigare inte längre kunde utjämnas från och med 2009. Även vid en genomsnittlig avskrivningsperiod på fem-tio år för den importerade utrustningen i fråga skulle den påstådda förmånen varken upphöra före införandet av åtgärderna eller sannolikt fortsätta under hela den femårsperiod då åtgärderna tillämpades.
- (183) Kommissionen konstaterar att avskrivningsperioden för en del av den importerade utrustningen är mycket längre än tio år och att den kunde vara 15 eller 20 år i vissa fall. I alla händelser utjämnade kommissionen ingen förmån från några av inköpen av importerad utrustning efter 2009. De kinesiska myndigheterna tillstod dessutom att företagen fortfarande kunde utnyttja ordningen "någon tid efter" det att åtgärderna infördes. Påståendet avvisas därför.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (184) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Den förmån som beviljas mottagarna anses vara beloppet av den moms och de tullar på den importerade utrustningen som undantas. För att se till att det utjämningsbara beloppet bara omfattade undersökningsperioden avskrevs den mottagna förmånen för utrustningens hela livslängd i enlighet med företagets normala redovisningsförfaranden.
- (185) Den subventionsnivå som fastställdes för detta system under undersökningsperioden för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till:

Momsundantag och importtullrabatter vid användning av importerad utrustning	
Företag/Företagsgrupp	Subventionsnivå
Chongqing Polycomp International Corporation	0,5 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	0,1 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,5 %

⁽¹⁾ Beräkningen av subventionsmarginaler för denna grupp grundades på tillgängliga uppgifter enligt förklaringen i skäl 89.

7.2 Andra program för befrielse från eller nedsättning av indirekta skatter

- (186) Under undersökningsperioden mottog inga av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet några ekonomiska bidrag enligt de återstående system för befrielse från indirekt skatt som nämns i avsnitt C3.

8. Tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter för mindre än skäligen ersättning

8.1 Tillhandahållande av råvaror, tillhandahållande av el, tillhandahållande av vatten

- (187) Ingen förmån konstaterades i anslutning till inköp av råvaror, vatten eller el av de exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningsperioden.

8.2 Tillhandahållande av markanvändningsrättigheter

a) Inledning

- (188) Företag får inte göra direkta markförvärv i Kina utan får bara köpa en markanvändningsrättighet av de lokala myndigheterna.

b) Rättslig grund

- (189) Enligt den kinesiska markförvaltningslagen tillhör all mark folket och får inte köpas eller säljas, utan lagen innehåller villkoren för försäljning av markanvändningsrättigheter till företag genom anbud, prissättning eller auktion.

c) Undersökningens resultat

- (190) Ett auktionssystem skulle i princip innebära att marknaden avgjorde priset för en viss markanvändningsrättighet, som därför skulle fastställas helt oberoende. De kinesiska myndigheterna uppgav dock att de under alla omständigheter fastställer minimipriser för varje markkategori (mark graderas från 1 till 15 beroende på tomtens kvalitet), som priset för markanvändningsrättigheten inte får underskrida.
- (191) De kinesiska myndigheterna kontrollerar också markutbudet genom att med hjälp av kvoter begränsa det markområde för vilket markanvändningsrättigheter får säljas för industri- eller bostadsändamål, per provins och per år.
- (192) Kommissionen kunde emellertid inte, för var och en av de markanvändningsrättigheter som förvärvats av de exporterande tillverkarna, hitta några belegg för ett auktionsförfarande där priset för markanvändningsrättigheten fastställts på ett oberoende sätt. Den exporterande tillverkare som tilldelades tomten bjöd på utgångspriset, och eftersom den var den enda budgivaren tilldelades den också markanvändningsrättigheten. Efter meddelandet av uppgifter förklarade de kinesiska myndigheterna att de inte höll med om kommissionens slutsats att det inte finns någon fungerande marknad för försäljningen av markanvändningsrättigheter i Kina. De kom emellertid inte med några nya argument till stöd för denna åsikt.
- (193) Resultatet av undersökningen bekräftar att läget när det gäller tillhandahållande och förvärv av mark i Kina är oklart och saknar öppenhet och att priserna ofta fastställs godtyckligt av myndigheterna. Myndigheterna fastställer priserna enligt systemet för urban markvärdering, som bl.a. innebär att de även ska ta hänsyn till industripolitiken när de fastställer priset på industrimark ⁽¹⁾.
- (194) Oberoende offentligt tillgängliga uppgifter tyder också på att mark i Kina tillhandahålls till priser under marknadsnivå ⁽²⁾.
- (195) I praktiken betalade företagen i urvalet därför det pris som fastställts av de kinesiska myndigheterna. Markanvändningsrättigheten tillhandahålls för mindre än skälig ersättning i förhållande till det marknadsreferensvärde som anges i avsnitt e nedan.
- (196) Läget vad gäller mark i Kina diskuteras också i ett arbetsdokument från Internationella valutafonden, som bekräftar att tillhandahållandet av markanvändningsrättigheter till kinesiska industrier inte respekterar marknadsförhållanden ⁽³⁾.

d) Slutsats

- (197) Kommissionen slår fast att de kinesiska myndigheternas tillhandahållande av markanvändningsrättigheter bör anses utgöra en subvention enligt artikel 3.1 a iii och artikel 3.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen i form av tillhandahållande av varor som innebär att företagen beviljas en förmån. Eftersom undersökningen inte visade att det fanns någon fungerande marknad för försäljning av markanvändningsrättigheter i Kina tyder användandet av ett externt referensvärde (se avsnitt e nedan) på att det belopp som betalas för markanvändningsrättigheter av exportörerna i urvalet ligger under marknadsvärdet.
- (198) Såsom förklaras i skälen 67–82 är subventionen selektiv enligt artikel 4.2 a och c i den grundläggande antisubventionsförordningen eftersom offentliga myndigheter enligt statsrådets beslut nr 40 ska se till mark tillhandahålls till främjade industrier, varav industrin för glasfiberfilament är en. I artikel 18 i beslut nr 40 klargörs att industrier som är "begränsade" inte ska få tillgång till markanvändningsrättigheter.

e) Beräkning av subventionsmarginalen

- (199) Förmånen utgörs av skillnaden mellan det pris som betalas för markanvändningsrättigheten och ett lämpligt externt referensvärde.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 215/2013 av den 11 mars 2013, skäl 116.

⁽²⁾ George E. Peterson, *Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option*, World Bank Policy Research Working Paper 4043, 7.11.2006, IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, april 2012, s. 12.

⁽³⁾ IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, april 2012, s. 12.

- (200) Kommissionen anser att Taiwan är en lämplig extern jämförelse av följande skäl:
- Den jämförbara ekonomiska utvecklingsnivån, bruttonationalprodukten och den ekonomiska strukturen i Taiwan och i de flesta provinser och städer i Kina där de exporterande tillverkarna i urvalet är etablerade.
  - Den geografiska närheten mellan Kina och Taiwan.
  - Den höga graden av industriell infrastruktur i både Taiwan och många provinser i Kina.
  - De starka ekonomiska banden och den gränsöverskridande handeln mellan Taiwan och Kina.
  - Den höga befolkningstätheten i många provinser i Kina och i Taiwan.
  - Likheten mellan typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta referensvärdet i Taiwan med dem i Kina.
  - De gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Taiwan och Kina.
- (201) Efter meddelandet av uppgifter bestred de kinesiska myndigheterna användningen av Taiwan som riktmarke genom att hävda att befolkningstätheten i Taiwan är många gånger högre än i Kina, vilket innebär att marksituationen och priserna i de två länderna inte är jämförbara. Av de många anledningar som anges i föregående skäl anser kommissionen emellertid att riktmärket har valts på en rimlig grund.
- (202) Efter meddelandet av uppgifter hävdade dessutom en av de exporterande tillverkarna i urvalet att användningen av Taiwan inte lämpade sig för de ekonomiska villkoren i den provins där det är beläget, men föreslog inte något alternativ. Den exporterande tillverkaren hävdade dessutom att den fysiska närheten mellan Kina och Taiwan inte borde anses vara ett giltigt kriterium för att välja just detta riktmarke, men bestyrkte inte sitt påstående. Eftersom det saknas förslag till alternativa jämförelser bekräftas användningen av Taiwan.
- (203) Med hänsyn till alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att priserna för markanvändningsrättigheter i Kina, om marknadsvillkor rådde, för de exporterande tillverkarna i urvalet, skulle vara mycket lika priserna i Taiwan.
- (204) De genomsnittliga markpriserna i Taiwan under 2012 hämtades från industrikontoret vid ekonomiministeriet och justerades tillbaka för inflation och BNP-tillväxt för att komma fram till ett referenspris för mark för varje kalenderår. Eftersom markanvändningsrättigheter gäller i 50 år och skrivs av i enlighet därmed är förmånen under undersökningsperioden en femtiondel av skillnaden mellan referenspriset och det faktiska pris som betalats.
- (205) Följande subventionsmarginal har fastställts för tillhandahållande av mark för mindre än skälig ersättning:

Tillhandahållande av mark för mindre än skälig ersättning	
Företag	Subventionsmarginal
Chongqing Polycomp International Corporation	2,9 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	1,6 %

⁽¹⁾ Beräkningen av subventionsmarginaler för denna grupp grundades på tillgängliga uppgifter enligt förklaringen i skäl 89.

9. Slutsats beträffande subventionering

- (206) Kommissionen beräknade storleken för de utjämningsbara subventionerna till de företag som omfattas av undersökningen i enlighet med bestämmelserna i den grundläggande antisubventionsförordningen, för varje system separat, och adderade uppgifterna för att komma fram till ett sammanlagt subventionsbelopp för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden.
- (207) För att fastställa de totala subventionsmarginalerna nedan beräknade kommissionen först den relativa subventioneringen, dvs. subventionsbeloppet i förhållande till företagets totala omsättning. Denna andel användes därefter för att beräkna den subvention som tilldelades exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

- (208) Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.
- (209) I enlighet med artikel 15.3 i den grundläggande antisubventionsförordningen beräknas den totala subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet på grundval av det totala vägda genomsnittet av subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag för den koncern som den exporterande tillverkare som omfattas av bestämmelserna i artikel 28.1 tillhör.

Företag	Subventionsmarginal
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	5,8 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3 %
Andra samarbetsvilliga företag	10,2 %

⁽¹⁾ Beräkningen av subventionsmarginaler för denna grupp grundades på tillgängliga uppgifter enligt förklaringen i skäl 89.

D. SKADA

1. Unionstillverkning och unionsindustrin

- (210) Den likadana produkten tillverkades av åtta unionstillverkare under undersökningsperioden. De anses därför utgöra unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 9.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (211) Unionens sammanlagda produktion under undersökningsperioden fastställdes till mellan 530 000 och 580 000 ton. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av alla tillgängliga uppgifter rörande unionsindustrin som lämnats av APFE. Såsom framgår i skäl 17 valdes tre unionstillverkare ut till urvalet, vilka står för över 52 % av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten.
- (212) Mot bakgrund av uppgifterna i klagomålet/begäran om översyn, där de faktiska makroekonomiska indikatorerna för klagandena/sökandena angavs, och det faktum att endast ett mycket begränsat antal unionstillverkare inte ingick bland klagandena/sökandena, förefaller det lämpligt att inte lämna ut de faktiska sammanlagda indikatorerna för alla unionstillverkare, eftersom en berörd part då skulle kunna urskilja siffrorna för de företag som inte ingick bland klagandena/sökandena.
- (213) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter invände de kinesiska myndigheterna mot den konfidentiella behandlingen och användningen av intervaller för unionens totala förbrukning och de andra uppgifterna avseende makroekonomiska skadeindikatorer.
- (214) På begäran och med angivande av goda skäl är kommissionen skyldig att respektera konfidentiella uppgifter för de tillverkare som inte agerar som klagande. Om exakta makroekonomiska indikatorer lämnas ut är det möjligt att urskilja konfidentiella uppgifter för sådana tillverkare, vilket skulle skada deras intressen. Detta påstående avvisas därför.

2. Förbrukningen i unionen

- (215) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av i) unionsindustrins totala försäljningsvolym på unionsmarknaden enligt uppgifter från APFE, och ii) importen från tredjeländer enligt uppgifter från Eurostat (Comext).

(216) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen (ton)

	2010	2011	2012	UP
Total förbrukning i unionen	700 000– 750 000	680 000– 730 000	710 000– 760 000	720 000– 770 000
Index (2010 = 100)	100	97	101	103

Källa: Uppgifter från APFE och Eurostat (Comext).

(217) Mellan 2010 och översynsperioden ökade förbrukningen i unionen med 3 %.

(218) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en användare att unionens förbrukning minskade med nästan 30 % under 2009. I detta perspektiv hävdar användaren att en ökning på 3 % från 2010 inte är väsentlig. Kommissionen ansåg inte heller att denna ökning av väsentlig, men konstaterade däremot att förbrukningen ökade under skadeundersökningsperioden.

3. Import från det berörda landet

3.1 Den dumpade och subventionerade importens volym och marknadsandel

(219) Nedanstående analys omfattar både den dumpade och den subventionerade importen med samma tillverkare i Kina som ingick i urvalet och under samma undersökningsperiod.

(220) Importvolymen från Kina av den berörda produkten utvecklades på följande sätt

Tabell 2

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2009	2010	2011	2012	UP
Importvolym (ton)	98 916	152 514	109 172	125 781	130 958
Index (2010 = 100)	65	100	72	82	86
Index (2009 = 100)	100	154	110	127	132
Marknadsandel	13 %–18 %	19 %–24 %	13 %–18 %	15 %–20 %	15 %–20 %
Index (2010 = 100)	87	100	73	81	83
Index (2009 = 100)	100	115	84	93	97

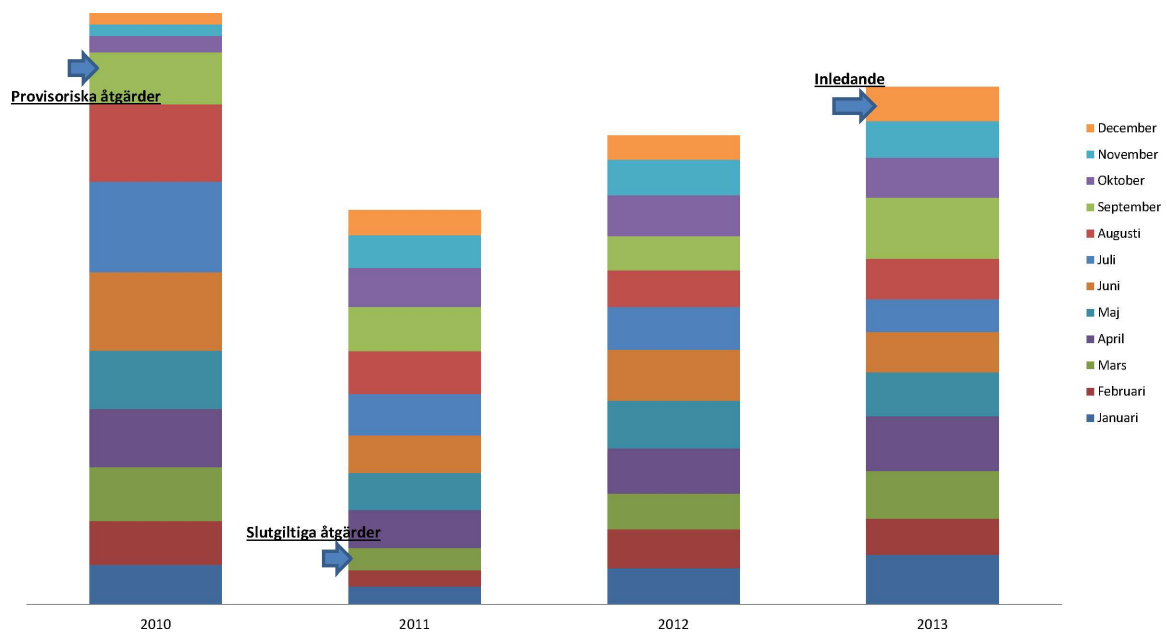
Källa: Eurostat (Comext).

(221) Importvolymen från Kina minskade med 14 % under skadeundersökningsperioden och marknadsandelen minskade med 17 %. År 2010 är dock inte ett lämpligt referensår och importtendenserna kan analyseras mer exakt om man även ser på föregående år, 2009, vilket visas i tabellen ovan. År 2010 kännetecknades av att unionstillverkarna lade upp stora lager av kinesiska glasfiberfilamentprodukter innan de preliminära tullarna infördes i september 2010. Undersökningen visade att mycket större mängder än normalt importerades från Kina under de första nio månaderna 2010. Importen från Kina uppgick till omkring 99 000 ton 2009, medan importen låg på över 152 000 ton 2010 för att sedan minska till omkring 109 000 ton under 2011. Tendensen visar en tydlig ökning av importen från 2009. Från och med 2011 minskade den kinesiska importen med 20 % i volym, vilket ledde till en återhämtad marknadsandel på två procentenheter.

- (222) Flera parter upprepade sina påståenden om att importen från Kina och dess marknadsandel minskade mellan 2010 och slutet av undersökningsperioden, och att ingen betydande ökning av importen har påvisats, vilket är ett krav enligt artikel 3.2 i WTO: s antidumpningsavtal och artikel 15.2 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. De hävdar dessutom att 2009 inte är ett lämpligt referensår av följande skäl: i) det finns ingen rättslig grund i den grundläggande antidumpningsförordningen och den grundläggande antisubventionsförordningen, och Mexiko-Steel Pipes and Tubes Panel anser att "en utredande myndighet inte får använda tillfälliga undergrupper inom en period", ii) det finns inga bevis för påståendet att importen 2010 var följden av uppbyggandet av lager, och iii) att uppgifterna för 2009 inte har beaktats i samband med någon annan aspekt av fastställandet av skada, vilket innebär att bedömningen inte är objektiv.
- (223) När det gäller det första och det tredje påståendet är den grundläggande antidumpningsförordningen och den grundläggande antisubventionsförordningen den tillämpliga lagstiftningen, och där anges inte vilken period som bör beaktas i analysen av tendenser. Det finns därför ingen anledning till att inte använda 2009 för att analysera tendenserna i importen från Kina. Detta gör inte analysen icke-objektiv, tvärtom, det utgör ytterligare ett komplement till analysen av unionsindustrins situation. Såsom förklaras i skäl 219 beaktades år 2009 endast med avseende på de specifika skadeindikatorerna för den kinesiska importen, förutom skadeundersökningsperioden. För de andra skadeindikatorerna fanns det inget objektivt skäl till att inte alla år i skadeundersökningsperioden skulle kunna beaktas fullständigt.
- (224) När det gäller det andra påståendet framgår verkningarna av uppbyggandet av lager mycket tydligt i de månatliga importuppgifterna från den databas som inrättats i enlighet med artikel 14.6 i den grundläggande antidumpningsförordningen (se diagram 1 nedan) ⁽¹⁾. Före införandet av de provisoriska åtgärderna ökade importen av den berörda produkten från Kina starkt under det andra och tredje kvartalet 2010 (för förbrukning före årsslutet 2010/i början av 2011, på grund av begränsad hållbarhetstid). Detta motsvarades inte av en liknande ökning i förbrukningen, vilket visar på att denna import gjordes för att bygga upp lager innan åtgärderna infördes. De kinesiska myndigheterna lämnade ingen annan förklaring till denna ökning och kommissionen har därför anledning att anse att uppbyggandet av lagren skedde innan de provisoriska åtgärderna infördes i slutet av 2010. Detta visas också av att importen per månad från Kina under perioden mellan de provisoriska och de slutgiltiga åtgärderna (fjärde kvartalet 2010 och första tremånadersperioden 2011) var mycket låg. När åtgärderna sänktes i det slutgiltiga skedet (i mars 2011) ökade importnivåerna igen till en stabil nivå.

Diagram 1

Import av den berörda produkten från Kina (mängder per månad)

Källa: Artikel 14.6-databasen.

⁽¹⁾ GD Handels artikel 14.6-databas innehåller uppgifter om import som omfattas av antidumpnings- eller antisubventionsåtgärder eller undersökningar, både från de länder som berörs av respektive förfaranden och från andra tredjeländer, på nivån för de tiosiffriga Taric-numren.

3.2 Priser på den dumpade och subventionerade importen

(225) De kinesiska importpriserna (exklusive de gällande antidumpningstullarna) utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser

	2010	2011	2012	UP
Genomsnittligt cif-pris (euro/ton)	911	877	892	834
Index (2010 = 100)	100	96	98	92

Källa: Eurostat (Comext).

- (226) De kinesiska cif-importpriserna (exklusive de gällande antidumpningstullarna) utvecklades från 911 euro/ton till 834 euro/ton under skadeundersökningsperioden. Detta motsvarar en minskning på 8 % under skadeundersökningsperioden.
- (227) De kinesiska myndigheterna och en användare hävdade att en jämförelse av de genomsnittliga importpriserna i avsaknad av en analys av produktmixen var vilseledande. De kinesiska myndigheterna uppgav vidare att den största delen av importen från Kina bestod av den billigaste produkttypen, dvs. roving.
- (228) Tvärtemot vad som hävdades beaktades produktmixen fullständigt i analysen eftersom kommissionen jämförde de kinesiska exporterande tillverkarnas exportpriser med de utvalda unionstillverkarnas priser, per produkttyp. Samma tillvägagångssätt tillämpades i den ursprungliga undersökningen.
- (229) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter begärde de kinesiska myndigheterna kinesiska importpriser per produkttyp i tabell 3, med tanke på att uppgifter per produkttyp användes för beräkningarna av prisunderskridande och skademarginal.
- (230) De genomsnittliga kinesiska importpriserna från tabell 3 används för att visa tendensen under skadeundersökningsperioden. Användningen av genomsnittliga priser är lämplig för att visa tendenser. I beräkningarna för att avgöra prisunderskridande och skademarginal användes uppgifter per produkttyp.
- (231) I syfte att fastställa prisunderskridandet under undersökningsperioden jämfördes det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga importpriser per produkttyp från de kinesiska tillverkare som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för kostnader som uppstår efter import. Prisjämförelsen gjordes per produkttyp för transaktioner i samma handelsled. Resultatet av jämförelsen uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga priset fritt fabrik under skadeundersökningsperioden för de unionstillverkare som ingick i urvalet. För en stor kinesisk exportör till unionen visade detta en underskridandemarginal på 2 % trots de gällande antidumpningsåtgärderna (och tullarna), som lades till importpriset. Den allra största delen av annan import skedde till prisnivåer som var jämförbara med unionspriserna.
- (232) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att det fanns vissa felaktigheter i cif-värdena för tre produktkodnummer.
- (233) Detta påstående var korrekt och kommissionen har justerat de respektive cif-värdena, vilket ledde till en liten förändring i prisunderskridandet och marginalen för målprisunderskridande för denna exporterande tillverkare (se skäl 440).
- (234) Flera parter hävdade att det inte förekom något väsentligt prisunderskridande under undersökningsperioden. De uppgav att en underskridandemarginal på 2 % för en enda exportör nästan utgör miniminivån och att den därför inte kan anses vara väsentlig. De hänvisar dessutom till kommissionens praxis, enligt vilken ett begränsat prisunderskridande eller ett prisunderskridande på 6 % inte anses inverka på den allmänna prisnivån i unionen med tanke på den begränsade exportvolymen.

- (235) Prisunderskridandet kvarstår trots de gällande antidumpningstullarna. Hänvisningen till kommissionens praxis är vilseledande. I ärendet om "kompakt natriumkarbonat" ⁽¹⁾ ansågs prisunderskridandet på 6 % praktiskt taget inte ha inverkat alls på de allmänna prisnivåerna på grund av den begränsade importvolymen, kombinerat med en marknadsandel på 1,4 % för det exporterande landet. Som en jämförelse hade Kina en marknadsandel på mellan 15 och 20 % under undersökningsperioden. I ärendet om "vissa lasersystem för optisk avläsning" ⁽²⁾ konstaterades prisunderskridandet för den berörda produkten vara begränsat tanke på i) den stora ökningen av unionens förbrukning (129 %), och ii) arten av den berörda produkten, en icke-homogen produkt med många olika egenskaper och tekniska skillnader som var föremål för snabb teknisk utveckling. I de nuvarande undersökningarna är marknaden för den berörda produkten helt olika till sin natur och omfattningen av prisunderskridandet måste därför bedömas mot bakgrund av just de marknadsförhållandena. Den berörda produkten är en grundläggande homogen förstärkningsprodukt på en marknad som är relativt stabil. En sådan marknad är mer känslig för pris-skillnader, och även en liten prisskillnad kan ha en stor inverkan på marknaden. Det faktum att inget stort prisunderskridande förekom ändrar därför inte kommissionens slutsatser. Tvärtom, denna faktor beaktades fullständigt i bedömningen. I alla händelser bedöms varje fall individuellt och skadebilden består av många indikatorer, varav ingen kan ha en avgörande vikt.

4. Unionsindustrins ekonomiska situation

- (236) I enlighet med artikel 3.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 8.4 i den grundläggande antisubventionsförordningen omfattade granskningen av den dumpade och subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (237) Som nämns i skälen 17–25, användes ett stickprovsförfarande för att fastställa den eventuella skada som unionsindustrin lidit.
- (238) För skadeanalysen skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter som lämnats i klagomålet och i begäran om översyn samt efterföljande inlagor och, när så var möjligt, dubbelkontrollerat mot statistik. Uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.
- (239) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpnings- och subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning eller subvention.
- (240) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

5. Makroekonomiska indikatorer

5.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (241) Variationer i årsproduktionen är vanliga inom unionsindustrin med tanke på att ugnarna måste renoveras vart sjunde till tionde år, vilket ger upphov till en högre produktionsvolym under året före för att bygga upp lager, och en lägre produktionsvolym under det år ugnen inte är i drift på grund av renoveringen. När en ugn inte är i drift på grund av renovering blir också produktionskapaciteten för det året lägre.

⁽¹⁾ Commission Decision of 7 September 1990 terminating the review of the anti-dumping measures concerning dense sodium carbonate originating in the United States of America (EGT L 283, 1999, s. 38).

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 21 december 1998 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av vissa lasersystem för optisk avläsning och huvudsakliga beståndsdelar i sådana, för användning i motorfordon, med ursprung i Japan, Kina, Korea, Malaysia och Taiwan (EGT L 18, 1999, s. 62).

- (242) Med dessa reservationer i åtanke utvecklades den samlade unionstillverkningen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet under skadeundersökningsperioden på följande sätt:

Tabell 4

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2010	2011	2012	UP
Produktionsvolym (ton)	560 000– 610 000	580 000– 630 000	510 000– 560 000	530 000– 580 000
<i>Index</i>	100	103	92	95
Produktionskapacitet (i ton)	670 000– 720 000	680 000– 730 000	650 000– 700 000	640 000– 690 000
<i>Index</i>	100	101	97	96
Kapacitetsutnyttjande	84 %	86 %	81 %	84 %
<i>Index</i>	100	102	95	99

Källa: Uppgifter från APFE.

- (243) Inom ramen för unionens ökade förbrukning (med 3 %) minskade unionsindustrins produktion av den likadana produkten med 5 % mellan 2010 och undersökningsperioden. Produktionskapaciteten minskade också med omkring 4 % mellan 2010 och undersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet förblev relativt stabilt under skadeundersökningsperioden, med undantag för en minskning 2012.
- (244) En produktionsminskning med 11 procentenheter och en minskning i produktionskapaciteten med 4 procentenheter kan noteras mellan 2011 och 2012. Detta var följden av omstruktureringen av unionsindustrin och stängningen av några anläggningar. Glasfiberfilamenttillverkaren Ahlstrom upphörde med produktionen i slutet av 2011 och Owens Corning Vado Ligure stängde sin anläggning 2012, eftersom de inte kunde återhämta sig från den dumpade importen. Unionsindustrin anser emellertid att den kan förbli lönsam efter omstruktureringen och när lika villkor har återinförts, vilket förklarar varför unionsindustrin fortfarande investerar i renovering av de befintliga ugnarna.
- (245) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen hänvisade till en kortare livstid än genomsnittet för ugnarna och att unionstillverkarnas investeringar och/eller användning av ugnarna därför i hög grad är ineffektivt.
- (246) Det bevisades att unionsindustrins renoveringsbeslut fattades på grundval av effektivitets- och energieffektivitets-skäl. Det fanns inga indikationer på att den livstid för ugnarna som unionstillverkarna i urvalet grundade sina beslut på inte var god praxis i branschen och att den inte överensstämde med produktmixens behov.
- (247) Flera parter hävdade att det var nödvändigt att beakta en längre period än 2010 till undersökningsperioden, särskilt med tanke på kostnaderna för ugnrenoveringarna, eftersom detta påverkade de makro- och mikroekonomiska indikatorerna. De kinesiska myndigheterna hävdade att inga uppgifter eller upplysningar lämnades om de år då unionstillverkarna genomförde ugnrenoveringar.
- (248) Ugnrenoveringar är normala inom industrin och görs med jämna mellanrum. De är nödvändiga för att garantera driftkontinuitet och upprätthålla kapaciteten. De FoU-investeringar som görs är direkt kopplade till

driftskapaciteten och möjligheterna att utveckla skräddarsydda produkter för kundernas behov. Dessa investeringar är därför inte exceptionella för skadeundersökningsperioden. Reparationer eller renoveringar av ugnar kommer alltid att påverka produktionsvolymen, vilken tidsperiod som än beaktas. Företagsspecifik information om när renoveringar har genomförts anses vara konfidentiell.

- (249) En användare hävdade också att unionsindustrin kunde undvika eventuella skadliga verkningar (av subventionerad och dumpad import) eftersom kapacitetsutnyttjandet förblev relativt stabilt under perioden från 2010 till undersökningsperiodens slut.
- (250) Tillverkningsprocessen av den likadana produkten är en kontinuerlig process som inte kan anpassas till kortsiktiga fluktuationer i efterfrågan. Det relativt stabila kapacitetsutnyttjandet måste övervägas mot bakgrund av den minskande produktionskapaciteten. Detta påstående avvisas därför.

5.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (251) Försäljningsvolymen på den öppna marknaden av unionsindustrin på unionsmarknaden och de företagsinterna försäljningsvolymerna på unionsmarknaden samt respektive marknadsandelar utvecklades enligt följande under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2010	2011	2012	UP
Försäljningsvolym på den öppna marknaden på unionsmarknaden (ton)	420 000– 470 000	390 000– 440 000	400 000– 450 000	420 000– 470 000
<i>Index</i>	100	94	96	99
Marknadsandel av försäljning på den öppna marknaden	58 %–63 %	56 %–61 %	55 %–60 %	56 %–61 %
<i>Index</i>	100	96	95	97
Försäljningsvolym på den företagsinterna marknaden på unionsmarknaden (ton)	20 000–70 000	30 000–80 000	30 000–80 000	30 000–80 000
<i>Index</i>	100	114	123	121
Marknadsandel av försäljning på den företagsinterna marknaden	4 %–9 %	5 %–10 %	5 %–10 %	5 %–10 %
<i>Index</i>	100	117	122	118

Källa: Uppgifter från APFE.

- (252) Unionsindustrins försäljningsvolym av glasfiberfilamentprodukter på den öppna marknaden (dvs. till icke-närstående kunder) minskade något med 1 % under skadeundersökningsperioden. I förhållande till unionens förbrukningsökning på 3 % innebär detta dock att unionsindustrins marknadsandel minskade från 58 %–63 % år 2010 till 56 %–61 % under undersökningsperioden. Den lägre försäljningsvolymen 2011 är följden av uppbyggandet av lager av kinesisk import 2010, som gradvis kom ut på marknaden under 2011.

- (253) Under skadeundersökningsperioden utgjorde unionsindustrins försäljning på den företagsinterna marknaden mellan 11 % och 14 % av den totala försäljningen (på den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden) på unionsmarknaden. Försäljningen på den företagsinterna marknaden visar en ökande tendens mellan 2010 och 2012, för att sedan stabiliseras under undersökningsperioden. Ökningen av den företagsinterna försäljningen mellan 2010 och 2011 är begränsad i absoluta tal.

5.3 Sysselsättning och produktivitet

- (254) Unionstillverkarnas sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2010	2011	2012	UP
Antal anställda	3 450–3 950	3 350–3 850	3 200–3 700	3 000–3 500
Index	100	97	95	89
Produktivitet (enhet per anställd)	153	163	150	164
Index	100	106	98	107

Källa: Uppgifter från APFE.

- (255) Unionstillverkarnas sysselsättningsnivå visar att unionsindustrin försökte rationalisera produktionen under skadeundersökningsperioden för att sänka tillverkningskostnaderna. Antalet anställda minskade också med 11 % under skadeundersökningsperioden.
- (256) Till följd av den kombinerade effekten av en förändring i antalet anställda och produktionsvolymen under samma skadeundersökningsperiod har produktiviteten hos unionstillverkarnas anställda ökat med 7 % mellan 2010 och undersökningsperioden, mätt som produktion (ton) per anställd och år.

5.4 Tillväxt

- (257) Såsom anges i skäl 217 ökade unionens förbrukning med 3 % under skadeundersökningsperioden. Med tanke på den likadana produktens många tillämpningar förväntar sig unionsindustrin och användarna att detta tillväxtmönster kommer att fortgå under den närmaste framtiden.

5.5 Dumpnings- och subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning och subventionering

- (258) Unionsindustrin hade lidit skada till följd av den dumpade importen från Kina fram till 2011, då tullar infördes. De gällande tullarna på import från Kina utformades för att skapa lika villkor så att unionen skulle kunna konkurrera på rättvisa villkor med importen och återhämta sig från skadan.
- (259) Så har dock inte varit fallet. Unionsindustrin går nu återigen med förlust och fortsatte att förlora marknadsandelar, trots att förbrukningen i unionen har ökat. Importen från Kina fortsatte att komma in till mycket låga priser och vann marknadsandelar. Den kinesiska importens marknadsandel låg under undersökningsperioden tre procentenheter över den nivå som rådde före införandet av tullar. ⁽¹⁾ Unionsindustrin omstrukturerades och stängde några av sina anläggningar (se skäl 244). Någon återhämtning från tidigare dumpning har helt klart inte skett.
- (260) Med tanke på volymen storlek, marknadsandelen och priserna på den dumpade och subventionerade importen från Kina, och med hänsyn till de befintliga dumpningsmarginalerna (9,6 % och 29,7 %) ⁽²⁾, kan inverkan på unionsindustrins situation anses vara väsentlig.

⁽¹⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 (EUT L 67, 15.3.2011, s. 6), skäl 64.

⁽²⁾ Genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 (EUT L 67, 15.3.2011, s. 6), skäl 54.

- (261) Eftersom detta är den första antisubventionsundersökningen av den berörda produkten är återhämtningen från tidigare subventionering inte relevant för bedömningen.

6. Mikroekonomiska indikatorer

6.1 Priser

- (262) De genomsnittliga vägda försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna i urvalet i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningspriser på den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden i unionen

	2010	2011	2012	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden i unionen fritt fabrik (euro/ton)	1 061	1 144	1 070	1 035
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	108	101	98
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den företagsinterna marknaden i unionen fritt fabrik (euro/ton)	1 006	1 031	1 027	989
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	103	102	98

Källa: Uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (263) Importpriserna på den öppna marknaden minskade med 2 % under skadeundersökningsperioden. Eftersom de preliminära tullarna trädde i kraft i september 2010 kunde unionsindustrin höja sina priser under 2011. Försäljningspriserna per enhet minskade dock med 10 % från och med 2011.
- (264) När det gäller försäljningspriserna per enhet på den företagsinterna marknaden (dvs. överföringspris) följde de samma tendens som försäljningspriserna per enhet på den öppna marknaden. Unionen höjde sina försäljningspriser på den företagsinterna marknaden under 2011, och efter detta föll försäljningspriserna per enhet med 4 %.

6.2 Genomsnittliga tillverkningskostnader per enhet

- (265) Tillverkningskostnaden per enhet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Tillverkningskostnad per enhet

	2010	2011	2012	UP
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	964	990	1 032	976
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	103	107	101

Källa: Uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (266) Den genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet ökade mellan 2010 och 2012. Efter 2012 minskade den igen, nästan ned till 2010 års nivå. Toppen 2012 tillskrivs en särskild investeringssituation för en av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Under hela skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet med endast 1 %.

- (267) Flera användare hävdade att ett visst företags situation inte bör föranleda allmänna slutsatser. Slutsatsen om tillverkningskostnaden per enhet var att den är relativt stabil. Toppen 2012 ändrade inte de allmänna slutsatserna.
- (268) Tillverkningskostnaden per enhet grundas på den totala produktionsvolymen för de unionstillverkare som ingår i urvalet. Det försäljningspris per enhet som anges i tabell 7 grundas på försäljning inom unionen till icke-närstående kunder. Två av indikatorerna har därför olika grunder och är inte direkt jämförbara.
- (269) Efter det slutgiltiga meddelandet om uppgifter hävdade CCCLA att det är viktigt att kommissionen lämnar tillräckligt med jämförbara uppgifter för att det ska vara möjligt att bedöma om variationen i tillverkningskostnaderna kan förklara den lilla minskningen i unionens försäljningspriser.
- (270) Dessa två indikatorer har olika grunder och även om de absoluta talen inte är jämförbara är tendenserna dock det.

6.3 Arbetskraftskostnader

- (271) De utvalda unionstillverkarnas genomsnittliga arbetskraftskostnader utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2010	2011	2012	UP
Genomsnittslön per anställd (euro)	40 518	41 590	42 310	42 917
Index (2010 = 100)	100	103	104	106

Källa: Uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (272) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd visade en gradvis ökande tendens (+ 6 %) under skadeundersökningsperioden. Detta överensstämde med arbetskraftskostnadsindex i de länder där de tillverkare som ingår i urvalet är belägna. ⁽¹⁾

6.4 Lager

- (273) De genomsnittliga lagernivåerna för de utvalda unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lager

	2010	2011	2012	UP
Utgående lager (i ton)	18 539	46 585	50 198	52 805
Index (2010 = 100)	100	251	271	285

Källa: Uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (274) Det utgående lagret ökade först betydligt 2011 och fortsatte att öka under skadeundersökningsperioden.
- (275) De kinesiska myndigheterna hävdade dock att de lagervariationer som rapporterats i de uppgifter som lämnats av APFE visade på orapperterad försäljning och inte på skada vid en jämförelse med den kinesiska importen.

⁽¹⁾ Ycharts.com.

- (276) Detta påpekande bör avvisas. Kommissionen gjorde analysen av de mikroekonomiska indikatorerna, såsom lagernivåer, på grundval av faktiska uppgifter som lämnats av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Undersökningen av unionstillverkarna i urvalet visade inte någon orapporterad försäljning.
- (277) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en användare att 2010 inte är ett lämpligt referensår eftersom lagernivåerna var ovanligt låga jämfört med perioden 2006 till oktober 2009 (undersökningsperioden för den ursprungliga antidumpningsundersökningen).
- (278) Detta påstående avvisas eftersom företagen i urvalet i dessa undersökningar skiljer sig från urvalet i den föregående undersökningen, vilket innebär att uppgifterna inte är jämförbara. Kommissionen begränsade sin undersökning till skadeundersökningsperioden, särskilt med avseende på de mikroekonomiska uppgifterna, och förfogar inte över uppgifter om lagernivåerna för unionstillverkarna i urvalet under perioden före skadeundersökningsperioden. De kinesiska myndigheterna hävdade att lagernivåerna under 2011 också är högre, med tanke på minskningen av unionens förbrukning på 3 % det året. Denna faktor inverkar dock inte på tendensen under skadeundersökningsperioden.

6.5 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (279) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för de utvalda unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2010	2011	2012	UP
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	3 %	2 %	-6 %	-4 %
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	66	-200	-134
Kassaflöde (euro)	32 847 910	10 978 839	-1 297 704	14 660 203
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	33	-4	45
Investeringar (euro)	7 729 022	9 721 478	30 738 820	32 511 238
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	126	398	421
Räntabilitet	2 %	2 %	-4 %	-3 %
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	69	-184	-137

Källa: Uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (280) Kommissionen fastställde unionsindustrins lönsamhet genom att nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av försäljningsomsättningen. Under skadeundersökningsperioden sjönk lönsamheten betydligt för unionstillverkarna i urvalet, från 3 % till -4 %.
- (281) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sina verksamheter. Kassaflödet minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden (-55 %).

- (282) De investeringar som gjordes av unionstillverkarna i urvalet följde en ökande tendens under skadeundersökningsperioden. Ökningen var större än 2012 och under undersökningsperioden. De höga investeringskostnaderna berodde på renovering av ugnar. I denna kapitalintensiva industri måste ugnarna renoveras vart sjunde till tionde år och kostnaden för att renovera en ugn kan uppgå till 8–13 miljoner euro (intervallet uppges av sekretesskäl). Investeringarna omfattar även betydande strukturella investeringskostnader som har att göra med förbrukningen av legeringar från ledningsanslutningarna och den påföljande renoveringen av legeringarna.
- (283) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investering. Räntabiliteten följde tydligt den negativa tendensen hos lönsamheten. Den försämrade avkastningen på investeringar är en tydlig indikation på den försämrade ekonomiska situationen för unionsindustrin under skadeundersökningsperioden.
- (284) Denna bräckliga ekonomiska situation uppstod trots den ökade förbrukningen under skadeundersökningsperioden (se skäl 217), och trots unionsindustrins ansträngningar att rationalisera produktionskostnaderna (se skälen 244 och 337).
- (285) Det framgick inte av undersökningen att de unionstillverkare som ingick i urvalet skulle ha haft svårt att anskaffa kapital.
- (286) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter konstaterade flera parter att investeringsnivåerna var så höga under perioden 2012 och undersökningsperioden, att dessa höga investeringskostnader kunde vara anledningen till att unionsindustrin inte var lönsam under undersökningsperioden. De kinesiska myndigheterna hävdade även att den minskade lönsamheten har ett direkt samband med den ökade tillverkningskostnaden och den minskade tillverkningen till följd av renoveringen av ugnar.
- (287) För det första överlappar investeringarna på 32 miljoner euro under undersökningsperioden från den 1 oktober 2012 till den 30 september 2013 delvis beloppet på 30 miljoner euro under 2012. För det andra var de investeringar som gjordes under dessa perioder nödvändiga för ugnrenoveringarna och är vanliga inom industrin. De anses således utgöra normal affärspraxis enligt vad som anges i skälen 241–250. För det tredje påverkade investeringsnivån unionsindustrins resultat, eftersom investeringar medför extrakostnader. Investeringarnas största verkningar avspeglas dock i balansräkningen och inte i resultaträkningen, som visar de återkommande standardavskrivningskostnaderna, och kan därför i sig inte vara förklaringen till förlustsituationen. När det gäller de kinesiska myndigheternas påstående planeras ugnrenoveringar noggrant i förväg. Kontinuiteten i leveranserna till kunderna säkras genom att man bygger upp buffertlager. Investeringarnas inverkan på kostnaderna och företagets resultat fördelas dessutom på flera år.
- (288) Flera parter hävdade dessutom att i) de högre investeringskostnaderna avspeglas i den lägre räntabiliteten för år 2012 och undersökningsperioden (eftersom en del investeringar inte ger omedelbar avkastning), och ii) det är orimligt att ta en ögonblicksbild av en tvåårsperiod som är överbelastad av tunga investeringar och sedan dra slutsatsen att unionsindustrin har försämrats på den grundvalen.
- (289) Investeringarna i ugnar är inte exceptionella för skadeundersökningsperioden. Undersökningen visade att unionsindustrin har investerat i ugnar nästan varje år sedan 2004. Reparationer eller renoveringar av ugnar kommer därför alltid att påverka produktionsvolymen och räntabiliteten, vilken tidsperiod som än beaktas. Den försämrade lönsamheten för unionstillverkarna i urvalet visade att de inte kunde ta ut de priser för den likadana produkter som krävdes för att kunna göra viktiga investeringar för verksamhetens kontinuitet.
- (290) De kinesiska myndigheterna hävdade att en industri först använder tillgängliga kontanta medel innan den använder lånade medel och att det därför är normalt att kassaflödet försämrades när unionstillverkarna i urvalet investerade stort under 2012 och undersökningsperioden. De hävdar dessutom att en förlustbringande industri inte skulle kunna ha investerat så mycket som företagen i urvalet gjorde.
- (291) Industrin för glasfiberfilament är en global industri med finansieringsmekanismer som sträcker sig utöver den ekonomiska räckvidden för unionstillverkarna i urvalet. Investeringssituationer påverkar inte nödvändigtvis kassaflödet. Påståendena avvisas därför.

7. Slutsats beträffande unionsindustrins situation

- (292) Resultaten av undersökningen bekräftar att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 8.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen.
- (293) Införandet av antidumpningsåtgärder gjorde att unionsindustrin kunde höja sina priser under 2011. Samtidigt gjorde unionsindustrin ansträngningar för att öka effektiviteten och produktiviteten. Även om unionens förbrukning har ökat hade unionsindustrin inget annat val än att sänka sina försäljningspriser per enhet igen från och med 2012 för att kunna behålla sin marknadsandel.
- (294) Analysen av prisunderskridande (skäl 231) och den sjunkande tendensen i unionstillverkarnas försäljningspris (skäl 263) visar tydligt att unionstillverkarna har försökt priskonkurrera med den kinesiska importen och att de har utjämnat prisskillnaden. Detta har dock lett till en stark försämring av unionstillverkarnas ekonomiska resultat, eftersom unionsindustrin har rapporterat förluster sedan 2012. Denna situation är inte hållbar på kort till medellång sikt.
- (295) Andra indikatorer utvecklades också negativt, även efter införandet av åtgärder mot Kina, t.ex. tillverkning, produktionskapacitet, sysselsättning, lager och kassaflöde.
- (296) Resultaten av båda undersökningarna bekräftar dessutom att de förändrade omständigheter som var orsaken till att den partiella interimundersökningen av antidumpningsåtgärderna inleddes, nämligen omstruktureringen av vissa av unionens anläggningar som anges i skäl 244, är av väsentlig och varaktig karaktär. Efter det att en anläggning stängs demonteras den fullständigt. Att installera en ny ugn är dessutom ytterst kapital- och tidsödande och låter sig inte göras på kort sikt. Tiden och kostnaderna för att bygga en ny anläggning med ugnar bör därför inte underskattas. Omstruktureringen och nedläggningen av några av anläggningarna kan följaktligen anses vara av väsentlig och varaktig karaktär.
- (297) Flera parter hävdade att det fanns tydliga tecken på avsaknad av skada. Dessa påståenden behandlas i följande skäl.
- (298) CCCLA uppgav att en av unionstillverkarna, 3B Fibreglass, förvärvades 2012 av Binanikoncernen och ansåg att unionsindustrins resultat i allmänhet måste vara goda, eftersom ingen rationell ekonomisk aktör skulle investera i en industri som inte går bra. De citerar också årsrapporten för Braj Binani från 2013, där det anges att "de allmänna resultaten för de två tillverkningsenheterna i Belgien och Norge anses vara goda". CCCLA uppgav dessutom att omsättningen för två unionstillverkare ökade mellan 2010 och undersökningsperioden, och ansåg att det därför står klart att unionsindustrin inte lider skada.
- (299) Den indiska Binanikoncernen förvärvade mycket riktigt 3B Fibreglass 2012. Oavsett vad som motiverar Binanikoncernens individuella affärsbeslut hänvisar kommissionen emellertid till resultaten av sin undersökning, som visar att unionsindustrin har förlorat marknadsandelar och lönsamhet. Citatet bör sättas in i sitt sammanhang och lyder i sin helhet som följer: "De allmänna resultaten för de två tillverkningsenheterna i Belgien och Norge anses vara goda och kapaciteten begränsades delvis för att bemöta den minskade marknadsefterfrågan. Produktionsökningen upp till normal effektivitet förlöpte väl. Den genomsnittliga realiseringen låg dock på den lägre skalan till följd av billig asiatisk import."
- (300) Påståendet att unionsindustrin inte lider skada på grund av att två unionstillverkare ökade sin omsättning mellan 2010 och undersökningsperioden är vilsedande och felaktigt. CCCLA grundade sin analys på omsättning uttryckt i kilo. Att dra slutsatser genom att endast se på högre försäljningskvantiteter är dock inte korrekt eftersom man då inte beaktar prisnivån för försäljningen och effekten på företagets lönsamhet.
- (301) De kinesiska myndigheterna hävdade att APFE-medlemmarna investerar i kapacitetsökningar både inom och utanför unionen (t.ex. i Kina, Ryssland, Indien och Tunisien), vilket är ett tydligt tecken på avsaknad av skada.
- (302) Denna undersökning av skada är kopplad till unionstillverkarnas resultat på unionsmarknaden. Som framgår av tabell 4 hade unionsindustrin en svag kapacitetsökning på 1 % 2011, varefter kapaciteten minskade med fem procentenheter mot slutet av undersökningsperioden. Det finns därför ingen kapacitetsökning i unionen. Med tanke på att många tillverkare av glasfiberfilament är multinationella företag är det emellertid ingen överraskning att dessa företag även investerar utanför unionen om en affärsmöjlighet skulle uppstå. Investeringar i extra kapacitet utanför unionen görs för att tillgodose behoven hos tillväxtmarknader och med utsikten att göra vinst. Att bygga anläggningar i dessa regioner passar också in i bilden, eftersom man vill finnas nära dessa kunder.

Affärsbeslutet om huruvida en anläggning ska byggas utanför unionen eller inte har dock ingenting att göra med att unionstillverkarna lider skada. Liknande påståenden om stora investeringar som gjorts av unionsindustrin behandlas i avsnittet om självförvållad skada nedan.

- (303) Flera parter hävdade att ingen skada föreligger eftersom några unionstillverkare meddelade att deras priser på den likadana produkten kommer att höjas från och med januari 2014 för att kompensera för de fortsatt höjda priserna för råvaror och energi samt de ökade transportkostnaderna.
- (304) För det första avser prisnivåerna 2014 händelser efter undersökningsperioden. För det andra har unionsindustrin under de senaste åren absorberat de flesta av dessa prishöjningar via produktivitetsökningar. Det kommer dock en punkt där ytterligare produktivitetsökningar är mycket svårare att genomföra på kort sikt. Med tanke på att unionsindustrin var förlustbringande under undersökningsperioden och inte längre kunde absorbera dessa prisökningar blir det vid en viss tidpunkt oundvikligt att sådana ökningarna måste överföras på kunderna, vilket medför en risk för förlorade marknadsandelar. På grundval av ovanstående avvisades dessa påståenden.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (305) Kommissionen har i enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 8.6 och 8.7 i den grundläggande antisubventionsförordningen undersökt om den dumpade och subventionerade importen från Kina har vållat unionsindustrin skada i en sådan utsträckning att skadan kan betecknas som väsentlig.
- (306) Andra kända faktorer, utöver den dumpade importen, vilka samtidigt med denna kunde ha vållat unionsindustrin skada granskades också för att se till att den eventuella skada som dessa andra faktorer hade vållat inte tillskrevs den dumpade och subventionerade importen.

1.1 Inverkan av den dumpade och subventionerade importen

- (307) Undersökningarna visade att trots de gällande antidumpningsåtgärderna ökade den dumpade och subventionerade importen från Kina räknat i volym (32 %) under skadeundersökningsperioden med 2009 som referensår. Detta ledde till att Kinas marknadsandel ökade från 13 %–18 % år 2009 till 15 %–20 % i slutet av undersökningsperioden.
- (308) Samtidigt, och trots den ökade förbrukningen, minskades unionsindustrins marknadsandel med tre procentenheter under skadeundersökningsperioden.
- (309) Genomsnittspriserna på den dumpade och subventionerade importen ökade med 8 % mellan 2010 och undersökningsperioden, men priserna var betydligt lägre än unionsindustrins priser under samma period.
- (310) Unionsindustrin var fortfarande lönsam under 2010 och 2011 och blev förlustbringande efter detta, vilket sammanföll med ökningen av den dumpade och subventionerade importen från Kina. Inte ens efter att ha sänkt sina försäljningspriser lyckades unionsindustrin behålla sin marknadsandel. Denna prissänkning gjordes på bekostnad av lönsamheten, vilket i sin tur ledde till förluster.
- (311) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att prisnivån på den dumpade och subventionerade importen från Kina tillsammans med volymökningarna hade en betydande negativ inverkan på unionsindustrins ekonomiska situation, och därför spelade en avgörande roll för den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.
- (312) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att det saknas en analys som visar att det var den kinesiska importen som orsakade de sänkta priserna och den skada som unionsindustrin lidit, och att kommissionen i sin analys endast förlitar sig på ett sammanträffande i tiden. Dessa parter hänvisar till följande i rapporten från China X-Ray Equipment Panel: "Panelen bekräftar att ett övergripande samband mellan dumpad import och den skada den inhemska industrin lider kan stödja en slutsats om orsakssamband. En sådan sammanträffande analys är dock inte utslagsgivande för frågan om orsakssamband, eftersom orsakssamband och samband är två olika begrepp. När det gäller omständigheterna i detta fall [...] kan inte frågan om orsakssamband lösas genom en sådan allmän slutsats om ett sammanträffande." ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Panel report – China – Definitive Anti-Dumping Duties on X-Ray Security Inspection Equipment from the European Union – WT/DS425/R, punkt 7 247.

- (313) Slutsatserna grundas emellertid på en analys av en omfattande förteckning över indikatorer. Såsom anges i avsnitt D omfattade analysen av verkningarna av den dumpade och subventionerade importen en bedömning av alla relevanta ekonomiska uppgifter och index som påverkar unionsindustrins situation. Många indikatorer visade på en skadevällande situation. Det enda skälet till att unionsindustrin sänker sina priser i en sådan situation är att den vill behålla sin marknadsandel, eller åtminstone inte förlora ytterligare marknadsandelar när den utsätts för priskonkurrens. Efter införandet av de ursprungliga åtgärderna lyckades unionsindustrin höja sina priser under 2011, men bara för att tvingas sänka priserna igen eftersom tillverkningskostnaden inte minskade. Såsom beskrivs närmare i skälen 320–335 skedde exporten från tredjeländer främst till höga priser under hela skadeundersökningsperioden. Tredjeländernas marknadsandel förblev relativt stabil och minskade till och med från och med 2011. Unionsindustrin sänkte därför inte sina priser på grund av import från tredjeländer, utan på grund av dumpad och subventionerad import från Kina. Sedan 2011 ökade endast importen från Kina väsentligt, det var endast importen från Kina som tog marknadsandelar från unionsindustrin och det var endast importpriserna från Kina som sänktes. På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrins sänkta priser och den skada som den lidit orsakades av ökningen av dumpad och subventionerad import från Kina. Andra faktorer som kan bryta detta orsakssamband analyseras nedan.
- (314) CCCLA och de kinesiska myndigheterna hävdade att det inte föreligger en prisnedgång eller ett pristryck eftersom "sänkningen av unionstillverkarnas försäljningspris inte är stor, då det endast nådde en topp på 2 % under skadeundersökningsperioden". Flera parter hävdade också att en minskning på 1 % av unionens försäljning, en ökning på 2 % av marknadsandelen för importen från Kina och en minskning på 3 % av unionsindustrin marknadsandel inte motiverar de föreslagna drastiska åtgärderna.
- (315) Kommissionen upprepar det som sagts ovan, dvs. att unionsindustrin efter de preliminära tullarna i september 2010 kunde höja sina priser under 2011. Försäljningspriserna per enhet minskade dock med 10 % från och med 2011. Därför föreligger det helt klart en betydande sänkning av försäljningspriserna. Trots de gällande antidumpningsåtgärderna fortsatte unionsindustrins försäljningsvolym, pris och marknadsandel att minska, samtidigt som den kinesiska importen ökade sin försäljningsvolym och marknadsandel till en nivå som låg betydligt över nivån under undersökningsperioden i den ursprungliga undersökningen. När åtgärder väl införs bör unionsindustrin normalt återhämta sig från verkningarna av den tidigare dumpningen eller subventioneringen. Så var helt klart inte fallet. Efter vissa tecken på återhämtning omedelbart efter det att åtgärderna infördes försämrades unionsindustrins situation ytterligare under skadeundersökningsperioden.
- (316) En icke-närstående importör uppgav att det inte fanns något behov för unionstillverkarna att sänka sina priser i den utsträckning de gjort, eftersom efterfrågan var större än utbudet på unionsmarknaden. De kinesiska myndigheterna hävdade att sänkningen av unionens försäljningspriser och sänkningen av de kinesiska importpriserna inte kan bedömas isolerat från den globala prisutvecklingen för den berörda produkten och att sänkningarna ligger i linje med det normala marknadsbeteendet. De kinesiska myndigheterna hävdar dessutom att kommissionen inte kontrollerade om marknaden skulle tillåta prishöjningar under 2011 (efter införandet av åtgärder i den föregående undersökningen) mot bakgrund av de globala förhållandena, och om så var fallet, i vilken utsträckning. Kommissionen har dessutom felaktigt vägrat att godta bevisning som lämnats om unionstillverkarnas prishöjningar efter undersökningsperioden, och de kinesiska myndigheterna hänvisar i detta sammanhang till ärendena om solfångarglas och telefaxapparater för personligt bruk. ⁽¹⁾
- (317) Kommissionen ansåg inte att påståendet om att efterfrågan var större än utbudet var underbyggt. Förlusten av marknadsandelar och ökningen av lagernivåerna tyder inte på att efterfrågan var större än utbudet, utan snarare på motsatsen. När det gäller de kinesiska myndigheternas påstående har den prisutveckling som beaktats samband med försäljningen på unionsmarknaden, och inte på global nivå. På unionsmarknaden sker konkurrens mellan den likadana produkten och den berörda produkten på prisnivå. Såsom visas ovan kan prissänkningen inte tillskrivas några andra faktorer än denna priskonkurrens (med tanke på den relativt stabila tillverkningskostnaden och unionsförbrukningen). De kinesiska myndigheterna lämnade dessutom inte några ytterligare uppgifter om den globala prisutvecklingen. Detta påstående befanns därför vara ogrundat. När det gäller påståendet om prishöjningar efter undersökningsperioden omfattas inte händelser som inträffat efter undersökningsperioden av denna undersökning. Ingen formell bevisning om de faktiska prishöjningar som skulle ha skett efter undersökningsperioden har lämnats. Påståendet avvisas därför.
- (318) CCCLA hävdade dessutom att priser justerades för tull och hantering, antidumpningstullen, vinstmarginalen samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna omkostnader för importörerna borde ha beaktats

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 471/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT [2014] L 142, s. 23, skäl 319). Rådets förordning (EG) nr 495/2002 av den 18 mars 2002 om upphävande av förordning (EG) nr 904/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av telefaxapparater för privat bruk med ursprung i Kina, Japan, Sydkorea, Malaysia, Singapore, Taiwan och Thailand (EUT [2002] L 78/1, skäl 12).

i den genomsnittliga minskningen av det kinesiska importpriset på 8 % som nämns i skäl 226. Dessa justerade priser skulle då ligga på jämförbara nivåer med unionens försäljningspriser enligt tabell 7 och kunde därför inte ha varit en avgörande faktor för den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

- (319) I analysen av indikatorer jämförs cif-värdet för de exporterande tillverkarnas försäljning i tabell 3 med unionstillverkarnas pris fritt fabrik i tabell 7. Denna metod är korrekt för att analysera tendenser. Såsom förklaras i skäl 231 användes däremot justerade priser i beräkningarna av underskridande och skademarginal. I detta avseende betonar kommissionen att prisunderskridande bara är en av de indikatorer som undersöks, och att alla skadeindikatorer bör beaktas tillsammans i analysen. Påståendet avvisas därför.

1.2 Inverkan av andra faktorer

1.2.1 Import från andra länder

- (320) Importvolymen från tredjeländer, de genomsnittliga priserna per enhet och marknadsandelen under skadeundersökningsperioden visas i tabellen nedan.

Tabell 12

Importvolym (ton) och genomsnittliga priser per enhet (euro/ton)

		2010	2011	2012	UP
Totalt från tredje-länder	Volymer (ton)	128 378	182 601	183 446	174 553
	Index (2010 = 100)	100	142	143	136
	Marknadsandel	14 %–19 %	22 %–27 %	21 %–26 %	20 %–25 %
Malaysia	Volymer (ton)	37 919	70 847	60 931	60 841
	Genomsnittligt pris/ton (euro)	980	1 029	998	958
	Marknadsandel	2 %–7 %	7 %–12 %	5 %–10 %	5 %–10 %
Norge	Volymer (ton)	25 204	30 496	33 277	30 781
	Genomsnittligt pris/ton (euro)	1 167	1 044	1 006	944
	Marknadsandel	0 %–5 %	1 %–6 %	1 %–6 %	1 %–6 %
Turkiet	Volymer (ton)	18 430	20 017	23 235	19 233
	Genomsnittligt pris/ton (euro)	1 199	1 231	1 064	1 067
	Marknadsandel	0 %–5 %	0 %–5 %	0 %–5 %	0 %–5 %

Källa: Eurostat (Comext).

- (321) Förutom Kina importeras den berörda produkten främst från Malaysia, Norge och Turkiet. En viss mindre import kommer även från Mexiko, Förenta staterna och Taiwan. Den sammanlagda marknadsandelen för tredjeländerna ökade kraftigt mellan 2010 och 2011. Därefter minskade marknadsandelen under undersökningsperioden.

- (322) Merparten av importen från tredjeländer (med undantag för vissa små mängder från Taiwan) hade betydligt högre priser än kinesisk import. De totala genomsnittspriserna på import från andra länder var dessutom högre än eller liknande unionsindustrins priser.
- (323) Malaysia stod för den största andelen av importen från tredjeländer till unionen (40 %). Importen från Malaysia var emellertid begränsad till en typ av glasfiberfilamentprodukter, nämligen huggen glasfiber i längder Malaysias marknadsandel på unionsmarknaden ökade under skadeundersökningsperioden. Importpriserna för huggen glasfiber i längder från Malaysia var i genomsnitt också högre än Kinas priser, och nästan lika höga som unionsindustrins priser. De malaysiska priserna hindrade inte heller unionstillverkarna från att höja sina priser mellan 2010 och 2011, när preliminära tullar infördes mot Kina. Om de malaysiska priserna verkligen skulle vålla unionsindustrin väsentlig skada skulle unionstillverkarna inte ha höjt sina priser när de preliminära antidumpningstullarna infördes för import från Kina. Importen från Malaysia konkurrerar med unionsindustrins produktion, men har varit en stabil faktor under skadeundersökningsperioden när det gäller pris, produkttyp och mängder.
- (324) Import från Norge stod för den näst största andelen av tredjeländers import till unionen. Norges marknadsandel på unionsmarknaden förblev stabil under skadeundersökningsperioden. De genomsnittliga importpriserna per produkttyp från Norge har varit högre än dem från Kina. Den norska importen består främst av roving som tillverkas av ett enda företag som tillhör samma koncern som en av unionstillverkarna. Dessutom säljs hela den norska tillverkningen via denna unionstillverkare. Kommissionen anser således inte att Norge är ett konkurrerande tredjeland.
- (325) Import från Turkiet stod för den tredje största andelen av tredjeländers import till unionen. Turkiets marknadsandel på unionsmarknaden förblev stabil under skadeundersökningsperioden. I genomsnitt var importpriserna per produkttyp för den likadana produkten också betydligt högre än priserna från Kina.
- (326) De kinesiska myndigheterna hävdade även att unionens lager ökade 2011 efter en massiv ökning av importen från tredjeländer, samtidigt som importen från Kina minskade samma år.
- (327) Den kinesiska importen minskade mycket riktigt mellan 2010 och 2011 och importen från tredjeländer ökade. Unionsindustrin var emellertid fortfarande lönsam under 2010 och 2011 och blev förlustbringande efter detta, vilket sammanföll med ökningen av den dumpade och subventionerade importen från Kina. Importen från tredjeländer minskade efter 2011 och kan därför inte vara skälet till att unionsindustrin blev förlustbringande efter detta. Av ovannämnda skäl är det därför rimligt att dra slutsatsen att en del av importen från andra länder visserligen kan ha haft en negativ inverkan på unionsindustrin, men inte i en sådan utsträckning att det kan bryta orsakssambandet mellan dumpad och subventionerad import från Kina och den skada som unionsindustrin lidit.
- (328) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att den produktmix som använts för analysen av prisunderskridande (prisjämförelser mellan kinesiska tillverkare och unionstillverkare) inte har använts för import från tredjeländer. De kinesiska myndigheterna begärde uttryckligen uppgifter om produktmixen i importen från tredjeländer, men dessa uppgifter kan inte särskiljas från Eurostat-statistiken.
- (329) Kommissionen beaktade emellertid produktmixen fullständigt i analysen av importen från tredjeländer genom att jämföra priserna från tredjeländer per produkttyp med de motsvarande unionspriserna per produkttyp. Med tanke på att det endast finns en tillverkare för de tre berörda tredjeländerna var det av sekretessskäl inte möjligt att lämna ut specifika uppgifter.
- (330) De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionens slutsats om att en del av importen från tredjeländer kan ha påverkat unionstillverkarnas situation men däremot inte bryter orsakssambandet, varken är objektiv eller grundas på en väl underbyggd analys.
- (331) De tre största tredjeländer som exporterade den likadana produkten till unionen var Malaysia, Norge och Turkiet. Såsom redan anges ovan inriktades den malaysiska importen på en produkttyp, vars prisnivåer var jämförbara med unionsindustrins. Av de skäl som anges ovan anses inte den norska tillverkaren utgöra ett konkurrerande tredjeland. Marknadsandelen för den turkiska importen har hållit sig stabil och varit relativt låg under skadeundersökningsperioden. Påståendet om att import från tredjeländer har brutit orsakssambandet avvisas härmed.

- (332) De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen bortsåg från verkningarna av importen från Taiwan och Mexiko, som visar betydande ökningarna i både priser och volymer.
- (333) Med tanke på de begränsade importvolymerna från Taiwan och Mexiko kan denna import inte ha brutit orsakssambandet.
- (334) Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen i sin analys av uppbyggandet av kinesiska lager bortsåg från det faktum att importen från tredjeländer ökade med mer än 40 % mellan 2010 och 2011.
- (335) Statistiken visar (se skäl 224) att uppbyggandet av lager av kinesiska produkter skedde under det andra och det andra och tredje kvartalet 2010 (för förbrukning före årsslutet 2010/i början av 2011, på grund av begränsad hållbarhetstid). Ökningen av importen från tredjeländer registrerades 2011, när lagereffekten hade upphört och åtgärderna mot importen från Kina trädde i kraft, vilket visade sig vara fördelaktigt för tillverkare från tredjeländer. Påståendet avvisas därför.

1.2.2 Tillverkningskostnader

- (336) Flera parter hävdade att unionsindustrins ökade tillverkningskostnader till följd av höjda kostnader för råvaror, energi, transport och personal hade en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet. En part påpekade även att kunderna inte lämnar tillbaka spolarna och ansåg att detta är en viktig kostnadsfaktor, utan att närmare beskriva kostnadseffekten. De bestyrkte sina påståenden genom att lämna in kommentarer från unionstillverkare om att de verkligen stod inför kostnadsökningar.
- (337) Unionsindustrin stod faktiskt inför höjda kostnader på råvaror, energi, transport och personal. Som framgår av tabell 8 ökade dock unionsindustrins genomsnittliga tillverkningskostnad per ton endast med 1 % mellan 2010 och undersökningsperioden. Detta innebär att unionsindustrin som helhet lyckades uppväga de flesta kostnadsökningarna via effektivitetsvinster och ökad produktivitet. Därför dras slutsatsen att de ökade tillverkningskostnaderna inte bidrog till skadan och därför inte kan bryta orsakssambandet.
- (338) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter upprepade flera parter sina påståenden utan att komma med nya argument.

1.2.3 Utveckling av förbrukningen

- (339) Såsom nämns ovan ökade unionens förbrukning med 3 % mellan 2010 och undersökningsperioden. Förbrukningen förväntas öka ytterligare med tanke på de nya tillämpningar som den likadana produkten används i, vilket både unionsindustrin och många användare uppgav. Unionsindustrin kunde emellertid inte behålla sin marknadsandel och förlorade en del av den, medan den dumpade och subventionerade importen från Kina har ökat sin marknadsandel sedan 2011. Ändringarna i förbrukningen i unionen kan därför inte ha lett till att orsakssambandet mellan skadan och den dumpade och subventionerade importen brutits.

1.2.4 Bristande produktionskapacitet och otillräckliga lager i unionen

- (340) De kinesiska myndigheterna hävdade att skadan, om någon, vållas av unionstillverkarnas bristande produktionskapacitet. De kinesiska myndigheterna hänvisade till ett antal årsredovisningar från unionstillverkare. I sin årsredovisning 2010 uppger 3B Fibreglass följande: "Vår begränsade produktionskapacitet har gjort att vi inte lyckats ta ytterligare marknadsandelar" och "detta har tvingat oss att hantera utvecklingen av våra kunders efterfrågan med ett begränsat lager." I sin årsredovisning 2011 anger 3B Fibreglass följande: "Tecknen på återhämtning i ekonomin under 2010 bekräftades under första halvåret 2011, men eftersom företagets produktionsresultat är lägre än förväntat under första kvartalet har vi inte fullständigt kunnat utnyttja den ökade aktiviteten och vi har tvingats begränsa våra avtalsförbindelser under 2011." I sin årsredovisning 2011 anger Lanxess följande: "Under 2011 bedrevs glasfiberproduktionen vid Lanxess till högsta kapacitet" och "under första kvartalet 2012 kommer det planerade driftstoppet för ugn 1 ta cirka tio veckor och årsproduktionen kommer därför att bli 14 % lägre 2012."

- (341) Lagernivåerna under 2010 var verkligen låga, se tabell 10. Detta var följderna av en minskning av produktionsnivån 2009, när flera produktionslinjer avvecklades, stängdes tillfälligt eller förminskades till följd av prisnedgången och de förlorade marknadsandelarna på grund av importen från Kina. ⁽¹⁾ Unionsindustrin ökade dock sina lager med över 150 % under 2011 och lagernivåerna har fortsatt att öka sedan dess. Att hänvisa till uppgifter om vissa knappa lager endast för år 2010 är inte lämpligt, i stället bör en tendens urskiljas för hela skadeundersökningsperioden.
- (342) Dessutom hänvisar några av citaten till minskad produktionskapacitet till följd av reparationer/renoveringar av ugnar. Såsom anges i skäl 241 är sådana reparationer/renoveringar normala inom denna sektor och det är brukligt att bygga upp lager vid reparation/renovering av en ugn för att kunna fortsätta att leverera till nyckelkunder.
- (343) Unionsindustrin kunde dessutom investera i ökad kapacitet om det rådde lika villkor så att den kan göra en vinst som motiverar och möjliggör en kapacitetsökning.
- (344) Unionens produktionskapacitet och lager anses inte vara otillräckliga och kan således inte ha bidragit till skadan, och kan därför inte heller ha brutit orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

1.2.5 Effekter av den ekonomiska krisen

- (345) Flera parter hävdade att den skada som unionsindustrin lidit hade vållats av den ekonomiska krisen, som ledde till en kraftig minskning av efterfrågan från användarindustrierna (t.ex. fordonsindustrin och vindkraftsmarknaden).
- (346) De kinesiska myndigheterna citerade flera unionstillverkare, exempelvis årsredovisningen 2010 från European Owens Corning Fibreglass SPRL (nedan kallad EOCF), där företaget uppgav följande: "Denna minskning kan delvis förklaras av verksamhetens starka beroende av vindkraftsmarknaden, som har fortsatt att försämrats eftersom de aktörer som är involverade i denna marknad har svårt att finansiera nya projekt." Man citerade också årsredovisningen 2011 från Lanxess, där följande uppgavs: Efter införandet av antidumpningsåtgärder mot kinesisk import kunde Lanxess höja sina försäljningspriser. "Under andra halvåret 2011 registrerade vi dock en minskning på 16 % jämfört med 2010 till följd av den nedåtgående ekonomiska tendensen" och EOCF:s årsredovisning 2012, där det stod att omsättningen 2012 "främst beror på den fortsatta ekonomiska krisen som gör att de inte kan drivas till full kapacitet."
- (347) En minskning på 3 % av unionens förbrukning av produkter av glasfiberfilament kunde mycket riktigt observeras mellan 2010 och 2011. I slutet av undersökningsperioden ökade dock unionens förbrukning igen, med sex procentenheter.
- (348) Citatet om att ett av företagen blev tvunget att sänka sina priser med 16 % under andra halvåret 2011 jämfört med 2010 ger endast en delvis bild av situationen 2011. Undersökningen visade att priset per enhet hade ökat med 8 % för hela året 2011 (jämfört med 2010).
- (349) Unionsindustrin var dessutom fortfarande lönsam under 2010 och 2011 och blev förlustbringande efter detta, vilket sammanföll med ökningen av den dumpade och subventionerade importen från Kina som underskred unionsindustrins priser.
- (350) Den ekonomiska nedgången mellan 2010 och 2011 skulle kunna anses vara en bidragande faktor till försämringen av unionsindustrins ekonomiska situation. Den ekonomiska nedgången förklarar dock inte varför unionsindustrin gick med förlust under 2012 och under undersökningsperioden. De största förlusterna uppstod först efter den ekonomiska nedgången under en period då förbrukningen ökade igen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 812/2010 (EUT L 243, 16.9.2010, s. 47), se skäl 69.

- (351) När det gäller Owens Cornings citat från 2011, är det viktigt att notera att detta citat kommer från EOCF, som är Owens Cornings handelsenhet för hela verksamheten i Europa och Mellanöstern. Förutom den likadana produkten sålde EOCF under den perioden även icke-vävda produkter, vävnader, takprodukter (takplattor) och isoleringsprodukter, som inte omfattas av detta förfarande. Detta citat rör därför inte specifikt den likadana produkten på unionsmarknaden.
- (352) I fråga om Owens Cornings citat från 2012 avser det särskilt den vävnadsverksamhet som EOCF bedriver vid en av sina anläggningar. Detta citat är inte relevant eftersom vävnader inte omfattas av den likadana produkten.
- (353) Med tanke på ovannämnda omständigheter kan den ekonomiska nedgången ha haft en negativ inverkan på unionsindustrin, men inte i den utsträckning att det kan bryta orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

1.2.6 Konkurrenskraften för den dumpade och subventionerade importen från Kina

- (354) Några parter hävdade att det var unionsindustrins omoderna teknik jämfört med den moderna teknik som används av de kinesiska importerande tillverkarna som hade vållat skadan, inte dumpningen eller subventioneringen av den berörda produkten.
- (355) Undersökningen bekräftade dock att unionsindustrin också har fullt moderna produktionsprocesser. Påståendet att unionsindustrins teknik skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit avvisas därför.

1.2.7 Självförvårdad skada

- (356) Flera parter hävdade att skadan kan vara självförvårdad eftersom i) de priser som erbjöds av unionstillverkarna 2014 var lägre än de offerter parterna fick från kinesiska exporterande tillverkare, ii) eftersom de investeringar som de sökande gjort under de senaste åren motsäger påståendet om skada, eftersom det är svårt att förstå hur en industri som lider skada kan göra stora investeringar och eftersom investeringarna inte ledde till en högre marknadsandel för unionsindustrin, och iii) sökandenas investeringar kan ha gjorts för att omstrukturera och installera extracapacitet för tillverkning av "fel" glasfiberfilamentprodukter, t.ex. produkter med en mer begränsad efterfrågan och inte till exempel för huggen glasfiber i längder som det enligt parterna fanns stor efterfrågan på och i själva verket en eventuell försörjningsbrist i unionen.
- (357) När det gäller det första påståendet om de lägre priser som erbjöds av unionstillverkarna bör det noteras att det bygger på en händelse efter undersökningsperioden, vilket innebär att prisnivåerna 2014 inte kan beaktas. Med tanke på att ugnar är i drift dygnet runt och att det är mycket kostsamt att sakta ned produktionen har unionsindustrin dessutom försökt behålla sin marknadsandel genom att sälja till lägre priser och därmed kunna täcka en del av sina fasta kostnader.
- (358) När det gäller de stora investeringar som gjorts av unionsindustrin under de senaste åren erinrar kommissionen om att i denna kapitalintensiva industri måste ugnarna renoveras vart sjunde till tionde år och kostnaden för att renovera en ugn kan uppgå till 8–13 miljoner euro (intervallet uppges av sekretesskäl). En god del av de andra mer strukturella höga investeringskostnaderna har att göra med förbrukningen av legeringar från ledningsanslutningarna och den påföljande renoveringen av legeringarna. Dessa investeringar är därför normala för industrin och är nödvändiga för att upprätthålla den nuvarande kapaciteten. FoU-investeringar är också nödvändiga för att företagen ska kunna stanna kvar på marknaden och tillgodose kundernas behov.
- (359) I fråga om det tredje påståendet om att "fel" investeringar gjorts för andra produkter än huggen glasfiber i längder bör det noteras att i) unionsindustrin omstrukturerade för att kunna erbjuda ett stort utbud av produkter. Inga bevis har lämnats för att en sådan typ av omstrukturering inte var ekonomiskt lönsam, och ii) den tillverkning av huggen glasfiber i längder som upphörde till följd av de senaste årens omstrukturering överfördes till en annan produktionsanläggning som byggdes om.
- (360) De kinesiska myndigheterna hävdade att unionstillverkarna lagrade import från tredjeländer och citerade årsredovisningen för 2011 från en av unionstillverkarna, där följande uppgavs: "Handelslagren (21,4 miljoner euro per den 31 december 2011) ökar till följd av den globala nedgången i vår verksamhet under andra halvåret. Lagret består av upp till 75 % färdiga produkter som importerats från företagen i [...] [vår] koncern utanför Europa, och resten är främst material och produkter som behövs för fabriken verksamhet."

- (361) Ökningen av denna unionstillverkarens rapporterade lager 2011 förklaras av en lagerökning för att försörja en av dess anläggningar utanför EU när anläggningen renoverade en ugn 2012. Ingen import från andra anläggningar utanför EU skulle ha skett om dessa produkter för anläggningen utanför EU skulle kunna ha tillverkats inom unionen.
- (362) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter begärde de kinesiska myndigheterna ett klagorand av huruvida denna import kom från Kina eller från annat håll och hur stora volymerna var. De unionstillverkare som ingick i urvalet köpte dock inte in den berörda produkten från Kina under skadeundersökningsperioden.
- (363) De kinesiska myndigheterna hävdade också att skadan kan vara självförvållad eftersom unionstillverkaren 3B Fibreglass beslutade sig för att renovera lagret för BASF 2011 vid en tidpunkt då produktionen var otillräcklig. De citerar årsredovisningen 2011 från 3B Fibreglass: "Att renovera lagret för BASF och klara en kallreparation av ugn nr 2."
- (364) Det är emellertid normalt affärsbeteende att säkra lager för att kunna uppfylla avtalsenliga skyldigheter gentemot nyckelkonton. Citatet avser dessutom även en planerad ugnreparation, som innebär att företaget måste se om sitt lager för att kunna leverera till kunderna (och för att 3B ska kunna uppfylla sina leveransavtal med sina kunder) under reparationen.
- (365) Påståendet att självförvållad skada skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit avvisas därför.

1.2.8 Unionstillverkarnas exportförsäljning och omlokaliseringar för att finnas närmare marknaderna

- (366) De kinesiska myndigheterna hävdar att den påstådda skadan, om någon, vållades av beslutet att omlokalisera verksamheten till den plats där användarindustrierna finns. De tillägger att detta inte bara sker på unionsnivå, utan även i global skala. De kinesiska myndigheterna hävdar att unionstillverkaren P+D utökade sin verksamhet i Ryssland och Indien, unionstillverkaren 3B i Tunisien, unionstillverkaren PPG i Kina och att unionstillverkaren Ahlstrom skiftade sin produktion från Europa till Kina tidigt 2011 för att bättre kunna försörja de ökande energi-marknaderna i Asien, och särskilt Kina.
- (367) Med tanke på att många tillverkare av glasfiberfilament är multinationella företag är det ingen överraskning att dessa företag även investerar utanför unionen om en affärsmöjlighet skulle uppstå. Investeringar i extra kapacitet utanför unionen görs för att tillgodose behoven hos tillväxtmarknader och med utsikten att göra vinst. Att bygga anläggningar i dessa regioner passar absolut in i bilden, eftersom man vill finnas nära dessa kunder. Affärsbeslutet om huruvida en anläggning ska byggas utanför unionen eller inte har dock ingenting att göra med att unionstillverkarna lider skada.
- (368) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter upprepade de kinesiska myndigheterna sitt påstående om att stora utlandsinvesteringar har lett till att tillverkning, arbetstillfällen och exportförsäljning har försvunnit från unionen, vilket har vållat unionsindustrin skada.
- (369) Det finns inget som styrker detta påstående. Tillverkare av glasfiberfilament driver sin verksamhet enligt en modell för regional närhet, där kunderna försörjs av tillverkningsanläggningar i sina respektive regioner. Indikatorerna för kapacitet och sysselsättning visar inte att eventuella stora utlandsinvesteringar gjordes till nackdel för unionens verksamhet.
- (370) De kinesiska myndigheterna hävdade också att minskningarna av unionsindustrins exportförsäljning fick allvarliga negativa verkningar som inte analyserades av kommissionen.
- (371) I dessa undersökningar utgjorde vikten av unionsindustrins exportförsäljning (till närstående och icke-närstående kunder) mellan 11 % och 13 % av unionsindustrins totala försäljning (till närstående och icke-närstående kunder) under perioden från 2010 fram till slutet av undersökningsperioden. Under den ursprungliga antidumpningsundersökningen fluktuerade likaså vikten mellan 10 och 14 % från 2006 till september 2009. Med tanke på att fluktuationerna i exportvolymen inte är väsentliga och att de ligger i linje med exportvolymerna i den föregående antidumpningsundersökningen, fick inte utvecklingen av exportförsäljningen några allvarliga negativa verkningar såsom påstås ovan.
- (372) Av ovanstående skäl bidrog inte unionstillverkarna och omlokaliseringarna till skadan och kan därför inte bryta orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

1.2.9 Växelkursen mellan euron och US-dollar

- (373) De kinesiska myndigheterna hävdade att kinesiska leveranser medför risker till följd av mer komplicerad logistik och fluktuationerna i växelkurserna, och att kunderna därför är motvilliga att utsätta sig alltför mycket för sådana risker. En användare hävdade att priserna på kinesiska glasfiberfilament är starkt beroende av växelkursen mellan euron och US-dollar. Med tanke på att US-dollar gradvis har blivit svagare jämfört med euron sedan 2000 skulle detta påstått kunna ha brutit orsakssambandet.
- (374) Tidigt under 2000-talet var euron svagare än US-dollar jämfört med i dag. Det bör emellertid noteras att växelkursen mellan euron och US-dollar var relativt stabil under skadeundersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden sjönk lönsamheten emellertid betydligt för unionstillverkarna i urvalet, från 3 % till -4 %. Så även om man kan anse att växelkursen mellan euron och US-dollar bidrog till skadan, kan detta inte på något sätt minska de skadliga negativa effekterna av lågt prissatt dumpad import från Kina på unionsmarknaden under perioden från 2011 fram till slutet av undersökningsperioden.
- (375) Växelkursen mellan euron och US-dollar bidrog inte till skadan och kan inte bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

1.3 Slutsats om orsakssamband

- (376) Sammanfattningsvis har ovanstående analys visat att det skedde en ökning av volymen och marknadsandelen för den dumpade och subventionerade importen från Kina. Det tryck som ökningen av dumpad och subventionerad import utövade på unionsmarknaden medförde att unionsindustrin inte kunde prissätta sina produkter i linje med normala marknadsvillkor och de registrerade kostnadsökningarna. Inte ens efter att ha sänkt sina försäljningspriser lyckades unionstillverkarna i urvalet behålla sin marknadsandel. Denna prissänkning gjordes på bekostnad av lönsamheten, vilket i sin tur ledde till en ohållbar förlustsituation.
- (377) I ovanstående analys har en tydlig åtskillnad gjorts mellan verkningarna av alla kända faktorer på unionsindustrins situation och de skadliga verkningarna av den dumpade importen. På grundval av denna analys drar kommissionen slutsatsen att importen från Kina har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 8.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (378) Andra kända faktorer förutom den dumpade och subventionerade importen har bedömts i enlighet med artikel 3.7 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 8.6 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Ingen av dessa faktorer kunde vid vare sig en enskild eller en kumulativ analys påvisas bryta orsakssambandet mellan den dumpade och subventionerade importen från Kina och den skada som unionsindustrin lidit.
- (379) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen bara avfärdade de berörda parternas argument i stället för att undersöka alla kända faktorer förutom den dumpade import som vållar unionsindustrin skada.
- (380) Kommissionen har undersökt verkningarna av följande andra kända faktorer: import från andra länder, tillverkningskostnad, utveckling av förbrukningen, produktionskapacitet och lager, den ekonomiska krisen, konkurrenskraften för import från Kina, självförvållad skada, exportförsäljning från unionstillverkare och omlokaliseringar samt växelkursen mellan euron och US-dollar. Inga andra faktorer som möjligtvis skulle kunna bryta orsakssambandet framkom under undersökningen.

F. UNIONENS INTRESSE

- (381) I enlighet med artikel 31 i den grundläggande antisubventionsförordningen undersökte kommissionen om det, trots slutsatsen om skadevållande subventioner, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall. Fastställandet av unionens intresse byggde på en uppskattning av alla de olika intressen som berörs, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.
- (382) Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter enligt artikel 31.2 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Kommissionen sände frågeformulär till fem oberoende importörer och 34 användare. Slutligen inkom det inom tidsfristerna besvarade frågeformulär från två importörer och tretton användare. Dessutom gav sig flera användare och användarorganisationer till känna senare under förfarandet med skrivelser i vilka de uttryckte sitt motstånd mot att vidta några som helst åtgärder i detta fall. De kinesiska myndigheterna och den kinesiska handelskammaren lämnade också inlagor med påståenden mot eventuella åtgärder i detta fall.

- (383) I den ursprungliga antidumpningsundersökningen ansågs införandet av åtgärder inte strida mot unionens intresse. Eftersom interimsoversynen är begränsad till skada förblir slutsatserna om unionens intresse giltiga. Nedanstående analys avser därför antisubventionsundersökningen.

1. Unionsindustrins intresse

- (384) De gällande antidumpningsåtgärderna har inte lett till en minskning av den dumpade importen från Kina och har inte gett unionsindustrin någon lindring. Såsom nämns ovan fortsatte unionsindustrin att lida väsentlig skada efter den prisnedgång som orsakades av den dumpade importen från Kina. Om inga åtgärder införs leder detta högst sannolikt till att den negativa utvecklingstendensen för unionsindustrins ekonomiska situation fortsätter. Situationen för unionstillverkarna i urvalet kännetecknades särskilt av en lönsamhetsnedgång från +3 % 2010 till -4 % i slutet av undersökningsperioden. Om nedgången fortsätter skulle detta slutligen leda till produktionsminskningar och ytterligare nedläggningar av produktionsanläggningar, vilket skulle äventyra sysselsättning och investeringar i unionen.
- (385) Om åtgärder införs kommer en rättvis konkurrens att återupprättas på marknaden. Unionsindustrins nedåtgående tendens i fråga om lönsamheten är resultatet av svårigheterna med att konkurrera med den subventionerade lågprisimporten med ursprung i Kina. Om det införs antisubventionsåtgärder förväntas prisnedgången och förlusten av marknadsandelar upphöra och unionsindustrins försäljningspriser börja återhämta sig, vilket borde leda till en förbättring av unionsindustrins lönsamhet mot de nivåer som anses vara nödvändiga i en så kapitalintensiv industri.
- (386) Åtgärderna skulle ge unionsindustrin möjlighet att återhämta sig från den skadevållande dumpning som konstaterats vid undersökningen.
- (387) Slutsatsen blir därför att det klart skulle ligga i unionsindustrins intresse att antisubventionsåtgärder införs.
- (388) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en intresseorganisation att stärkta åtgärder inte skulle lindra unionsindustrins situation med tanke på att de ursprungliga åtgärderna från 2011 uppenbarligen inte hade haft någon verkan.
- (389) Kommissionen avvisar detta påstående och hänvisar till skälen ovan, där den drar slutsatsen att den negativa tendensen i unionsindustrins ekonomiska situation sannolikt skulle fortsätta om inte stärkta åtgärder införs.

2. Importörernas intresse

- (390) Såsom anges ovan tillämpades inte något stickprovsförfarande på de icke-närstående importörerna och två icke-närstående importörer samarbetade fullt ut i denna undersökning genom att svara på frågeformuläret. Verksamheten avseende den berörda produkten utgör endast en mindre del av de två importörernas sammanlagda omsättning (mindre än 0,5 %). De motsatte sig båda en eventuell ökning av antidumpningsåtgärderna eftersom de ansåg att detta skulle leda till att importen av den berörda produkten från Kina upphörde.
- (391) Sammantaget stod den import som deklarerats av dessa två importörer för en avsevärd del av all import från Kina under undersökningsperioden och de anses därför vara representativa importörer för unionen. Inga andra importörer har samarbetat genom att besvara frågeformuläret eller lämna underbyggda synpunkter. På grundval av detta dras slutsatsen att införandet av åtgärder inte kommer att ha en betydande negativ inverkan på unionsimportörernas samlade intresse med tanke på att den berörda produkten utgör en begränsad andel av importörernas samlade verksamhet.

3. Användarnas intresse

- (392) Den likadana produkten används i ett stort antal tillämpningar såsom fordonsindustrin, vindkraftturbiner samt tillämpningar inom sjöfart, transport, luftfart och infrastruktur. Ett stort antal olika användare samarbetade i undersökningen. De grupperades enligt verksamhetssektor: tillverkare av beläggningar, tillverkare av kompositmaterial, fleraxliga textilvävar och vindturbintillverkare. På så sätt kunde kommissionen bedöma åtgärdernas inverkan på olika typer av användare.

- (393) De samarbetsvilliga användarna köpte in omkring 13 % av den berörda produkten från Kina under undersökningsperioden. Den allra största delen av den likadana produkten köptes således in från andra källor, såsom tredjeländer och unionsindustrin. Endast ett fåtal av dem köpte endast den berörda produkten från Kina.
- (394) Det finns ett stort antal nedströmsindustrier som använder den likadana produkten och de skiljer sig också åt i storlek, från globala företag till små och medelstora företag. Av de uppgifter som lämnats in under undersökningen framgår dessutom att unionsanvändarnas industri sysselsätter ett betydande antal personer som beräknas till 100 000 personer, även om inga omfattande och bestyrkta uppgifter har lämnats in.

3.1 Åtgärdernas möjliga inverkan på användarnas lönsamhet

- (395) På grundval av svaren på frågeformulären befanns användarindustrierna för glasfiberfilament sammantaget vara i relativt gott skick. De flesta av de samarbetsvilliga användarna rapporterade vinst på försäljningen av de produkter som den berörda produkten används i under skadeundersökningsperioden. Endast ett par användare rapporterade förluster för denna verksamhet under undersökningsperioden, och vinsten för de flesta andra låg på mellan 2 % and 22 %. Det innebär att användarindustrierna kunde göra vinst även under de gällande åtgärderna.
- (396) På grundval av de mottagna uppgifterna gjordes en konsekvensanalys för var och en av användargrupperna.
- (397) Undersökningen visade att beroende på egenskaperna hos de olika användarindustrierna har de också olika förmåga att överföra eventuella tullhöjningar till sina kunder, vilket i sin tur innebär att effekten av en tullhöjning på vinstmarginalen också blir olika för varje användarindustri.
- (398) Sammanfattningsvis skulle införandet av de kombinerade åtgärderna leda till minskad vinst för användarna på mindre än en procentenhet för det stora flertalet av användarindustrierna, med undantag för industrin för fleraxlig vävning. För denna industri är den berörda produktens andel av produktionskostnaderna högre än för de andra undersökta industrierna. Dessa användare kommer följaktligen att påverkas mer än de andra bedömda användarna.
- (399) På grundval av ovanstående analys är det ytterst sannolikt att användare inom industrierna för beläggningar, kompositmaterial och vindturbiner kan absorbera en del av eller hela kostnadsökningen. De kan dessutom kanske överföra en del av de ökade kostnaderna till sina kunder. I detta avseende kommenterade en stor användare inom vindturbin tillverkningen att den godtog slutsatserna från undersökningen och kommer att absorbera tullen.
- (400) Denna sammantaget begränsade inverkan på lönsamheten innebär också att sysselsättningen inom användarindustrierna inte äventyras av den föreslagna tullhöjningen i den utsträckning som hävdas av flera användare.
- (401) I alla händelser skulle eventuella negativa verkningar begränsas av användarnas fortsatta tillgång till import från tredjeländer. Införandet av åtgärder hindrar inte användarna från att köpa in från olika leverantörer.
- (402) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade flera användare att användarnas argument endast avfärdades på grundval av kvalitativa uttalanden. De hävdade också att minskningen av deras vinstmarginal är mycket större än en procentenhet såsom anges i skäl 398, särskilt om bedömningen görs av enskilda produkter.
- (403) Dessa påståenden avvisas av följande skäl: På grundval av uppgifter som lämnats av användarna gjorde kommissionen detaljerade beräkningar för att bedöma den kvantitativa verknings av stärkta åtgärder på användarnas lönsamhet. De industrier som använder den berörda produkten är olikartade och visar stora skillnader i storlek (från små och medelstora företag till multinationella företag), beroende av den berörda produkten, slutproduktens tillämpningar och kundbas (små till stora företag, försäljning inom unionen jämfört med exportförsäljning). Såsom redan förklarats i skäl 398 inser kommissionen att vissa användarsegment kommer att påverkas mer än andra. På grundval av uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarna var den andel som används av den berörda produkten som köps in från Kina förhållandevis begränsad (mindre än 13 % – se skäl 393). Andelen av den berörda produkten från Kina av den totala tillverkningskostnaden var dessutom också begränsad i genomsnitt, dvs. mindre än 4 %. Den senare andelen är dock betydligt högre för de fleraxliga vävare som undersöktes. Verknings av en tullhöjning beräknades enligt antagandena att en liknande volym av glasfiber skulle köpas in från Kina som den som rapporterats under undersökningsperioden, och att de kinesiska importpriserna skulle

vara föremål för tullar på cirka 30 %, även om det stora flertalet av de kinesiska exporterande tillverkarna kommer att omfattas av lägre tullar. Enligt dessa antaganden visade beräkningarna att verkningen av en prishöjning för den berörda produkten med ursprung i Kina för alla samarbetsvilliga användares lönsamhet i genomsnitt kommer att bli lägre än en procentenhet, såsom anges ovan.

3.2 Brist på utbytbarhet

- (404) Flera användare hävdade att en stor del av de glasfiberprodukter som användarindustrin behöver inte kan köpas direkt i handeln. Istället måste leverantörerna genomgå ett långt och komplicerat förfarande, som kan ta 6–12 månader, utan någon garanti för att det kommer att lyckas. Att byta leverantör för att slippa betala tullar skulle därför bli kostsamt, omöjligt på kort sikt och riskfullt ur teknisk synvinkel.
- (405) I det avseendet kan man konstatera att i vissa tillämpningar kan egenskaperna hos den berörda produkten förvisso resultera i ett långt kvalificeringsförfarande, vilket inbegriper provning. Även mot bakgrund av de synpunkter som mottagits från användarna finns det i de flesta fall flera olika källor. Undersökningen visade dessutom att användarna vanligen har flera försörjningsalternativ som reservutväg och att de ofta har kvalificerat produkten för flera användare för att inte bli beroende av en enda leverantör. Man bör också minnas att avsikten med åtgärder inte är att förvägra vissa leverantörer tillträde till unionsmarknaden, utan eventuella åtgärder är endast avsedda att återupprätta en rättvis handel och korrigera en snedvriden marknadssituation.
- (406) Det är därför osannolikt att ett införande av åtgärder mot den berörda produkten från Kina kommer att leda till ett tillfälligt upphörande av försörjning av råvaror till användarindustrin.

3.3 Argumentet att det inte går att överföra kostnadsökningar samt ökad konkurrens från icke-EU-produkter i senare led i förädlingskedjan

- (407) Flera användare hävdade att de möter stark konkurrens från tillverkare utanför unionen och att de därför inte skulle kunna överföra prishöjningarna för den berörda produkten till sina kunder, eftersom detta kommer att leda till försäljningsförluster. Med tanke på att användarföretagen skiljer sig åt sinsemellan kommer förmågan att överföra eventuella kostnadsökningar till kunderna också att skilja sig åt mellan de olika användartyperna. På grundval av uppgifter i svaren på frågeformulären skulle omsättningen och lönsamheten för de användare som inte kan överföra den största delen av kostnadsökningen i de flesta fall endast påverkas i begränsad utsträckning.
- (408) Flera användare uttryckte oro för att införandet av antisubventionstullar skulle ge upphov till en konkurrensnackdel gentemot leverantörer utanför unionen som har tillgång till den berörda produkten utan åtgärder. Användarna hävdar att de konkurrerar med import från Kina på sina nedströmsmarknader. Införandet av kombinerade åtgärder skulle ytterligare förvärra konkurrensläget. Med tanke på dessa omständigheter hävdade man att det inte skulle vara möjligt att överföra prisökningar för råvaror till kunderna. Man hävdade dessutom att detta skulle leda till omlokalisering av produktionen utanför unionen, vilket i sin tur medför betydande sysselsättningsförluster.
- (409) Det bör noteras att det faktum att införande av antisubventionsåtgärder kan ge upphov till ökad konkurrens inte kan vara ett skäl till att inte införa åtgärderna om de behövs. Dessa undersökningar rör en mycket specifik produkt. Alla användarindustrier har fullständiga rättigheter att utnyttja unionens handelslagstiftning och begära en antidumpningsundersökning för sina produkter. Företagsbeslut om omlokaliseringar beror dessutom på ett mycket stort antal faktorer. Det är osannolikt att ett omlokaliseringsbeslut endast beror på tullar för en råvara.
- (410) Flera parter hävdade att unionstillverkarna är globala utlandsägda företag, medan de flesta av de sammansatta företagen är små eller medelstora och lokalt ägda. Dessa små och medelstora företag hävdade att en tullhöjning kommer att leda till sysselsättningsförluster. Även den kinesiska handelskammaren hävdade att arbetstillfällen kommer att gå förlorade i unionen när användarna omlokaliserar till följd av tullhöjningen. Dessutom hävdade en av användarna att eventuella omlokaliseringar av användarna även kommer att leda till minskad försäljning för unionsindustrin.

- (411) Kommissionen överväger alla arbetstillfällen i unionen på samma sätt, oavsett ägarförhållanden och företagens storlek. I detta avseende hänvisar kommissionen till skälen 400 och 403. Kommissionen anser dessutom att påståendena om omlokaliseringar, eventuella sysselsättningsförluster och minskad försäljning för unionsindustrin är spekulativa och ogrundade.
- (412) Flera parter hävdade att produkter för närvarande tillverkas i unionen för den globala marknaden i konkurrens med tredjeländer. En användare hävdade att den kan importera den berörda produkten enligt förfarandet för aktiv förädling utan att betala antidumpningstullar om den slutprodukt som den tillverkar därefter exporteras utanför unionen. Följden av detta är emellertid att användaren kan erbjuda sina kunder utanför unionen mer konkurrenskraftiga priser än sina unionskunder.
- (413) Användarna kan mycket riktigt importera den berörda produkten enligt förfarandet för aktiv förädling utan att betala antidumpningstullar om den slutprodukt som de tillverkar därefter exporteras utanför unionen. Detta ändrar dock inte kommissionens slutsatser i denna undersökning.

3.4 Otillräckligt utbud

- (414) En användare hävdade att unionsindustrin inte helt kan tillgodose behovet i unionen, särskilt inte med avseende på vissa typer av stora beställningar av skräddarsydda produkter av glasfiberfilament. Denna användare hävdar dessutom att ingen unionstillverkare, säkerligen på grund av begränsad produktionskapacitet i unionen, skulle vara villig att ägna en stor del av sin kapacitet åt att försörja en enda kund. En annan användare hävdade att det inte finns något försörjningsöverskott på huggen glasfiber i längder och att ett uteslutande av Kina från unionsmarknaden, särskilt med tanke på den ökade efterfrågan, skulle leda till betydande försörjningsproblem på unionsmarknaden. De kinesiska myndigheterna citerar unionstillverkaren 3B som säger att ingen ny smältningsskapacitet har installerats i industrin sedan 2002 och att det för att tillgodose marknadsbehoven, särskilt i Europa, finns behov av en extra produktionskapacitet på 200 000 ton.
- (415) I detta avseende bör det först och främst noteras att syftet med antisubventionsåtgärder är inte att undanröja importen, utan att motverka orättvisa handelsmetoder som har en skadlig inverkan på unionsindustrin och att återupprätta en situation som kännetecknas av effektiv konkurrens på unionsmarknaden. De föreslagna åtgärderna är inte avsedda att stänga unionsmarknaden för exporterande tillverkare från Kina även om icke-skadevållande priser införs, och importen av huggen glasfiber i längder och även andra produkter av glasfiberfilament från Kina kan därför fortsätta till unionsmarknaden.
- (416) När det gäller unionsindustrins förmåga att klara sig vid en eventuell brist på huggen glasfiber i längder ger unionsindustrins nuvarande kapacitetsutnyttjande utrymme för en viss extraproduktion av unionsindustrin.
- (417) Precis som vilken annan som helst av de produkttyper som ingår i den berörda produkten kan huggen glasfiber i längder också importeras till unionen från tredjeländer som Malaysia.
- (418) Kinesiska tillverkare av glasfiberfilament har dessutom byggt anläggningar närmare unionen (i Egypten och Bahrain) som en bas för försörjningen av unionsmarknaden.
- (419) Mot bakgrund av ovanstående kan man dra slutsatsen att ett eventuellt underskott på huggen glasfiber i längder kan lösas genom utökat kapacitetsutnyttjande i unionsindustrin, import från andra inköpsländer samt genom att fortsätta importera från Kina till ett icke-skadevållande pris.
- (420) På grundval av ovanstående avsnitt dras slutsatsen att den sammanlagda effekten av införandet av de kombinerade åtgärderna på unionens nedströmsindustrier är begränsad och inte skulle uppväga den positiva effekten av åtgärderna på unionsindustrin.
- (421) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en intresseorganisation att det är svårt att förstå att unionstillverkarna har vilande kapacitet samtidigt som det råder brist på glasfiber och priserna stiger på unionsmarknaden. Flera parter upprepade sina påståenden om att införandet av ytterligare åtgärder skulle leda till bristande utbud från unionstillverkarna.

- (422) För skadeundersökningsperioden har undersökningen inte visat någon utbudsbrist. När det gäller ett eventuellt framtida utbudsunderskott anser kommissionen inte att en tullhöjning förhindrar import till unionen från Kina och tredjeländer enligt vad som anges ovan.

4. Slutsats om unionens intresse

- (423) På grundval av ovanstående förväntas införandet av kombinerade åtgärder ge unionsindustrin möjlighet att förbättra sin situation genom ökade försäljningspriser och marknadsandelar. Även om det kan uppkomma vissa negativa verkningar i form av kostnadsökningar för vissa användare, kommer dessa verkningar med all sannolikhet att uppvägas av de förväntade fördelarna för tillverkarna och deras leverantörer.
- (424) Därför dras slutsatsen att det sammantaget inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av åtgärder på import av den berörda produkten med ursprung i Kina.
- (425) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade flera parter att följderna av de föreslagna åtgärderna är underskattade. De hävdar att kommissionen sätter mer tilltro till påståendet från en liten grupp av glasfibertillverkare än till motståndet från en mycket större men splittrad grupp av främst små och medelstora företag som inte har haft en verklig möjlighet att svara med samma med samma kraft.
- (426) Dessa påståenden avvisas eftersom användarna har getts stora möjligheter att träda fram under undersökningen. Många har också gjort det och deras uppgifter har noggrant undersökts och beaktats. Kommissionen har fäst vikt vid alla berörda parter under undersökningen.

G. SLUTGILTIGA ANTIDUMPINGS- OCH ANTISUBVENTIONSÅTGÄRDER

- (427) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande subvention, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga åtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad och subventionerad import vållar unionsindustrin ytterligare skada.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (428) För att bestämma nivån för åtgärderna fastställde kommissionen först det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.
- (429) Skadan skulle vara undanröjd om unionsindustrin kunde täcka sina produktionskostnader och göra en vinst före skatt på försäljningen av den likadana produkten på unionsmarknaden som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. vid avsaknad av dumpad import. Precis som i den ursprungliga undersökningen användes ett lönsamhetsmål på 5 %.
- (430) APFE hade begärt ett lönsamhetsmål på 10–12 %. APFE hävdade att man i lönsamhetsmålet för analysen skulle beakta att en sådan kapitalintensiv industri behöver uppnå en tillfredsställande räntabilitet på sysselsatt kapital som investerarna förväntar sig. APFE hänvisar även till en rapport från Stern Business School of New York University, där de vägda genomsnittliga kapitalkostnaderna beräknades genom att kombinera kostnaden för eget kapital och kostnaden för skulder för ett antal industrisektorer. ⁽¹⁾ I Sternrapporten beräknas den vägda genomsnittliga kapitalkostnaden för industrin för glasfiberfilament till mellan 8,3 % och 8,4 %. APFE hänvisar även till den vinst på 8,3 % som användes i ärendet med kinesiska solfångarglas ⁽²⁾. De anser vidare att med tanke på att kostnaderna för eget kapital och skulder är något högre i unionen än i Förenta staterna, bör procentandelen för unionen vara något högre, omkring 10–12 %.
- (431) Den faktiska vinst som gjordes under skadeundersökningsperioden kan inte användas med tanke på att stora volymer av dumpad import fortfarande kom in från Kina, trots de gällande tullarna.

⁽¹⁾ http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/New_Home_Page/datafile/wacc.htm

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 (EUT L 142, 14.5.2014, s. 15), skäl 136.

- (432) I fallet med solfångarglas från Kina användes ett lönsamhetsmål på 8,3 % eftersom detta var den genomsnittliga vinst som unionstillverkarna i urvalet hade uppnått 2010 när importen av den berörda produkten fortfarande var liten och därför ännu inte kunde ha snedvridit de normala konkurrensförhållandena (dvs. vinsten hade ännu inte påverkats av den dumpade importen).
- (433) Det är obestridligt att unionsindustrin är en kapitalintensiv industri, men APFE kunde inte visa att det lönsamhetsmål som baserades på de vägda genomsnittliga kapitalkostnaderna i Sternrapporten uppfyller det tillämpliga testet. Påståendet avvisades därför.
- (434) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade APFE att resultaten för vinstmålen borde ses över med tanke på att unionsindustrin har kapacitet att uppnå vinstnivåer över 5 % för vissa produkttyper, såsom huggen glasfiber i längder för våtanvändning för bondad duk och för gips, där de kan konkurrera rättvist med import från tredjeländer och inte utsätts för aggressivt målprisunderskridande av dumpad och subventionerad import av kinesiska produkter av glasfiberfilament.
- (435) I den föregående undersökningen användes ett vinstmål på 5 %. Detta vinstmål har bibehållits i avsaknad av underbyggda argument om förändrade marknadsvillkor som skulle motivera ett högre vinstmål.
- (436) Precis som alla andra typer av den berörda produkten används dessutom huggen glasfiber i längder för våtanvändning som förstärkningsmaterial och har därför begränsad hållbarhetstid och högre transportkostnader eftersom den väger mer på grund av vatteninnehållet (se skäl 63). Huggen glasfiber i längder för våtanvändning importeras i mycket mindre mängder än de andra produkterna av glasfiberfilament. Vinstmarginalerna för denna enda produkttyp är därför inte representativa för den berörda produkten.
- (437) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetande exporterande tillverkarna i Kina och det vägda genomsnittliga icke-skadevällande priset för den produkt som sålts av unionsindustrin på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes som andel av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.
- (438) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att det fanns vissa felaktigheter i cif-värdena för tre produktkodnummer.
- (439) Efter en kontroll har kommissionen justerat de respektive cif-värdena, vilket ledde till en liten förändring i prisunderskridandet och marginalen för målprisunderskridande för denna exporterande tillverkare.
- (440) På grundval av detta fastställdes följande nivåer för undanröjande av skada:

Företag	Nivå för undanröjande av skada
Jushi Group	24,8 %
Jiangsu Changhai Group	4,9 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,6 %
Andra samarbetsvilliga företag	26,1 %

- (441) En användare hävdade att alla fakta kvarstod och att det enda sättet för kommissionen att dra slutsatsen att den skada som påstått vållats av import från Kina har förvärrats är om kommissionen skulle använda en annan metod för att beräkna skademarginalen jämfört med den ursprungliga undersökningen.
- (442) Alla fakta kvarstår inte. Om man använder metoden från den ursprungliga undersökningen ger därför beräkningen av den nuvarande skademarginalen ett annat resultat till följd av en ändring av de underliggande uppgifterna, som kostnader, priser och förluster.

- (443) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter undrade en exporterande tillverkare vilka förändrade omständigheter som skulle motivera en beräkning av skademarginalen på grundval av produktkodnummer i stället för en enkel genomsnittlig prisjämförelse som i den ursprungliga undersökningen.
- (444) Kommissionen anser att den grundläggande metoden för de nuvarande undersökningarna är densamma som den som användes i den föregående undersökningen. Stickprov användes och alla jämförelser gjordes enligt lika för lika-principen. En jämförelse på grundval av produktkodnummer av skademarginalen möjliggjorde en mer detaljerad och exakt beräkning, men detta kan inte anses utgöra en ändring av metoden.
- (445) Samma exporterande tillverkare hävdade också att mattor i huggen glasfiber i längder av glasfiberfilament ingår i den berörda produkten men att beräkningen av skademarginalen inte avspeglar produktkodnumren för mattor av huggen glasfiber i längder. Den exporterande tillverkaren undrade i) om unionstillverkarna inte längre tillverkar mattor i huggen glasfiber i längder, och ii) varför kommissionen inte tidigare verkade ha haft några svårigheter med att finna en ersättning för en stor produkttyp för beräkningen av skademarginalen, trots att det inte fanns någon exakt motsvarighet bland produktkodnumren.
- (446) Den berörda produkten omfattar mycket riktigt mattor av huggen glasfiber i längder och några (enheter) av unionstillverkarna tillverkar också dessa mattor. Unionstillverkarna i urvalet tillverkade typer av mattor som inte importerades från Kina under undersökningsperioden. Generellt sett var dock matchningen av produktkodnumren hög och det fanns därför inget behov av att använda ersättningsprodukter.
- (447) Denna exporterande tillverkare undrade dessutom i) varför en justering för handelsled var nödvändig och till vem unionstillverkarna faktiskt säljer sina produkter, och ii) varför transportkostnaderna för kinesisk försäljning till lagret samt lagerkostnaderna i EU inte beaktades i skademarginalen.
- (448) Unionstillverkarna i urvalet säljer främst direkt till slutanvändarna. Så var inte fallet för de kinesiska exportörer som ingick i urvalet. I deras fall skedde mer försäljning via distributörer eller andra mellanliggande försäljningskanaler. Kommissionen gjorde därför bedömningen att priserna skulle bli mer jämförbara om all försäljning samlades på nivån för försäljning till slutanvändare. Enligt standardmetoden beaktas kostnader efter import i beräkningen av prisunderskridande, medan skademarginalen grundas på cif-värdet för den kinesiska exportförsäljningen.
- (449) Den exporterande tillverkaren undrade också varför den gällande antidumpningstullen inte räknas med i skademarginalen, eftersom det skulle vara förenligt med den tillämpade metoden för prisunderskridande att räkna med denna tull i cif-värdet.
- (450) Den marginal för undanröjande av skada som anges i denna förordning avspeglar hela den marginal som är nödvändig för att undanröja skadan. Om den gällande antidumpningsmarginalen skulle ha räknats med i marginalen för undanröjande av skada, skulle man endast ha fått en partiell marginal för undanröjande.
- (451) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter hävdade klaganden att uppgifterna om Jiangsu Changhai-koncernens exportpris inte var tillförlitliga på grund av att den inte samarbetade fullständigt i undersökningen (se avsnitt C.2.1), och att dessa uppgifter därför inte borde användas i beräkningen av skademarginalen. Klaganden hävdade att koncernens exportpris kunde vara felaktigt om det fastställdes på grundval av företagets tillverkningskostnader eftersom dessa kostnader kanske inte hade kontrollerats ordentligt på grund av att företaget inte samarbetade fullständigt i undersökningen. Koncernens exportpris borde snarare fastställas enligt tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 28.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.
- (452) Såsom förklaras i skäl 92 exporterades den berörda produkten inom koncernen inte av det företag som lämnas vilseledande uppgifter, utan endast av OCH. Detta företag samarbetade dock fullständigt i båda undersökningarna och lämnade tillförlitliga uppgifter om koncernens exportpris (t.ex. fakturor som kontrollerades av kommissionen på plats). Kommissionen har därför ingen anledning att ifrågasätta koncernens exportpris. Beräkningen av skademarginalen gjordes på grundval av det faktiska kontrollerade exportpriset – som framgick av försäljningsfakturorna – oavsett hur det fastställdes och om det grundades på någon av företagets tillverkningskostnader eller ej. Detta påstående avvisades därför.

2. Slutgiltiga åtgärder

- (453) Antisubventionsundersökningen genomfördes parallellt med översynen av antidumpningsåtgärderna, begränsad till skada. Mot bakgrund av tillämpningen av regeln om lägsta tull och det faktum att de slutgiltiga subventionsmarginalerna är lägre än nivån för undanröjande av skada, bör kommissionen i enlighet med artikel 15 i den grundläggande antisubventionsförordningen införa en slutgiltig utjämningsstull som är lika hög som de slutgiltiga subventionsmarginaler som konstaterats och därefter införa en slutgiltig antidumpningstull upp till den relevanta nivån för undanröjande av skada.
- (454) På grundval av denna metod och fakta i ärendet, särskilt att åtgärderna är begränsade av skademarginalen, anser kommissionen att det inte uppstår några dubbelräkningsproblem i detta fall.
- (455) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida, fastställs tullsatsen för alla övriga företag till nivån för den högsta tullsatsen som ska införas för företag i urvalet eller som är samarbetsvilliga. Tullsatsen för alla övriga företag kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningarna.
- (456) För de samarbetsvilliga kinesiska företag som förtecknas i bilaga I och som inte ingick i urvalet fastställs den slutgiltiga tullsatsen till den vägda genomsnittliga tullsats som gäller för företagen i urvalet, med undantag för den koncern som den exporterande tillverkare som omfattas av bestämmelserna i artikel 28.1 tillhör.
- (457) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter ansökte en exporterande tillverkare om individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och om en individuell beräkning av dumpningsmarginalen.
- (458) Med tanke på att den partiella interimsoversynen är begränsad till skada förblir de dumpningsmarginaler som fastställdes i den föregående antidumpningsundersökningen dock oförändrade. Ansökan om en individuell dumpningsmarginal avslogs därför.
- (459) Mot denna bakgrund fastställs nivån för tullarna till följande:

Kinesisk exportör	Dumpningsmarginal (fastställd i den ursprungliga undersökningen)	Subventionsmarginal	Nivå för undanröjande av skada	Tullsats	Antidumpningstull
Jushi Group	29,7 %	10,3 %	24,8 %	10,3 %	14,5 %
Jiangsu Changhai Group	9,6 %	5,8 %	4,9 %	4,9 %	0 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,7 %	9,7 %	29,6 %	9,7 %	19,9 %
Andra samarbetsvilliga företag	29,7 %	10,2 %	26,1 %	10,2 %	15,9 %
Tullsats för alla övriga företag				10,3 %	19,9 %

- (460) Den individuella antidumpnings- och antisubventionstullen för företag som anges i denna förordning fastställdes på grundval av slutsatserna i de nu aktuella undersökningarna. Den återspeglar därför den situation som konstaterats under dessa undersökningar för det berörda företaget. Denna tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för "övriga företag") gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet, vilka tillverkats av det företag som nämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsats och ska omfattas av den tullsats som gäller "övriga företag".

- (461) Ett företag får begära att individuella tullsatsar tillämpas om det ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen. ⁽¹⁾ Begäran ska innehålla alla uppgifter som behövs för att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om företagets namnändring inte påverkar rätten att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det, kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (462) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningstullen bör nivån på tullen för övriga företag inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.

3. Företag

- (463) En kinesisk tillverkare erbjöd ett prisunderskridande i enlighet med artikel 8.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Erbjudandet om prisunderskridande omfattade minimiimportpriser för flera huvudsakliga produkttyper och undergrupper av produkttyper till den berörda produkten.
- (464) Kommissionen anser att den berörda produkten finns i ett stort antal undergrupper av produkttyper och grader, varigenom prisskillnaden kan variera upp till 700 %. Det finns därför en hög risk för korsvis priskompensation. Inom en produkttyp kan priserna också variera upp till 550 % beroende på undergrupperna av produkttyper. De olika minimiprisnivåer som föreslogs av den kinesiska exporterande tillverkaren låg dessutom långt under det icke-skadevällande priset och skulle därför inte undanröja den skada som unionsindustrin lidit.
- (465) Mot bakgrund av ovanstående skulle tullmyndigheterna inte kunna skilja på posterna i specifikationen utan en individuell analys av varje importerad transaktion för att avgöra vilken minimiimportprisgrupp som produkten hör till, vilket skulle göra övervakningen mycket betungande, om inte omöjlig.
- (466) Dessutom exporterar företaget även andra produkter till unionen som inte omfattas av åtgärder. Det finns därför en risk för kompensation om dessa produkter säljs till samma kunder. En del av företagets kunder i unionen är närstående företag som också handlar med andra närstående företag utanför unionen. Dessa komplexa handels- och affärskopplingar skapar ytterligare eventuella risker för korsvis priskompensation.
- (467) På grundval av ovanstående avvisades detta erbjudande om åtagande.
- (468) Den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen har inte utfärdat något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs på import av huggen glasfiber i längder om högst 50 mm, roving av glasfiber, utom roving av glasfiber som har impregnerats och behandlats med ett ytskikt och har en glödgningsförlust på mer än 3 % (enligt ISO-standard 1887) och mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-nummer 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) och 7019 31 00 med ursprung i Kina.
2. Följande slutgiltiga utjämningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i artikel 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, direktorat H, kontor CHAR 04/039, 1049 Bryssel, BELGIEN.

Företag	Slutgiltig utjämningsstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; and Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilaga I	10,2	
Alla övriga företag	10,3	A999

3. Tillämpningen av de individuella utjämningsstullsatserna för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Artikel 1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 248/2011 ska ersättas med följande:

- En slutgiltig utjämningsstull införs på import av huggen glasfiber i längder om högst 50 mm, roving av glasfiber, utom roving av glasfiber som har impregnerats och behandlats med ett ytskikt och har en glödgningsförlust på mer än 3 % (enligt ISO-standard 1887) och mattor av glasfiberfilament, utom mattor av glasull som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-nummer 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) och 7019 31 00 med ursprung i Kina.
- Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt EU:s gräns, före tull, för produkten som beskrivs i punkt 1 och tillverkas av de nedan angivna företagen:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilaga I	15,9	
Alla övriga företag	19,9	A999

3. Tillämpningen av de individuella antidumpningstullsatserna för de företag som anges i punkt 2 ska ske på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som uppfyller kraven i bilaga II. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den tullsats som gäller för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA I

Samarbetande exporterande producenter som inte tagits med i urvalet:

Namn	Taric-tilläggsnummer
Taishan Fiberglass Inc., PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	B992
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

BILAGA II

På den giltiga faktura som avses i artikel 1.3 och artikel 2.3 måste det finnas en försäkran i följande form undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdar fakturan:

1. Namn och befattning på den tjänsteman vid den enhet som utfärdar fakturan.
2. Följande försäkran: "Jag intygar härmed att den (kvantitet) produkter av glasfiberfilament som tas upp i denna faktura och som sålts på export till Europeiska unionen har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
3. Datum och underskrift.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1380/2014**av den 17 december 2014****om ändring av förordning (EG) nr 595/2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 81.1 och 83.4 jämförda med artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁾ upphävdes och ersattes förordning (EG) nr 1234/2007 från och med den 1 januari 2014. I artikel 230.1 a i förordning (EU) nr 1308/2013 anges dock att, i fråga om systemet för begränsning av mjölkproduktionen, ska del II avdelning I kapitel III avsnitt III i förordning (EG) nr 1234/2007 samt artikel 55, artikel 85 och bilagorna IX och X till den förordningen fortsätta att gälla till och med den 31 mars 2015.
- (2) För att undvika eventuella oklarheter när det gäller uppköparens och producentens skyldigheter vad beträffar det sista kvotåret för mjölk 2014/2015 samt skyldigheten att inkassera överskottsavgift efter den 31 mars 2015 är det lämpligt att förtydliga artikel 15.1 i kommissionens förordning (EG) nr 595/2004 ⁽³⁾ genom en hänvisning till de tillämpliga bestämmelserna i förordning (EG) nr 1234/2007.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 15.1 i förordning (EG) nr 595/2004 ska ersättas med följande:

”1. Före den 1 oktober varje år ska den betalningsskyldige uppköparen eller, när det gäller direktförsäljning, producenten betala den behöriga myndigheten det belopp han är skyldig i enlighet med föreskrifter som fastställts av medlemsstaten, varvid uppköparna ansvarar för inkasseringen av den överskottsavgift på leveranser som producenterna ska betala enligt artikel 79 i förordning (EG) nr 1234/2007 i enlighet med artikel 81.1 i samma förordning.”

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 595/2004 av den 30 mars 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 94, 31.3.2004, s. 22).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 1381/2014**av den 22 december 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland (1)	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	76,1
	EG	176,9
	IL	69,8
	MA	90,5
	TN	241,9
	TR	107,1
	ZZ	127,1
0707 00 05	IL	241,9
	TR	147,2
	ZZ	194,6
0709 93 10	MA	80,1
	TR	142,0
	ZZ	111,1
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	57,7
	UY	32,5
	ZA	50,8
	ZW	33,9
	ZZ	46,5
	ZZ	46,5
0805 20 10	MA	69,1
	ZZ	69,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	94,1
	JM	161,9
	MA	75,3
	TR	76,6
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
0805 50 10	TR	71,9
	US	236,5
	ZZ	154,2
0808 10 80	BR	59,0
	CA	135,6
	CL	80,3
	NZ	90,6
	US	99,6
	ZA	54,1
	ZZ	86,5

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0808 30 90	CN	98,8
	US	141,4
	ZZ	120,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2014/112/EU

av den 19 december 2014

om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar, som ingåtts av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen(ETF)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 155.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Arbetsgivare och arbetstagare, nedan kallade *arbetsmarknadens parter*, kan i enlighet med artikel 155.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) gemensamt begära att avtal som ingåtts av dem på unionsnivå i frågor som omfattas av artikel 153 i EUF-fördraget ska genomföras genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.
- (2) Genom en skrivelse av den 10 december 2007 informerade European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) kommissionen om sin önskan att inleda förhandlingar i enlighet med artikel 155.1 i EUF-fördraget i syfte att ingå ett avtal på unionsnivå.
- (3) Den 15 februari 2012 ingick EBU, ESO och ETF ett europeiskt avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar (nedan kallat *avtalet*).
- (4) Avtalet inbegrep en gemensam begäran om att avtalet ska genomföras genom ett beslut av rådet på förslag från kommissionen i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget.
- (5) Det lämpligaste instrumentet för att genomföra avtalet är ett direktiv.
- (6) Kommissionen har informerat Europaparlamentet om detta förslag.
- (7) Kommissionen har utarbetat ett förslag till direktiv i enlighet med sitt meddelande av den 20 maj 1998 om anpassning och främjande av den sociala dialogen på gemenskapsnivå med beaktande av avtalsparternas representativitet och lagligheten av samtliga artiklar i avtalet.
- (8) För att bidra till en konsekvent rättslig ram när det gäller arbetstidens förläggning bör befintlig unionslagstiftning beaktas vid genomförandet av detta direktiv, och, mot bakgrund av avtalets innehåll, bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG ⁽¹⁾ särskilt beaktas. I det direktivet fastställs miniminormer för hälsa och säkerhet avseende förläggningen av arbetstid, inbegripet arbetstiden för arbetstagare vid transporter på inre vattenvägar.
- (9) Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att överlåta åt arbetsmarknadens parter att, på deras gemensamma begäran, genomföra detta direktiv, under förutsättning att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att direktivets mål kan uppnås.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 18.11.2003, s. 9).

- (10) I enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/88/EG fastställs det i det här direktivet och det bifogade avtalet mer detaljerade föreskrifter för förläggningen av mobila arbetstagares arbetstid vid transporter på inre vattenvägar än de i det direktivet.
- (11) Detta direktiv ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuell unionslagstiftning som är mer detaljerad eller som ger en högre skyddsnivå för mobila arbetstagare vid transporter på inre vattenvägar.
- (12) Detta direktiv bör inte användas för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagare inom de områden som omfattas av avtalet.
- (13) Genom detta direktiv och det bifogade avtalet fastställs miniminormer. Medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter bör kunna bibehålla eller införa förmånligare bestämmelser.
- (14) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 31.
- (15) Eftersom målen med detta direktiv, som syftar till att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet i en väsentligen gränsöverskridande sektor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) Genomförandet av avtalet bidrar till att nå de mål som anges i artikel 151 i EUF-fördraget.
- (17) I enlighet med Europeiska unionens domstols⁽¹⁾ fasta rättspraxis kan det faktum att en verksamhet som avses i ett direktiv ännu inte förekommer i en medlemsstat inte frigöra den medlemsstaten från sin skyldighet att anta lagar och förordningar som säkerställer att alla direktivets bestämmelser införlivas på ett korrekt sätt. Såväl rätts-säkerhetsprincipen som behovet av att säkerställa att direktivet genomförs i lagar och inte endast de facto kräver att alla medlemsstater återger reglerna i direktivet i fråga inom ramen för en tydlig, precis och transparent struktur där obligatoriska bestämmelser fastställs. Denna skyldighet gäller för medlemsstaterna för att föregripa förändringar av situationen i dem vid en given tidpunkt och för att säkerställa att det för alla juridiska personer i gemenskapen, inklusive dem i medlemsstater där en särskild verksamhet som avses i ett direktiv inte förekommer, med tydlighet och precision framgår vad som under alla omständigheter är deras rättigheter och skyldigheter. Enligt rättspraxis är det endast när införlivande av ett direktiv är meningslöst av geografiska orsaker som detta inte är obligatoriskt. Medlemsstaterna bör i sådana fall informera kommissionen om detta.
- (18) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁽²⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom detta direktiv genomförs det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar som ingicks den 15 februari 2012 av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), så som det återges i bilagan därtill.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna får bibehålla eller införa förmånligare bestämmelser än de som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ Se bland annat domstolens dom av den 14 januari 2010 i mål C-343/08, kommissionen mot Republiken Tjeckien, REG 2010, s. I-275.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Genomförandet av detta direktiv får inte i något fall användas för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för de arbetstagare som omfattas av detta direktiv. Detta ska inte påverka medlemsstaternas och arbetsmarknadens parter rätt att, om förhållandena ändras, införa andra lagar, författningar eller avtalsbestämmelser än de som gäller när detta direktiv antas, under förutsättning att miniminormerna i detta direktiv uppfylls.

3. Tillämpningen och tolkningen av detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av någon annan unionsbestämmelse eller nationell bestämmelse, sedvana eller praxis som ger förmånligare villkor för de berörda arbetstagarna.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska fastställa vilka sanktioner som är tillämpliga vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2014.

På rådets vägnar
S. GOZI
Ordförande

BILAGA

Europeiskt avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar

Av följande skäl:

1. I direktiv 2003/88/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden fastställs allmänna miniminormer som, med undantag av de områden som avses i punkt 20.1 (dygnsvila, raster, veckovila och nattarbetets längd), gäller även för arbetstidens förläggning vid transporter på inre vattenvägar. Eftersom de särskilda arbets- och levnadsförhållandena vid transporter på inre vattenvägar inte beaktas i tillräcklig utsträckning i dessa bestämmelser, behövs mer detaljerade föreskrifter i enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/88/EG.
2. Dessa mer detaljerade föreskrifter ska säkerställa en hög nivå på arbetsmiljöskyddet för dem som arbetar vid transporter på inre vattenvägar.
3. Inlandssjöfart är ett transportsätt med internationell prägel. Även den sjöfart som bedrivs på europeiska vattenvägar är i huvudsak gränsöverskridande. Därför bör man vid de europeiska transporterna på inre vattenvägar verka för att skapa lika ramvillkor på arbetsmarknaden inom sektorn och förhindra illojal konkurrens som beror på skillnader i lagstiftningen om arbetstidens förläggning.
4. Europeiska unionen har mot bakgrund av transportsektorns betydelse för den ekonomiska konkurrenskraften satt som mål att uppmuntra de transportsätt som kännetecknas av lägre energiintensitet, större miljövänlighet och högre säkerhet⁽¹⁾. Transporter på inre vattenvägar är ett miljövänligt transportsätt med ledig kapacitet som kan bidra till att på ett hållbart sätt minska godstransporterna på europeiska vägar och järnvägar.
5. Arbetsorganisationen varierar inom sektorn. Antalet arbetstagare och arbetstiden ombord varierar beroende på arbetsorganisationen, företaget, det geografiska verksamhetsområdet, ruttens längd och farkostens storlek. Vissa fartyg seglar kontinuerligt, dvs. dygnet runt, och arbetstagarna arbetar i skift. Andra fartyg, särskilt från medelstora företag, drivs däremot i regel 14 timmar om dygnet, fem eller sex dagar i veckan. Arbetstagarnas arbetstid ombord sammanfaller vid transporter på inre vattenvägar inte med farkostens drifttid.
6. Ett särdrag vid transporter på inre vattenvägar är att arbetstagarna kanske inte enbart har sin arbetsplats ombord, utan även logi eller bostad. Det är därför vanligt att även viloperioder tillbringas ombord. Många arbetstagare vid transporter på inre vattenvägar, i synnerhet de som har långt till sin hemort, arbetar flera på varandra följande dagar ombord för att spara in restid och därefter kunna tillbringa flera dagar hemma eller på en annan fritt vald ort. Till exempel har en arbetstagare med en arbetsrytm på 1:1 samma antal vilo- och arbetsdagar. Därför kan antalet på varandra följande arbetsdagar ombord liksom antalet vilodagar vara jämförelsevis större än vid en anställning på land.
7. Den genomsnittliga arbetstiden vid transporter på inre vattenvägar omfattar vanligen en betydande andel jourtid (t.ex. på grund av oförutsägbara väntetider vid slussar eller vid lastning och lossning av farkosten) som även kan inträffa nattetid. Därför kan de fastställda övre gränserna för dygns- och veckoarbetstid vara högre än de som föreskrivs i direktiv 2003/88/EG.
8. Samtidigt måste det konstateras att arbetsbelastningen vid transporter på inre vattenvägar påverkas av flera faktorer, såsom buller, vibrationer och arbetstidens förläggning. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet⁽²⁾ föreskrivs årliga hälsokontroller för att skydda arbetstagarna med hänsyn till de särskilda arbetsförhållandena vid transporter på inre vattenvägar.
9. De ytterligare krav som ställs vid nattjänst ombord bör beaktas genom en begränsning av den maximala nattarbetstiden och genom arbetsorganisationen.

⁽¹⁾ Se meddelandet från kommissionen om främjande av transport på inre vattenvägar "Naiades" (KOM(2006) 6 slutlig, 17.1.2006).

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

10. Vid transporter på inre vattenvägar finns det utöver arbetstagare också egenföretagare ⁽¹⁾. Huruvida en person är egenföretagare fastställs i enlighet med nationell lagstiftning.
11. Arbets- och levnadsförhållandena inom passagerartrafiken skiljer sig från förhållandena vid övriga transporter på inre vattenvägar, vilket motiverar särskilda bestämmelser. Den annorlunda sociala miljön, de olika verksamheterna och säsongsbundenheten inom denna del av de europeiska transporterna på inre vattenvägar visar sig i en annan arbetsorganisation.

Med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 154 och 155.2, begär de undertecknande gemensamt att det på EU-nivå ingångna avtalet ska genomföras genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen. Härigenom avtalar de avtalslutande parterna följande:

Punkt 1

Tillämpningsområde

1. Detta avtal gäller mobila arbetstagare som är anställda som medlemmar av sjöfartspersonalen (besättningen) eller med andra uppgifter (personal ombord) på en farkost som används för yrkesmässig inlandssjöfart inom en medlemsstats territorium.
2. Företagare vid transporter på inre vattenvägar ska i detta avtal inte anses vara arbetstagare, inte ens om de har status som arbetstagare inom det egna företaget.
3. Detta avtal påverkar inte tillämpningen av nationella eller internationella bestämmelser om sjöfartssäkerhet som gäller mobila arbetstagare och de personer som avses i punkt 1.2.
4. Vid skillnader i fråga om viloperioder för mobila arbetstagare mellan detta avtal och nationella eller internationella bestämmelser om sjöfartssäkerhet gäller de bestämmelser som ger det högsta skyddet av arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
5. Mobila arbetstagare som är anställda på en farkost som används utanför yrkesmässig inlandssjöfart inom en medlemsstats territorium och vilkas arbetsförhållanden regleras i kollektivavtal och löneavtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer får med de avtalsparternas samtycke omfattas av det här avtalet, om bestämmelserna i det är fördelaktigare för arbetstagarna.

Punkt 2

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *farkost*: fartyg eller flytande utrustning.
- b) *passagerarfartyg*: dagstursfartyg eller fartyg med hytter som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare.
- c) *arbetstid*: tid under vilken arbetstagaren under arbetsgivarens eller dennes företrädares ledning utför arbete på, vid och för farkosten, är avdelad för arbete eller måste vara beredd att arbeta (jourtid).
- d) *viloperiod*: period som inte är arbetstid. Detta begrepp omfattar viloperioder på en farkost i drift, på en stillastående farkost och i land. Korta raster (upp till 15 minuter) omfattas inte.
- e) *vilodag*: oavbruten viloperiod på 24 timmar som arbetstagaren tillbringar på en fritt vald ort.
- f) *företagare inom transporter på inre vattenvägar*: person som för egen räkning driver farkoster yrkesmässigt inom sektorn transporter på inre vattenvägar.
- g) *tjänstgöringsplan*: planering av arbets- och vilodagar som arbetsgivaren i förväg meddelar arbetstagaren.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen, KOM(2010) 373 slutlig, 13.7.2010: Arbetskraftens fria rörlighet bekräftas, punkt 1.1.

- h) *natt*: tiden mellan kl. 23.00 och kl. 6.00.
- i) *nattarbetande*:
  - aa) varje arbetstagare som normalt utför minst tre timmar av sin dygnsarbetstid nattetid,
  - bb) varje arbetstagare som troligen kommer att fullgöra en viss del av sin årsarbetstid nattetid; denna del bestäms av den berörda medlemsstaten
    - aaa) genom nationell lagstiftning efter samråd med arbetsmarknadens parter,
    - eller
    - bbb) genom kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter på nationell eller regional nivå.
- j) *skiftarbetare*: varje arbetstagare vars arbetsschema ingår i skiftarbete.
- k) *personal ombord*: se definition 103 i artikel 1.01 i bilaga II till direktiv 2006/87/EG ⁽¹⁾.
- l) *mobila arbetstagare*: arbetstagare som är anställda som resande personal av företag som bedriver person- eller godstransport via inre vattenvägar; hänvisningar till *arbetstagare* i detta avtal ska tolkas i enlighet med detta.
- m) *säsong*: period på högst nio på varandra följande månader inom en tolv månadersperiod under vilken verksamheten är bunden till vissa tidpunkter på året, på grund av yttre omständigheter såsom väderleken eller turistefterfrågan.

Punkt 3

Arbetstid och beräkningsperiod

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 4 ska fastställandet av arbetstiden i princip grundas på en åtta timmars arbetsdag.
2. Arbetstiden får förlängas i enlighet med punkt 4 om genomsnittet under en tolv månadersperiod (beräkningsperioden) inte överstiger 48 timmar per vecka.
3. Den högsta tillåtna arbetstiden under beräkningsperioden uppgår till 2 304 timmar (beräkningsunderlag: 52 veckor minus minst fyra veckors semester, multiplicerat med 48 timmar). De perioder av årlig betald semester som beviljas, liksom sjukfrånvaro ska inte inkluderas eller ska vara neutrala vid beräkningen av genomsnittet. Rätt till viloperioder som följer av lagstadgade helgdagar ska också dras av.
4. För anställningar som är kortare än beräkningsperioden ska den högsta tillåtna arbetstiden beräknas tidsproportionellt.

Punkt 4

Dygns- och veckoarbetstid

1. Arbetstiden får inte överstiga
  - a) 14 timmar under varje 24-timmarsperiod, och
  - b) 84 timmar under en sjudagarsperiod.
2. Om det enligt tjänstgöringsplanen finns fler arbets- än vilodagar får den genomsnittliga veckoarbetstiden under en fyramånadersperiod inte överstiga 72 timmar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1).

*Punkt 5**Arbets- och vilodagar*

1. Man får arbeta högst 31 på varandra följande dagar.
2. Om det enligt tjänstgöringsplanen finns högst samma antal arbetsdagar som vilodagar, ska de på varandra följande arbetsdagarna följas omedelbart av samma antal på varandra följande vilodagar. Undantag från antalet på varandra följande vilodagar som ska beviljas omedelbart kan göras på villkor att
  - a) den övre gränsen på 31 på varandra följande arbetsdagar inte överstigs, och
  - b) det lägsta antalet på varandra följande vilodagar enligt 3 a, b eller c beviljas omedelbart efter de på varandra följande arbetsdagarna, och
  - c) den förlängda eller ändrade perioden av arbetsdagar utjämnas inom beräkningsperioden.
3. Om det enligt tjänstgöringsplanen finns fler arbets- än vilodagar, ska det lägsta antalet på varandra följande vilodagar som följer omedelbart efter de på varandra följande arbetsdagarna fastställas på följande sätt:
  - a) 1:a till 10:e på varandra följande arbetsdagarna: 0,2 vilodagar per på varandra följande arbetsdag (t.ex. 10 på varandra följande arbetsdagar = 2 vilodagar).
  - b) 11:e till 20:e på varandra följande arbetsdagarna: 0,3 vilodagar per på varandra följande arbetsdag (t.ex. 20 på varandra följande arbetsdagar = 5 vilodagar).
  - c) 21:a till 31:a på varandra följande arbetsdagarna: 0,4 vilodagar per på varandra följande arbetsdag (t.ex. 31 på varandra följande arbetsdagar = 9,4 vilodagar).

Delvis intjänade vilodagar ska i denna beräkning läggas till det lägsta antalet på varandra följande vilodagar och beviljas enbart som hela vilodagar.

*Punkt 6**Säsongsarbete inom passagerartrafiken*

Genom undantag från bestämmelserna i artiklarna 4 och 5 får följande bestämmelser tillämpas på alla arbetstagare som under säsongen arbetar på ett passagerarfartyg:

1. Arbetstiden får inte överstiga
  - a) 12 timmar under varje 24-timmarsperiod och
  - b) 72 timmar under en sjudagarsperiod.
2. Arbetstagarna ska tjäna in 0,2 vilodagar per arbetsdag. Inom en 31-dagarsperiod ska minst två vilodagar faktiskt beviljas. Övriga vilodagar ska beviljas enligt överenskommelse.
3. Med hänsyn till föregående led och punkt 3.4 ska beviljandet av vilodagar och iakttagandet av den genomsnittliga arbetstiden på 48 timmar enligt punkt 3 ske i enlighet med kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter eller, i avsaknad av sådana avtal, i enlighet med nationell lagstiftning.

*Punkt 7**Viloperioder*

Arbetstagarna ska ha regelbundna viloperioder, vars längd anges i tidsenheter och som är tillräckligt långa och sammanhängande för att säkerställa att de inte på grund av trötthet eller ojämn arbetsrytm skadar sig själva, sina kolleger eller andra personer och att deras hälsa inte tar skada, på vare sig kort eller lång sikt.

Viloperioden får inte understiga:

- a) 10 timmar under en 24-timmarsperiod, varav minst 6 timmar utan avbrott, och
- b) 84 timmar under en sjudagarsperiod.

Punkt 8

Raster

Varje arbetstagare vars arbetsdag är längre än sex timmar ska ha rätt till en rast. Den närmare utformningen, däribland rastens längd och på vilka villkor den ges, ska fastställas genom kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter eller, om sådana avtal inte finns, genom nationell lagstiftning.

Punkt 9

Högsta tillåtna nattarbetstid

Beräknat på sju timmars natt får den högsta tillåtna nattarbetstiden per vecka vara 42 timmar per sjudagarsperiod.

Punkt 10

Semester

Varje arbetstagare ska ha rätt till en årlig betald semester om minst fyra veckor, eller en proportionell andel därav vid anställningar som understiger ett år, i enlighet med vad som föreskrivs genom nationell lagstiftning och/eller praxis angående rätten till och beviljandet av sådan semester.

Minimiperioden för den årliga semestern får inte utbytas mot kontant ersättning, utom då anställningen avslutas.

Punkt 11

Skydd av minderåriga

1. För arbetstagare under 18 år gäller bestämmelserna i direktiv 94/33/EG om skydd av minderåriga i arbetslivet ⁽¹⁾.
2. Undantagsvis får medlemsstaterna genom lagar eller andra författningar tillåta att ungdomar över 16 år som enligt nationell lagstiftning inte längre är skolpliktiga på heltid arbetar under den tid då nattarbete är förbjudet enligt direktiv 94/33/EG, om detta är nödvändigt för att uppnå utbildningsmålen för en godkänd kurs och förutsatt att ungdomarna ges tillräcklig kompensationsledighet och att målen i artikel 1 i direktiv 94/33/EG inte ifrågasätts.

Punkt 12

Kontroller

1. Varje arbetstagares dygnsarbetstid och dygnsvila ska registreras, så att det går att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 och 13.
2. De registrerade uppgifterna ska sparas ombord åtminstone till beräkningsperiodens slut.
3. De registrerade uppgifterna ska med lämpliga mellanrum (senast före påföljande månads slut) granskas och godkännas gemensamt av arbetsgivaren eller dennes företrädare och arbetstagaren.

⁽¹⁾ EGT L 216, 20.8.1994, s. 12.

4. Åtminstone följande uppgifter ska registreras:
  - a) Fartygets namn.
  - b) Arbetstagarens namn.
  - c) Den ansvarige befälhavarens namn.
  - d) Datum.
  - e) Arbets- eller vilodag.
  - f) Dygnarbetstidens eller dygnsvilans början och slut.
5. Arbetstagaren ska få en kopia av de godkända registrerade uppgifter som gäller honom eller henne. Arbetstagaren ska spara dessa kopior i ett år.

Punkt 13

Krissituationer

1. Befälhavaren eller dennes ställföreträdare har rätt att kräva att en arbetstagare arbetar det antal timmar som behövs för att trygga farkostens, de ombordvarandes eller lastens omedelbara säkerhet eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd.
2. I enlighet med led 1 får befälhavaren eller dennes ställföreträdare kräva att en arbetstagare arbetar det antal timmar som krävs till dess förhållandena återgått till det normala.
3. Så snart det är möjligt efter det att förhållandena återgått till det normala, ska befälhavaren eller dennes ställföreträdare se till att alla arbetstagare som har arbetat under en schemalagd viloperiod får tillräcklig vila.

Punkt 14

Hälsoundersökning

1. Alla arbetstagare har rätt till en kostnadsfri årlig hälsoundersökning. Vid hälsoundersökningarna ska särskild uppmärksamhet ägnas åt de symtom eller sjukdomar som skulle kunna bero på arbete ombord med minimal dygnsvila och/eller lägsta antal vilodagar enligt artiklarna 5 och 6.
2. Nattarbetande som har hälsoproblem som bevisligen beror på nattarbetet ska om det är möjligt omplaceras till lämpligt dagarbete.
3. Den kostnadsfria hälsoundersökningen ska omfattas av lagstadgad tystnadsplikt.
4. Den kostnadsfria hälsoundersökningen får utföras inom den offentliga sjukvården.

Punkt 15

Skydd av hälsa och säkerhet

1. Nattarbetande och skiftarbetare ska ha ett hälso- och säkerhetsskydd som motsvarar arbetets art.
2. Skyddande och förebyggande åtgärder och anordningar för nattarbetande och skiftarbetare ska motsvara dem som finns för andra arbetstagare och ska alltid vara tillgängliga.

*Punkt 16**Arbetsrytm*

En arbetsgivare som avser att organisera arbetet enligt en viss rytm ska ta hänsyn till den allmänna principen om att anpassa arbetet till arbetstagaren, särskilt i syfte att lindra effekterna av monotona arbetsuppgifter och arbete i ett i förväg fastställt tempo, med hänsyn till arbetets art och kraven på hälsa och säkerhet, särskilt beträffande raster.

*Punkt 17**Slutbestämmelser*

1. Förmånligare bestämmelser

Detta avtal påverkar inte medlemsstaternas rätt att

- a) bibehålla eller införa lagar och andra författningar, eller
- b) främja eller tillåta tillämpningen av kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter

som är förmånligare för arbetstagarnas säkerhet och hälsoskydd än bestämmelserna i detta avtal.

2. Klausul om bevarande av skyddsnivån

Genomförandet av detta avtal får inte i något fall användas för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för de arbetstagare som omfattas av detta avtal.

3. Uppföljning av avtalet

Arbetsmarknadens parter ska övervaka genomförandet och tillämpningen av detta avtal inom den branschvisa dialogkommittén för inlandssjöfart, särskilt med avseende på nya yrkesmedicinska rön.

4. Översyn

Arbetsmarknadens parter ska se över ovanstående bestämmelser två år efter utgången av genomförandefristen i rådets beslut om genomförande av detta avtal.

Utfärdat i Bryssel den 15 februari 2012.

European Barge Union (EBU)

European Skippers Organisation (ESO)

Europeiska transportarbetarfederationen (ETF)

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 17 december 2014

om utnämning av en tysk ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

(2014/942/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 302,

med beaktande av den tyska regeringens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den 13 september 2010 antog rådet beslut 2010/570/EU, Euratom om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden från och med den 21 september 2010 till och med den 20 september 2015 ⁽¹⁾.
- (2) En plats som ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Göke FRERICHS har löpt ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gerhard HANDKE, *Generaldirektor des Bundesverbandes Großhandel, Außenhandel, Dienstleistungen – BGA*, utnämns härmed till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 20 september 2015.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2014.

På rådets vägnar

G. L. GALLETTI

Ordförande

⁽¹⁾ EUTL 251, 25.9.2010, s. 8.

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT**av den 19 december 2014****om utnämning av ordförande, vice ordförande och ytterligare heltidssysselsatta ledamöter i den gemensamma resolutionsfonden**

(2014/943/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾, särskilt artikel 56.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 806/2014 trädde i kraft den 19 augusti 2014.
- (2) För att garantera snabbt och effektivt beslutsfattande vid frågor som rör resolutioner ska den gemensamma resolutionsnämnden som inrättades genom artikel 42.1 förordning (EU) nr 806/2014 (nedan kallad *nämnden*) vara ett särskilt unionsorgan med en särskild struktur som motsvarar dess uppgifter.
- (3) Nämndens sammansättning bör trygga att vederbörlig hänsyn tas till alla relevanta intressen som står på spel vid resolutionsförfaranden. Med hänsyn till nämndens uppgifter bör en ordförande, en vice ordförande och fyra ytterligare heltidssysselsatta ledamöter i nämnden utses.
- (4) I enlighet med artikel 56.7 i förordning (EU) nr 806/2014 ska mandattiden för den första ordföranden i nämnden som utses efter ikraftträdandet av den förordningen vara tre år, med möjlighet till förlängning en gång för en period av fem år. I enlighet med artikel 56.5 i förordning (EU) nr 806/2014 ska mandattiden för vice ordföranden och de fyra ytterligare heltidssysselsatta ledamöterna i nämnden vara fem år.
- (5) Den 19 november 2014 försåg kommissionen Europaparlamentet med en slutlista över kandidater för utnämning av ordföranden, vice ordföranden och de fyra ytterligare heltidssysselsatta ledamöterna i nämnden, i enlighet med artikel 56.6 i förordning (EU) nr 806/2014. Den 5 december 2014 förelade kommissionen Europaparlamentet ett förslag till utnämning av ordföranden, vice ordföranden och de fyra ytterligare heltidssysselsatta ledamöterna i nämnden. Europaparlamentet godkände detta förslag den 16 december 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed utnämns följande person till heltidssysselsatt ledamot i den gemensamma resolutionsnämnden för en mandattid på tre år från och med ikraftträdandet av detta beslut:

Elke KÖNIG, ordförande.

2. Härmed utnämns följande personer till heltidssysselsatta ledamöter i den gemensamma resolutionsnämnden för en mandattid på fem år från och med ikraftträdandet av detta beslut:

- Timo LÖYTTYNIEMI, vice ordförande
- Mauro GRANDE, direktör för strategi och samordning
- Antonio CARRASCOSA, direktör för resolutionsplanering
- Joanne KELLERMANN, direktör för resolutionsplanering
- Dominique LABOUREIX, direktör för resolutionsplanering.

⁽¹⁾ EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2014.

På rådets vägnar
S. GOZI
Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 juni 2014

om det statliga stöd SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 & NN 32/10) som Italien har genomfört till förmån för företaget SO.G.A.S. som förvaltar Strettoflygplatsen

[delgivet med nr C(2014) 3571]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/944/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Den 27 oktober 2008 anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen regionen Kalabriens avsikt att bevilja stöd i form av kapitaltillskott för att täcka rörelseförlusterna i SO.G.A.S. SpA Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto (nedan kallat SO.G.A.S. eller *mottagaren*). SO.G.A.S. är det företag som förvaltar Strettoflygplatsen ("stretto" betyder "sund") i Reggio Calabria.
- (2) Under den inledande undersökningen fick kommissionen kännedom om andra åtgärder till förmån för samma mottagare som tycktes utgöra olagligt statligt stöd. Kommissionen lät därför granskningen omfatta även de åtgärderna.
- (3) Eftersom kommissionen hade uppgifter som tydde på att det statliga stödet i själva verket beviljats innan kommissionen kunnat bedöma dess förenlighet med den inre marknaden registrerades ärendet som icke-anmält stöd med nummer NN 32/10.
- (4) Kommissionen begärde ytterligare upplysningar om den anmälda åtgärden den 27 november 2008, den 23 februari 2009 och den 19 maj 2009. Italien svarade den 14 januari 2009, den 26 mars 2009 och den 9 oktober 2009.
- (5) Genom en skrivelse av den 20 juli 2010 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det formella granskningsförfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende stödet till SO.G.A.S. (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*).
- (6) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter.
- (7) Genom en skrivelse av den 19 november 2010 lämnade mottagaren synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet. Den 20 december 2010 översände kommissionen mottagarens synpunkter till de italienska myndigheterna och gav dem tillfälle att bemöta dem. Kommissionen skickade en påminnelse den 8 mars 2011 och mottog Italiens kommentarer den 29 april 2011. Kommissionen har inte mottagit några andra synpunkter från berörda parter.
- (8) De italienska myndigheterna lämnade sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet genom skrivelser av den 23 september 2010 och den 15 december 2010.

⁽¹⁾ EUT C 292, 28.10.2010, s. 30.⁽²⁾ Se fotnot 1.

- (9) Genom en skrivelse av den 30 mars 2012 begärde kommissionen ytterligare upplysningar om de åtgärder som är föremål för granskning. De italienska myndigheterna lämnade de begärda upplysningarna i en skrivelse av den 30 april 2012.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

2.1 Mottagaren

- (10) Stödmottagaren är företaget SO.G.A.S., som förvaltar flygplatsen i Reggio Calabria.
- (11) SO.G.A.S. är ett aktiebolag som bildades enligt italiensk lag i mars 1981 och som i sin helhet ägs av offentliga organ.
- (12) Trafikvolymen på flygplatsen har ökat från 272 859 passagerare 2004 till 571 694 passagerare 2012 ⁽³⁾.

2.2 De omtvistade åtgärderna

- (13) Den åtgärd som anmälts av Italien är ett kapitaltillskott från regionen Kalabrien på 1 824 964 euro för att täcka SO.G.A.S. förluster 2004 och 2005.
- (14) I juni 2005 och juni 2006 beslutade SO.G.A.S. offentliga aktieägare att täcka SO.G.A.S. förluster de två föregående åren (1 392 900 euro 2004 och 2 257 028 euro 2005) genom proportionella kapitaltillskott. Vid den tiden ägde regionen Kalabrien 50 % av aktierna i företaget, och återstoden innehades av kommunen Reggio Calabria, provinsen Reggio Calabria, provinsen Messina, kommunen Messina, Reggio Calabrias handelskammare och Messinas handelskammare.
- (15) Enligt de uppgifter som kommissionen hade tillgång till vid tidpunkten för beslutet om att inleda förfarandet hade proportionella kapitaltillskott redan genomförts av provinsen Reggio Calabria, kommunen Messina, kommunen Reggio Calabria och Messinas handelskammare.
- (16) SO.G.A.S. gjorde 2006 ytterligare förluster på 6 018 982 euro. I december 2007 beslutade SO.G.A.S. aktieägare att omvandla företagens reserver till kapital och att minska kapitalet för att täcka de återstående förlusterna. Detta skulle dock innebära att kapitalet hamnade under den miniminivå som föreskrivs i italiensk lag för företag som förvaltar flygplatser. För att se till att kapitalkraven uppfylldes enades SO.G.A.S. aktieägare om att öka kapitalet med 2 742 919 euro. Kapitaltillskottet skedde genom konvertering av obligationer som vissa av aktieägarna redan tecknat sig för, för totalt 2 274 919 euro. Regionen Kalabrien tillhörde inte de aktieägare som hade konvertibla obligationer, och dess andel av företagens kapital minskade från 50 % till 6,74 %.

2.3 Beviljande myndighet

- (17) Den beviljande myndigheten för de aktuella åtgärderna är regionen Kalabrien.
- (18) Såsom förklaras ovan fick SO.G.A.S. offentliga medel även av provinsen Reggio Calabria, kommunen Reggio Calabria, provinsen Messina, kommunen Messina, Reggio Calabrias handelskammare och Messinas handelskammare, i form av proportionella kapitaltillskott för att täcka förlusterna 2004, 2005 och 2006 och se till att kapitalkraven uppfylldes.

2.4 Budget

- (19) De italienska myndigheterna anmälde kapitaltillskotten på 1 824 964 euro, motsvarande regionen Kalabriens andel i SO.G.A.S., som hade godkänts i juni 2005 och juni 2006. Därutöver hade, såsom förklaras ovan, även de övriga offentliga aktieägarna täckt förluster på 1 824 964 euro. Ytterligare ett kapitaltillskott på 2 742 919 euro genomfördes i december 2007.
- (20) Den totala budgeten för de åtgärder som är föremål för granskning är därmed 6 392 847 euro.

⁽³⁾ Enligt offentligt tillgängliga uppgifter.

2.5 Nationellt domstolsförfarande

- (21) Regionen Kalabrien beslutade att inte genomföra de kapitaltillskott som aktieägarna fattat beslut om i juni 2005 och juni 2006 förrän kommissionen beslutat att godkänna dem, och SO.G.A.S. väckte talan mot regionen vid Reggio Calabrias allmänna domstol (*Tribunale*). Domstolen dömde till förmån för SO.G.A.S., och ett överklagande från regionens sida avvisades i maj 2009.
- (22) Domstolen erkände kommissionens behörighet att avgöra om en statlig stödåtgärd var förenlig med den inre marknaden men ansåg att nationella domstolar var behöriga att avgöra om en åtgärd utgjorde statligt stöd. Domstolen slog fast att den offentliga finansiering som beviljats i detta fall inte utgjorde statligt stöd eftersom den inte riskerade att snedvrider konkurrensen eller påverka handeln mellan medlemsstaterna. Domstolen konstaterade också att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi var uppfylld eftersom det vid den tidpunkt då stödet beviljades, trots förlusterna 2004 och 2005, fanns rimliga utsikter till lönsamhet på lång sikt.
- (23) Regionen överklagade domstolens avgörande med hänvisning till att åtgärden utgjorde statligt stöd och därmed inte fick genomföras förrän kommissionen antagit ett beslut om godkännande. I december 2009 underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om att överklagandet hade avvisats och att inga ytterligare processuella åtgärder kunde vidtas mot beviljandet av det offentliga bidraget till SO.G.A.S.

3. SKÄL TILL ATT INLEDA DEN FORMELLA GRANSKNINGEN

- (24) I beslutet om att inleda förfarandet ansåg kommissionen preliminärt att de proportionella kapitaltillskott som genomförts av regionen och de övriga offentliga aktieägarna för att täcka förlusterna 2004 och 2005 och det kapitaltillskott som SO.G.A.S. aktieägare beslutat om i december 2007 utgjorde statligt stöd av följande skäl:
- a) De bestod i en överföring av medel till SO.G.A.S. från ett antal regionala och lokala myndigheter, nämligen regionen Kalabrien, provinsen Reggio Calabria, kommunen Messina och kommunen Reggio Calabria, eller lokala autonoma offentlighetsorgan, nämligen Reggio Calabrias handelskammare och Messinas handelskammare; de inbegrep därför statliga medel och kunde tillskrivas staten.
- b) De var inte förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och medförde därför en selektiv fördel för SO.G.A.S.
- c) De riskerade att snedvrider konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (25) Kommissionen ansåg preliminärt att de omtvistade åtgärderna var oförenliga med den inre marknaden. För det första hade Italien uttryckligen uppgett att SO.G.A.S. inte anförtröts att tillhandahålla någon tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. För det andra hade de italienska myndigheterna bekräftat att åtgärderna inte avsåg någon specifik flygplatsinvestering, och kommissionen slog därför preliminärt fast att åtgärdernas förenlighet inte kunde bedömas enligt de kriterier som anges i riktlinjerna för finansiering av flygplatser och för statliga igångsättningsstöd för flygbolag med verksamhet på regionala flygplatser (nedan kallade *2005 års riktlinjer för luftfartssektorn*)⁽⁴⁾. För det tredje hade de italienska myndigheterna också, trots påståendet att SO.G.A.S. var ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallade *riktlinjerna för undsättning och omstrukturering*)⁽⁵⁾, uppgett att åtgärderna inte ingick i någon omstruktureringsplan och att någon sådan plan inte fanns. Slutligen ansåg kommissionen att åtgärderna inte var förenliga med riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2007–2013 (nedan kallade *riktlinjerna för regionalstöd*)⁽⁶⁾, som låg till grund för bedömningen av stöd som beviljats i enlighet med artikel 107.3 a och c i EUF-fördraget.
- (26) Vad beträffar de rättsliga åtgärder som inletts vid de italienska domstolarna mot regionens vägran att betala sitt proportionella bidrag i avvaktan på kommissionens godkännande enligt reglerna om statligt stöd, ansåg kommissionen, med tanke på EU-rättens företräde framför nationell rätt och så länge anmälan inte formellt återkallats, att Italien var skyldigt att rätta sig efter genomförandeförbudet i artikel 108.3 i EUF-fördraget. Kommissionen ansåg därför, med hänvisning till att genomförandeförbudet i artikel 108.3 i EUF-fördraget har företräde, att de nationella domstolarnas ståndpunkt skulle ha lämnats utan avseende och att de italienska myndigheterna inte borde ha genomfört den anmälda åtgärden så länge förfarandet avseende statligt stöd pågick.

⁽⁴⁾ EUT C 312, 9.12.2005, s. 1, punkterna 53–63.

⁽⁵⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 54, 4.3.2006, s. 13.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (27) Den enda berörda part som lämnade synpunkter till kommissionen var mottagaren, SO.G.A.S., som stödde och kompletterade de argument som de italienska myndigheterna anfört under den formella granskningen.

4.1 Förekomst av stöd

- (28) SO.G.A.S. menade att de åtgärder som är föremål för granskning inte utgjorde statligt stöd eftersom samtliga kriterier i artikel 107.1 i EUF-fördraget inte var uppfyllda. SO.G.A.S. hävdade närmare bestämt att åtgärden i) inte påverkade handeln mellan medlemsstaterna, eller alternativt ii) inte medförde någon selektiv ekonomisk fördel för SO.G.A.S., och iii) inte snedvred eller hotade att snedvrida konkurrensen.
- (29) SO.G.A.S. menade att de omtvistade åtgärderna beviljats under normala marknadsförhållanden och därför var förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. De var förenliga med artiklarna 2446 och 2447 i den italienska civillagen, enligt vilka aktieägarna i ett aktiebolag som förlorat mer än en tredjedel av kapitalet ska ersätta förlusterna för att undvika likvidation av företaget. Om aktieägarna inte hade kunnat täcka flygplatsförvaltaren SO.G.A.S. förluster skulle det ha medfört ett återkallande (enligt artikel 13 i ministerföreskrift (DM) nr 521 av den 12 november 1997) av delförvaltningen av Strettoflygplatsen, som anförtrots SO.G.A.S. enligt artikel 17 i förordning nr 67 från 1997, vilket skulle ha gjort det omöjligt att i framtiden säkra hela koncessionen för förvaltningen av flygplatsen, för vilken en ansökan lämnats till transportministeriet. Det var därför rimligt att anta att en privat investerare ställd inför ett liknande val skulle ha agerat på samma sätt för att öka aktieinnehavets värde.
- (30) Mottagaren påpekade att den allmänna domstolen i Reggio Calabria i juni 2008 hade beställt en oberoende värdering av företaget, enligt vilken företagets värde uppgick till mellan 12 miljoner och 17 miljoner euro.
- (31) För att styrka företagets lönsamhetsutsikter lämnade mottagaren till kommissionen en affärsplan som en extern konsult upprättat för SO.G.A.S. räkning i oktober 2008 och som visade att företagets lönsamhet skulle återställas 2013.
- (32) Utbudandet till försäljning i samband med delprivatiseringen av SO.G.A.S. hade offentliggjorts i juli 2007. Ett bud avseende förvärv av 35 % av SO.G.A.S. kapital hade lämnats av ett italiensk-argentinskt konsortium (*associazione temporanea di imprese*, nedan kallat ATI). Budet betraktades som ekonomiskt ofördelaktigt av SO.G.A.S. aktieägare. I mars 2010 offentliggjordes en ny försäljning av 35 % av aktierna i SO.G.A.S. Enligt SO.G.A.S. visade de två intresseanmälningar som inkom, tillsammans med det första budet från konsortiet, att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi var uppfylld.
- (33) SO.G.A.S. menade också att det var fel av kommissionen att dra slutsatsen att passagerare som utnyttjar Strettoflygplatsen också, beroende på var de är bosatta, skulle kunna utnyttja flygplatserna Catania, Lamezia Terme eller Crotone, och att de omtvistade åtgärderna följaktligen hade potential att snedvrida konkurrensen mellan flygplatsförvaltare.
- (34) För det första är Strettoflygplatsen och flygplatserna Catania, Lamezia Terme och Crotone regionala punkt-till-punkt-flygplatser vars upptagningsområden inte överlappar varandra. Strettoflygplatsen konkurrerar inte heller med någon annan flygplats i Italien eller EU. Kalabriens särdrag med avseende på geografi och infrastruktur utesluter all överlappning mellan upptagningsområdena för Strettoflygplatsen och närliggande italienska flygplatser. Flygplatsen Lamezia Terme ligger mer än 130 km bort, omkring en timmes körtid från Stretto. Det finns inte någon snabb direktförbindelse mellan Stretto och Crotone, som ligger över tre timmar bort. Flygplatsen Catania ligger i ett annat geografiskt område mer än 130 km bort, en sträcka som med bil tar mellan 1 timme och 30 minuter och 1 timme och 40 minuter.
- (35) SO.G.A.S. lämnade en tabell som visade ett korrelationsindex mellan flödet av inkommande passagerare på Strettoflygplatsen och flygplatserna Lamezia Terme, Crotone och Catania. Tabellen uppgavs visa att passagerare som reser via Strettoflygplatsen var ett nytt inslag i den regionala trafiken. Om flygplatsen stängdes skulle det därför leda till att en del av efterfrågan på lufttransporttjänster gick förlorad i stället för att omfördelas till andra flygplatser. SO.G.A.S. lämnade också en tabell som visade att de åtgärder som är föremål för granskning faktiskt hade skapat ny efterfrågan på lufttransporttjänster i området, vilket fått positiva effekter både för lufttrafikföretag med intresse av att starta nya rutter mellan Stretto och andra flygplatser i Italien och EU, och för andra flygplatser som fått en ökad efterfrågan att tillgodose.

- (36) SO.G.A.S. avisade kommissionens preliminära slutsats att åtgärderna hade potential att snedvrیدا konkurrensen mellan flygbolag. Den offentliga finansieringen hade inte överfört till något lufttrafikföretag i form av lägre landningsavgifter eller andra fördelaktiga villkor. Landningsavgifter och andra driftsvillkor på flygplatsen fastställdes av den behöriga myndigheten utan någon handlingsfrihet för flygplatsförvaltaren. SO.G.A.S. hävdade slutligen att Stretto främst betjänades av Alitalia (med sex av de åtta dagliga flygningarna) och att det inte fanns något tecken på att charter- eller lågprisbolag var intresserade av att starta nya rutter från Strettoflygplatsen.
- (37) SO.G.A.S. menade att kommissionen, vid bedömningen av åtgärdens effekter på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna, borde ha tagit större hänsyn till de specifika omständigheterna och borde ha kommit fram till att åtgärden inte utgjorde statligt stöd.

4.2 Stödets förenlighet med den inre marknaden

- (38) När det gäller frågan om huruvida åtgärderna kunde anses vara förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget hävdade SO.G.A.S. att den offentliga finansiering som är föremål för granskning syftade till att upprätthålla flygplatsförvaltarens driftskontinuitet och utvecklingen av viss ekonomisk verksamhet. Detta mål motiverades med att små flygplatser inte i allmänhet genererar tillräckliga inkomster för att täcka kostnaderna för att fullgöra säkerhetskraven. Strettoflygplatsen skulle dessutom, med tanke på hur flygplatsinfrastrukturen ser ut och de restriktioner som därför införts av den nationella luftfartsmyndigheten ENAC ⁽⁷⁾, ha mycket svårt att hysa charter- och lågprisbolag.
- (39) Framför allt klassificeras Strettoflygplatsen enligt ENAC:s parametrar som en nivå II-flygplats. Denna klassificering grundas på infrastrukturens dimensioner snarare än på passagerarvolym och medför samma kostnader för att uppfylla säkerhetskraven för flygplatser med små passagerarvolym som för flygplatser med över en miljon passagerare.
- (40) Utan den offentliga finansiering som är föremål för granskning skulle flygplatsen ha tvingats bort från marknaden, med negativa konsekvenser för invånarnas rörlighet på regional nivå. Det skulle också ha inneburit att aktieägarna inte fått någon avkastning på sin investering.
- (41) SO.G.A.S. hävdade slutligen eller som ett alternativ att kommissionens beslut 2005/842/EG ⁽⁸⁾ om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse var tillämpligt i det aktuella fallet, och att åtgärderna under alla omständigheter kunde anses förenliga med den inre marknaden och därmed undantagna från kravet på anmälan.
- (42) SO.G.A.S. menade att eftersom trafikvolymen på flygplatsen inte översteg en miljon passagerare per år under referensperioden var förvaltningen av flygplatsen en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 2.1 d i beslut 2005/842/EG. SO.G.A.S. påpekade att lokala myndigheter, enligt förordning nr 250 av den 25 juli 1997, endast kunde äga aktier i företag som anförtröts en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. SO.G.A.S. hade alltid ägts av lokala myndigheter i Kalabrien och Messina, vilket utgjorde ett sannolikhetsbevis för att förvaltningen av flygplatsen skulle betecknas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. För att visa att förvaltningen av flygplatsen faktiskt var en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse lämnade SO.G.A.S. beslut av kommunen Reggio Calabria av den 27 juli 2010 och den 19 juni 2010, där det talades om vikten av flygplatstjänster på regional nivå.
- (43) Ersättningen för offentliga tjänster begränsades till flygplatsförvaltarens förluster i samband med tillhandahållandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och var därför förenlig med nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5.1 i beslut 2005/842/EG. När det gäller avsaknaden av en handling genom vilken flygplatsförvaltaren faktiskt anförtröts tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse föreslog SO.G.A.S. att ett avtal skulle upprättas för att undanröja alla tvivel på att de fyra Altmarkvillkoren ⁽⁹⁾ var uppfyllda i fallet Strettoflygplatsen.

⁽⁷⁾ Ente Nazionale per l'Aviazione Civile.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 312, 29.11.2005, s. 67).

⁽⁹⁾ Domstolens dom i mål C-280/00, Altmark, REG 2003, s. I-7747.

5. KOMMENTARER FRÅN DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNA

- (44) I beslutet om att inleda förfarandet noterade kommissionen att Italien hade bekräftat att SO.G.A.S. inte formellt anförtrotts tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, vilket innebar att de omtvistade åtgärdernas förenlighet inte kunde bedömas enligt reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

5.1 Frågan om huruvida flygplatsens verksamhet utgör en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse

- (45) Under granskningens lopp hävdade Italien att de aktuella åtgärderna utgjorde ersättning för SO.G.A.S. tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. I avsaknad av uppgifter som pekade på motsatsen menade de italienska myndigheterna att en bedömning i efterhand skulle kunna visa att EU-kraven för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse var uppfyllda i SO.G.A.S. fall.
- (46) Italien ansåg att kommissionens ståndpunkt innebar att otillbörligt stor vikt lades vid de formella i stället för de faktiska kraven för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. För att styrka detta påstående lämnade Italien en ytlig bedömning av de fyra Altmarkkriterierna. Italien hävdade att SO.G.A.S. i själva verket anförtrotts att tillhandahålla offentliga tjänster. Detta bekräftades, direkt och indirekt, av flera förvaltningshandlingar som utfärdats av de lokala myndigheterna. Italien lämnade protokollet från ett möte i Reggio Calabrias kommunstyrelse den 17 oktober 2007, där man beslutade att subventionera flygplatsförvaltarens förluster, och protokollet från möten i samma organ den 16 juni 2009 och den 31 december 2009, som uppgavs visa att flygplatsens verksamhet faktiskt utgjorde tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. I protokollet från mötet den 17 oktober 2007 anges att "regionen Kalabrien ansett att viss verksamhet vid Reggio Calabrias flygplats var nödvändig för tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och hade medfört ett antal skyldigheter att tillhandahålla offentliga tjänster för SO.G.A.S., för att det allmänna intresset skulle tillgodoses; i sådana fall kan myndigheterna subventionera flygplatsförvaltarens extra kostnader i samband med fullgörandet av dessa skyldigheter, som var av sådan art att det inte kunde uteslutas att den övergripande förvaltningen av flygplatsen kunde betraktas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse".
- (47) Mer generellt var regionen Kalabrien part i ett protokoll om utveckling av flygplatserna Lamezia Terme, Crotone och Reggio Calabria, där det klargjordes att flygplatstjänster var offentliga tjänster av grundläggande betydelse för regionens ekonomiska och sociala utveckling och följaktligen kunde finansieras med EU-medel eller nationella eller regionala medel.
- (48) Italien betonade också att flygplatsförvaltaren den 28 december 2008 bett aktieägarna att täcka dess förluster med specifik hänvisning till dess skyldighet att tillhandahålla offentliga tjänster, och hävdade att ingen privat aktör skulle tillhandahålla flygplatsförvaltningstjänsten på rent kommersiella villkor. Det första Altmarkkriteriet var därmed uppfyllt.
- (49) De parametrar som låg till grund för beräkningen av ersättningen kunde enkelt hämtas från SO.G.A.S. balansräkning, där driftskostnaderna tydligt framgick. Den offentliga finansieringen begränsades till förlustbeloppet, utan någon extra marginal till mottagaren.
- (50) När det gäller det tredje Altmarkkriteriet hävdade Italien att en offentlig aktieägars agerande inte kan jämföras med en privat investerares agerande när det gäller offentliga tjänster. Ett offentligt organs agerande kan motiveras med mål av allmänt intresse som gör att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi inte kan tillämpas. I detta fall motiverades de offentliga aktieägarnas agerande inte av kommersiella överväganden och kunde alltså inte jämföras med agerandet hos en investerare i en marknadsekonomi. Italien drog slutsatsen att det tredje Altmarkkriteriet, som tycktes kräva tillämpning av principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, inte var relevant i det aktuella fallet.
- (51) Italien menade att SO.G.A.S. verksamhet utgjorde en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och att kapitaltillskotten därför, på grundval av en bedömning i efterhand, kunde betraktas som ersättning för tillhandahållande av sådana tjänster och därför inte utgjorde statligt stöd.

5.2 Stödets förenlighet med den inre marknaden

- (52) Italien menade att åtgärderna, om de skulle betraktas som statligt stöd, ändå borde anses förenliga med den inre marknaden enligt artikel 2.1 i beslut 2005/842/EG.

5.3 Ingen snedvridning av konkurrensen

- (53) Italien hänvisade till punkt 39 i 2005 års riktlinjer för luftfartssektorn, enligt vilken "finansieringen av små regionala flygplatser (kategori D) knappast förmodas snedvrیدا konkurrensen eller påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".
- (54) De italienska myndigheterna hävdade vidare att flygplatsens verksamhet inte var lönsam. Det bevisades av att förfarandet för att delprivatisera företaget i slutändan hade misslyckats, trots att den ursprungliga avsikten getts omfattande publicitet. Med tanke på att det framgick av den affärsplan som offentliggjordes i samband med försäljningen att potentiella investerare måste åta sig att täcka de påföljande årens förväntade förluster, och med tanke på att det enda bud som mottagits inte ansågs ekonomiskt fördelaktigt, stod det klart att verksamheten till sin natur var förlust-bringande. Dessutom bevisade det faktum att budgivarna inte var beredda att täcka potentiella framtida förluster i obegränsad utsträckning utan bara upp till på förhand fastställda gränser att marknaden inte var attraktiv för investerare, vilket i sin tur betydde att åtgärderna inte kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6. ITALIENS KOMMENTARER TILL SYN-PUNKTERNA FRÅN BERÖRDA PARTER

- (55) Genom en skrivelse av den 27 april 2012 lämnade de italienska myndigheterna för regionen Kalabriens räkning SO.G.A.S. synpunkter till kommissionen.
- (56) Italien ställde sig bakom SO.G.A.S. argument, inklusive SO.G.A.S. påstående att de åtgärder som är föremål för granskning avsåg en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, vilket enligt Italiens mening betydde att de inte kunde betraktas som statligt stöd.
- (57) Italien hävdade också att åtgärderna inte snedvred konkurrensen eller påverkade handeln mellan medlemsstaterna.

7. BEDÖMNING AV STÖDET

7.1 Förekomst av stöd

- (58) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är "om inte annat föreskrivs i fördragen [...] stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrیدer eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- (59) Kriterierna i artikel 107.1 är kumulativa – de åtgärder som är föremål för granskning utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget endast om samtliga villkor enligt ovan är uppfyllda. Det ekonomiska stödet måste följaktligen
- a) beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel,
  - b) gynna vissa företag eller viss produktion,
  - c) snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen, och
  - d) påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (60) I sin dom i målet gällande flygplatsen Leipzig-Halle ⁽¹⁰⁾ ansåg tribunalen att byggande och drift av en civil flygplats utgjorde en ekonomisk verksamhet. Det enda undantaget gäller viss verksamhet som i regel åligger de offentliga myndigheterna och således inte kan betraktas som ekonomisk verksamhet. Statlig finansiering av sådan verksamhet omfattas inte av reglerna om statligt stöd. Det råder därför ingen tvekan om att SO.G.A.S. är ett företag i den mening som avses i lagstiftningen om statligt stöd, eftersom det förvaltar Strettoflygplatsen och erbjuder flygplatstjänster mot ersättning till de ekonomiska aktörer (främst flygbolag) som är verksamma på flygplatsen.

7.1.1 Statliga medel

- (61) Begreppet statligt stöd avser alla direkta eller indirekta förmåner som finansieras med statliga medel och beviljas av staten själv eller av en mellanhand som agerar med stöd av befogenheter den tilldelats av staten. Det avser därmed alla förmåner som beviljas av regionala eller lokala organ i medlemsstaterna, oberoende av deras rättsliga ställning och benämning ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Tribunalens dom i de förenade målen T-443 och T-455/08, Freistaat Sachsen m.fl. mot kommissionen, REG 2011, s. II-1311.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom i mål 248/84, Tyskland mot kommissionen, REG 1987, s. 4013; tribunalens dom i de förenade målen T-267/08 och T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'agglomération du Douaisis mot kommissionen, REG 2011, s. II-1999, punkt 108.

- (62) I punkterna 27 och 28 i beslutet om att inleda förfarandet noterade kommissionen att de åtgärder som är föremål för granskning bestod i en överföring av medel till SO.G.A.S. från ett antal regionala och lokala myndigheter, nämligen regionen Kalabrien, provinsen Reggio Calabria, kommunen Messina och kommunen Reggio Calabria. Kommissionen ansåg därför att de omtvistade åtgärderna inbegrep statliga medel och kunde tillskrivas staten. Kommissionen ansåg att även medlen från de italienska handelskammarna utgjorde statliga medel. Handelskammarna är offentliga organ som regleras i offentlig rätt, enligt vilken de tillhör den offentliga förvaltningen och fullgör offentliga funktioner, och kommissionen ansåg därför att handelskammarnas beslut kunde tillskrivas Italien. Medlen från Messinas handelskammare var följaktligen statliga medel, och överföringen av dem kunde tillskrivas staten. Under granskningens lopp ifrågasatte varken Italien eller någon berörd part denna preliminära slutsats.
- (63) Kommissionen bekräftar därför att samtliga åtgärder som är föremål för granskning beviljades med hjälp av statliga medel och kan tillskrivas staten.

7.1.2 Selektiv ekonomisk fördel

- (64) Den offentliga finansieringen är selektiv eftersom den gynnar ett enda företag, SO.G.A.S. Den täcker SO.G.A.S. förluster i samband med den normala verksamheten.
- (65) Eftersom byggande och drift av flygplatsinfrastruktur är en ekonomisk verksamhet anser kommissionen att offentlig finansiering till SO.G.A.S., en förvaltare av sådan infrastruktur, som täcker kostnader som flygplatsförvaltaren normalt skulle ha fått stå för själv, medför en ekonomisk fördel för SO.G.A.S. eftersom den stärker företagets marknadsställning och förhindrar marknadskrafterna från att verka fullt ut ⁽¹²⁾.
- (66) Italien uppgav inledningsvis att flygplatsen inte formellt anförtrots att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, men kommissionen noterar att Italien efter antagandet av beslutet om att inleda förfarandet omprövade sin ståndpunkt och hävdade att den omtvistade offentliga finansieringen i själva verket utgjorde offentlig ersättning i samband med skyldigheter att tillhandahålla offentliga tjänster ⁽¹³⁾.
- (67) I sin dom i Altmarkmålet angav domstolen följande kriterier för att avgöra om ersättning för tillhandahållande av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse medförde en fördel enligt artikel 107 i EUF-fördraget ⁽¹⁴⁾:
- 1) Det mottagande företaget ska faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter ska vara klart definierade (nedan kallat *det första Altmarkkriteriet*).
  - 2) De kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas ska vara fastställda i förväg på ett objektivet och öppet sätt (nedan kallat *det andra Altmarkkriteriet*).
  - 3) Ersättningen får inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter (nedan kallat *det tredje Altmarkkriteriet*).
  - 4) När det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, ska storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten (nedan kallat *det fjärde Altmarkkriteriet*).

7.1.2.1 Det första Altmarkkriteriet

- (68) Kravet i det första Altmarkkriteriet överensstämmer med kravet enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget på att tjänsten tydligt ska anförtros det berörda företaget och ska vara klart definierad ⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ Domstolens dom i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307, punkt 41.

⁽¹³⁾ De synpunkter som de italienska myndigheterna lämnade i samband med den formella granskningen av de aktuella åtgärderna skiljer sig från de argument de framfört innan kommissionen beslutade att inleda den formella granskningen. I beslutet om att inleda förfarandet uppgav kommissionen i synnerhet att Italien hade bekräftat att SO.G.A.S. inte formellt anförtrots att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, och att de omtvistade åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden därför inte kunde bedömas enligt reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Under loppet av granskningen uppgav Italien att SO.G.A.S. i själva verket hade anförtrots att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, och hävdade att de åtgärder som var föremål för kommissionens analys utgjorde laglig ersättning för tillhandahållande av en offentlig tjänst.

⁽¹⁴⁾ Mål C-280/00, REG 2003, s. I-7747.

⁽¹⁵⁾ Meddelande från kommissionen: Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster, punkt 47 (EUT C 8, 11.1.2012).

- (69) För det första gäller artikel 106.2 i EUF-fördraget endast "företag som anförtrotts att tillhandahålla" en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Domstolen har alltid framhållit behovet av en handling varigenom företaget anförtros att tillhandahålla tjänsten ⁽¹⁶⁾. En sådan handling är nödvändig för att företagets och statens skyldigheter ska kunna definieras. I avsaknad av en sådan officiell handling är företagets specifika uppgift inte känd, och det kan inte avgöras vilken ersättning som skulle kunna vara skäligen ⁽¹⁷⁾. Behovet av en tydlig definition av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ligger därför i begreppet anförtroende och kan inte skiljas från det, och det härrör därför direkt från artikel 106.2 i EUF-fördraget. När ett företag anförtros att tillhandahålla en tjänst är det logiskt att tjänsten också måste definieras.
- (70) Redan i 2001 års meddelande om tjänster i allmänhetens intresse uppmärksammade kommissionen sambandet mellan definitionen av anförtroende och nödvändigheten och proportionaliteten hos ersättningen för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget ⁽¹⁸⁾. Enligt punkt 22 i meddelandet måste alltid, "för att undantaget i artikel 86.2 i fördraget ska vara tillämpligt [...] uppdraget att utföra en tjänst i allmänhetens intresse vara klart definierat och uttryckligen ha tilldelats av en offentlig myndighet ... Detta är nödvändigt för att garantera en god rättssäkerhet liksom klarhet och öppenhet gentemot medborgarna. Kravet behövs också för att kommissionen ska ha möjlighet att bedöma den statliga inblandningens proportionalitet." Anförtroende och definition är alltså en logisk förutsättning för en meningsfull bedömning av den proportionerliga nivån för eventuell ersättning. EU:s domstolar har alltid framhållit behovet av en tydlig definition av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster för tillämpningen av både Altmarkundantaget och artikel 106.2 i EUF-fördraget ⁽¹⁹⁾.
- (71) Detta synsätt bekräftas i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster från 2005 ⁽²⁰⁾. Enligt punkt 8 i rambestämmelserna kan ersättning för offentliga tjänster som utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget förklaras förenligt med den inre marknaden om de villkor som anges i rambestämmelserna är uppfyllda. Ett av dessa villkor är att tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse ska anförtros det berörda företaget genom en eller flera officiella handlingar, som bland annat ska innehålla uppgift om den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och skyldigheternas varaktighet, metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen och åtgärder för att hindra och återbetala eventuell överkompensation (punkt 12 i rambestämmelserna).
- (72) I 2011 års meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽²¹⁾ anges också att tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster ska vara tydligt definierade i förväg. Enligt punkt 51 i meddelandet måste "för att artikel 106.2 i fördraget ska vara tillämplig [...] tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse anförtros ett eller flera företag. De berörda företagen måste därför ha anförtrotts ett särskilt uppdrag av staten. Också det första Altmarkkriteriet kräver att företagen har en skyldighet att tillhandahålla en allmännyttig tjänst. För att rättspraxis i Altmarkdomen ska följas krävs det att det berörda företagets och myndighetens skyldigheter fastställs i uppdraget att tillhandahålla allmännyttiga tjänster." Enligt punkt 52 ska uppdraget att tillhandahålla allmännyttiga tjänster tilldelas företagen genom en eller flera handlingar som åtminstone ska innehålla uppgift om innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet, företaget och, i förekommande fall, det berörda territoriet, innebörden av exklusiva eller särskilda rättigheter som beviljats företaget av myndigheten i fråga, metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen och åtgärder för att undvika och återkräva eventuell överkompensation.

⁽¹⁶⁾ Mål 127/73, *Belgische Radio en Televisie mot SABAM och Fonior*, REG 1974, s. 313, punkterna 19 och 20; mål 66/86, *Ahmed Saeed Flugreisen och Silver Line Reisebüro mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs*, REG 1989, s. 803, punkterna 55–57; mål 7/82, *GVL mot kommissionen*, REG 1983, s. 483; mål 172/80, *Züchner mot Bayerische Vereinsbank*, REG 1981, s. 2021.

⁽¹⁷⁾ Punkt 5.1 i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 20 november 2007, *Frequently asked questions in relation with Commission Decision of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) of the EC Treaty to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest, and of the Community Framework for State aid in the form of public service compensation – Accompanying document to the Communication on "Services of general interest, including social services of general interest: a new European commitment"*, finns på <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007SC1516:EN:HTML>.

⁽¹⁸⁾ Meddelande från kommissionen om tjänster i allmänhetens intresse i Europa (nedan kallat *2001 års meddelande om tjänster i allmänhetens intresse*) (EGT C 17, 19.1.2001, s. 4).

⁽¹⁹⁾ Mål C-280/00, *Altmark*, REG 2003, s. I-7747, punkt 87; mål T-137/10, *CBI mot kommissionen*, 7 november 2012, ännu ej offentliggjort, punkterna 97 och 98.

⁽²⁰⁾ EUT C 297, 29.11.2005, s. 4.

⁽²¹⁾ EUT C 8, 11.1.2012, s. 4.

- (73) De italienska myndigheterna hävdar dock att kommissionens synsätt är alltför formalistiskt, och att SO.G.A.S. faktiskt anförtrotts att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse – i det sammanhanget hänvisas främst till handlingar som är daterade efter godkännandet av de aktuella åtgärderna.
- (74) Enligt Italien kan det faktum att förvaltningen av Strettoflygplatsen utgör en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse härledas från flera regionala beslut där det hänvisas till det allmänna intresse som är knutet till flygplatstjänster och deras bidrag till regionens ekonomiska utveckling. Dessa regionala beslut innehåller emellertid inte någon uttrycklig definition av den påstådda tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som anförtrotts flygplatsförvaltaren eller några regler om ersättning. Handlingarna i fråga antogs dessutom från 2007 och framåt och kom alltså efter det att tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse ska ha börjat tillhandahållas, dvs. efter flygplatsens verksamhet 2004–2006. Italien har inte heller gett kommissionen tillgång till något annat dokument daterat före 2004 som beskriver omfattningen av de påstådda skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
- (75) Kommissionen anser därför att de påstådda tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse inte i detta fall korrekt har anförtrotts mottagaren.
- (76) Kommissionen kan inte godta de italienska myndigheternas argument att en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse legitimt kan ersättas även om tjänsten inte i förväg har definierats som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och anförtrotts mottagaren på den grunden. Om så var fallet skulle det stå medlemsstaterna fritt att efter eget godtycke i efterhand ompröva behovet av att införa skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. När ett företag drabbats av rörelseförluster skulle medlemsstaterna kunna anförtro det företaget att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och bevilja ersättning som ett sätt att stödja företaget, oberoende av en eventuell bedömning i förväg av det faktiska behovet av att tillhandahålla tjänsten av allmänt intresse. Detta synsätt är inte förenligt med kravet att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ska anförtros det berörda företaget genom en eller flera officiella handlingar, som bland annat ska innehålla uppgift om den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet, metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen och åtgärder för att undvika och återkräva eventuell överkompensation. De italienska myndigheternas påstående att flygplatstjänster är nödvändiga för regionens ekonomiska utveckling är inte tillräckligt för att visa att mottagaren korrekt anförtrotts tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse, eftersom skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster och reglerna om ersättning inte definierats tydligt i förväg.
- (77) Om medlemsstaterna, som de italienska myndigheterna föreslår, i efterhand skulle få anförtro ett företag tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skulle det innebära att medlemsstater som brutit mot anmälningskravet och genomförandeförbudet fick en förmånligare behandling. Medlemsstaterna skulle då kunna hävda att stöd som olagligen beviljats ett företag i själva verket var nödvändigt för att täcka kostnaderna för en allmännyttig tjänst som råkade ha tillhandahållits av mottagaren, dock utan att tjänsten i förväg definierats eller anförtrotts företaget. Medlemsstater som föresätter sig att fullgöra sin anmälningskyldighet skulle dock vara tvungna att i förväg tydligt anförtro och definiera tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse för att rätta sig efter reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och rättspraxis i form av Altmarkdomen.
- (78) Det skulle skapa incitament för medlemsstaterna att inte anmäla nytt statligt stöd, i strid med den väl etablerade principen att medlemsstater som inte anmäler statligt stöd inte får behandlas förmånligare än medlemsstater som gör det ⁽²²⁾.
- (79) Sammanfattningsvis konstaterar kommissionen att det första Altmarkkriteriet inte är uppfyllt och anser, av de skäl som anges ovan, att inte heller de övriga Altmarkkriterierna är uppfyllda.

7.1.2.2 Det andra Altmarkkriteriet

- (80) Metoderna för beräkning av ersättningen har inte fastställts i förväg. De handlingar genom vilka de italienska myndigheterna anförtrotts mottagaren tjänsterna innehåller inga uppgifter om de tjänster som mottagaren ska tillhandahålla eller om en mekanism för beviljande av ersättning för den tjänst av allmänt intresse som mottagaren påstås ha anförtrotts.

7.1.2.3 Det tredje Altmarkkriteriet

- (81) Enligt det tredje Altmarkkriteriet får inte ersättningen för fullgörandet av skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter.

⁽²²⁾ Mål 301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. 307, punkt 11; de förenade målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 till 607/97, T-1/98, T-3/98 till 6/98 och T-2323/98, Alzetta Mauro m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-2319, punkt 79, med ytterligare hänvisningar; de förenade målen T-394/08, T-408/08, T-453/08 och T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mot kommissionen, 20 september 2011, ännu ej offentliggjort, punkt 91.

- (82) Kommissionen kan inte godta Italiens argument att finansieringen begränsades till att kompensera rörelseförluster och att flygplatsen därför bara fick den offentliga finansiering som var nödvändig för fullgörandet av skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. En grundläggande princip vid bedömningen av ersättningsproportionalitet är att endast den offentliga aktörens kostnader för fullgörandet av skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster får ge upphov till ersättning. I avsaknad av en tydlig definition av mottagarens skyldigheter kan kommissionen inte entydigt fastställa vilka kostnader som borde ha beaktats vid beräkningen av ersättningen.
- (83) Även när driften av en flygplats i dess helhet kan betraktas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse faller viss verksamhet som inte är direkt kopplad till basverksamheten, t.ex. att uppföra, finansiera, driva och hyra ut utrymmen, lokaler och byggnader för kontor, lager, hotell och industriföretag inom flygplatsens område, samt affärer, restauranger och parkeringar, utanför tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och får följaktligen inte ges stöd enligt reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. De italienska myndigheterna har inte lämnat några uppgifter som visar att det inte förekommit stöd för verksamhet utan direkt koppling till flygplatsens basverksamhet, såsom krävs enligt punkterna 34 och 53 iv i 2005 års riktlinjer för luftfartssektorn.

7.1.2.4 Det fjärde Altmarkkriteriet

- (84) Enligt det fjärde Altmarkkriteriet ska ersättningen begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att inte inbegripa stöd. Detta kriterium anses vara uppfyllt om mottagaren av ersättningen har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande eller om ersättningen beräknats på grundval av kostnaderna i ett välskött företag.
- (85) I det aktuella fallet hade mottagaren inte valts ut efter ett offentligt anbudsförfarande. Italien har inte heller lämnat några uppgifter till kommissionen som visar att ersättningen fastställdes på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten. Kommissionen anser därför att det inte kan slås fast att den aktuella offentliga finansieringen fastställdes på grundval av kostnaderna i ett välskött företag.
- (86) Kommissionen kan därför inte anse att mottagaren tillhandahållit tjänsterna till den lägsta kostnaden för det allmänna.
- (87) För fullständighetens skull konstaterar kommissionen att mottagaren under loppet av granskningen hävdade att åtgärderna var förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. Även om flygplatsförvaltaren gjort förluster var det rimligt att anta att verksamheten skulle gå med vinst.
- (88) Kommissionen påpekar för det första, i motsats till vad mottagaren hävdar, att Italien inte i samband med granskningen har gjort gällande att staten investerade i flygplatsförvaltaren med förhoppningen att den skulle bli lönsam, utan i själva verket har vidhållit att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi inte är tillämplig i det aktuella fallet (se skäl 49).
- (89) För det andra är det, för att kunna göra en bedömning med utgångspunkt i principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, nödvändigt att slå fast om en privat investerare under liknande omständigheter skulle ha agerat på samma sätt. Domstolen har ansett att en privat investerares agerande, med vilket agerandet hos en offentlig investerare som eftersträvar ekonomisk-politiska mål ska jämföras, visserligen inte nödvändigtvis är detsamma som den vanlige investerarens, vilken placerar kapital för att det ska ge avkastning på relativt kort sikt, men åtminstone måste motsvara agerandet hos ett privat holdingbolag eller en privat koncern, som för en allmän eller sektoriell strukturpolitik och styrs av mer långsiktiga lönsamhetsperspektiv⁽²³⁾. Det är mot bakgrund av förhållandena vid tidpunkten då stödåtgärderna vidtogs som det ska bedömas huruvida staten har agerat som en försiktig investerare i en marknadsekonomi i syfte att fastställa om dess agerande var ekonomiskt förnuftigt, och all bedömning som grundar sig på senare förhållanden ska undvikas⁽²⁴⁾. Enligt etablerad rättspraxis är det, om en medlemsstat under det administrativa förfarandet åberopar principen om en privat investerare i en marknadsekonomi, denna medlemsstat som – om tvivel därom råder – entydigt ska visa, med stöd av objektiva och kontrollerbara omständigheter, att åtgärden vidtagits av staten i dess egenskap av aktieägare. Dessa omständigheter ska klart och tydligt ge vid handen att den berörda medlemsstaten – innan eller samtidigt som den ekonomiska fördelen beviljades – fattat beslutet om att investera i det offentliga företaget genom den faktiskt vidtagna åtgärden⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Se i synnerhet de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkterna 20–22.

⁽²⁴⁾ Dom i målet Stardust Marine, punkt 71.

⁽²⁵⁾ Se mål C-124/10 P, kommissionen mot EDF, punkterna 82 och 83, och de förenade målen T-268/08 och T-281/08, Land Burgenland (Österrike) och Österrike mot kommissionen, punkt 155.

- (90) Kommissionen kan inte godta mottagarens påstående att de åtgärder som är föremål för granskning styrdes av företagets lönsamhetsutsikter enligt den affärsplan för att återställa lönsamheten som upprättades 2008, efter det att åtgärderna i fråga hade antagits. Kommissionen anser att en privat investerare skulle skjuta till nytt kapital i ett företag vars kapital sjunkit under den lagstadgade gränsen, såsom skett i SO.G.A.S., endast om investeraren vid tidpunkten för kapitaltillskottet kunde förvänta sig att företaget inom rimlig tid skulle bli lönsamt igen. Eftersom varken de italienska myndigheterna eller SO.G.A.S. lämnat några konkreta uppgifter som daterar sig från tiden då åtgärderna genomfördes och som visar att de offentliga myndigheterna ville investera och rimligen kunde förvänta sig en ekonomisk avkastning på sin investering skulle ha varit godtagbar för en privat investerare, och eftersom Italien uttryckligen har bekräftat att principen om en privat investerare i en marknadsekonomi inte är tillämplig i det aktuella fallet, slår kommissionen fast att åtgärderna inte är förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.

7.1.2.5 Slutsats

- (91) Kommissionen konstaterar att inget av de fyra kriterier som domstolen angett i Altmarkmålet är uppfyllt i detta fall, och att åtgärderna inte är förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. Kommissionen drar därför slutsatsen att de omtvistade åtgärderna, dvs. kapitaltillskotten för att täcka SO.G.A.S. förluster 2004, 2005 och 2006, ger SO.G.A.S. en ekonomisk fördel.

7.1.3 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

- (92) När det gäller snedvridning av konkurrensen påpekar Italien att "finansieringen av små regionala flygplatser (kategori D) knappast förmodas snedvrida konkurrensen eller påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset", enligt 2005 års riktlinjer för luftfartssektorn. Denna bestämmelse avser dock bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget och ska inte tolkas som att offentlig finansiering av små flygplatser inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1.
- (93) I punkt 40 i 2005 års riktlinjer för luftfartssektorn anges vidare att det "utöver dessa generella synpunkter är [...] omöjligt att ställa en diagnos som skulle kunna gälla för alla tänkbara situationer, särskilt för flygplatserna i kategorierna C och D. Alla åtgärder som skulle kunna utgöra statliga stöd måste därför anmälas så det blir möjligt att granska hur konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna påverkas och huruvida åtgärderna är förenliga med fördraget eller inte."
- (94) Strettoflygplatsen ligger längst söderut på den italienska halvön och är en av tre flygplatser i regionen Kalabrien. Trafikvolymen på flygplatsen har konstant legat under en miljon passagerare ⁽²⁶⁾. När de åtgärder som är föremål för granskning trädde i kraft tillhörde flygplatsen därför kategori D, "små regionala flygplatser", enligt 2005 års riktlinjer för luftfartssektorn. Passagerartrafiken på flygplatsen fördubblades dock mellan 2004 och 2012.
- (95) Marknaden för förvaltning och drift av flygplatser, även små regionala flygplatser, är öppen för konkurrens, och ett antal privata och offentliga företag är verksamma på den marknaden i unionen. Detta illustreras av det faktum att Italien avsåg att delprivatisera Strettoflygplatsen och i det syftet 2007 offentliggjorde en försäljning som var öppen för företag från EU:s alla medlemsstater (se skäl 32). Offentlig finansiering av en flygplatsförvaltare kan därför snedvrida konkurrensen på marknaden för drift och förvaltning av flygplatsinfrastruktur. Flygplatser kan konkurrera med varandra för att dra till sig trafik även om de har olika upptagningsområden. Olika destinationer är, i viss utsträckning och för en del passagerare, utbytbara. Offentlig finansiering av flygplatser kan därför snedvrida konkurrensen och påverka handeln på lufttransportmarknaden i hela unionen.
- (96) Vid den aktuella tidpunkten betjänade Strettoflygplatsen främst inrikes destinationer och dessutom två internationella rutter – Paris och Malta – och tack vare de medel som beviljades kunde flygplatsen hålla sig kvar på marknaden och väsentligt utöka sin verksamhet; kommissionen anser därför att de aktuella åtgärderna kan ha snedvridit konkurrensen och påverkat handeln mellan medlemsstaterna.

7.1.4 Slutsats om förekomsten av stöd

- (97) Kommissionen drar slutsatsen att de kapitaltillskott som SO.G.A.S. beviljats av sina offentliga aktieägare för att täcka förlusterna 2004, 2005 och 2006 utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.

⁽²⁶⁾ Offentliga siffror.

7.2 Stödets laglighet

- (98) De åtgärder som är föremål för granskning genomfördes innan kommissionen gett sitt formella godkännande, och Italien bröt därmed mot genomförandeförbudet i artikel 108.3 i EUF-fördraget.

7.3 Stödets förenlighet med den inre marknaden

7.3.1 Förenlighet enligt reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse

- (99) SO.G.A.S. hävdar att stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget.
- (100) Enligt artikel 106.2 ska "företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala- monopol [...] vara underkastade reglerna i fördragen, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot unionens intresse."
- (101) Den artikeln ger möjlighet till undantag från förbudet mot statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget om stödet är nödvändigt och proportionerligt för att garantera fullgörandet av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse på ekonomiskt godtagbara villkor. Enligt artikel 106.3 ska kommissionen säkerställa att bestämmelserna i den artikel tillämpas, bland annat genom att ange under vilka omständigheter den anser att nödvändighets- och proportionalitetskriterierna är uppfyllda.
- (102) Före den 31 januari 2012 beskrevs kommissionens hållning i fråga om tillämpning av undantaget i artikel 106.2 i EUF-fördraget i gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (nedan kallade 2005 års rambestämmelser) ⁽²⁷⁾ och i beslut 2005/842/EG.
- (103) Den 31 januari 2012 trädde ett nytt paket gällande tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i kraft, som innefattade Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2011) (nedan kallade 2011 års rambestämmelser) ⁽²⁸⁾ och kommissionens beslut 2012/21/EU ⁽²⁹⁾.

7.3.1.1 Förenlighet med den inre marknaden enligt beslut 2005/842/EG

- (104) Åtgärderna genomfördes i juni 2004, juni 2005 och december 2007. Mottagaren hävdar att åtgärderna var undantagna från anmälningskravet genom beslut 2005/842/EG.
- (105) Enligt beslut 2005/842/EG är statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse förenligt med den inre marknaden om det uppfyller villkoren i beslutet. I beslutet förklaras i synnerhet att statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster till flygplatser i) där det genomsnittliga antalet passagerare per år inte överstiger en miljon, eller ii) med en årsomsättning före skatt på mindre än 100 miljoner euro under de två räkenskapsår som föregick det år då tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse anförtroddes företaget, om företaget mottar en årlig ersättning för tjänsten i fråga på mindre än 30 miljoner euro, är förenligt med den inre marknaden ⁽³⁰⁾.
- (106) Beslut 2005/842/EG gäller endast stöd i form av ersättning för offentliga tjänster i samband med tillhandahållande av verkliga tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. För att kunna omfattas av undantaget måste ersättning för offentliga tjänster i samband med tillhandahållande av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse även uppfylla de närmare villkoren i artiklarna 4–6 i beslutet ⁽³¹⁾.
- (107) Enligt artikel 4 i beslut 2005/842/EG ska tjänster av allmänt ekonomiskt intresse anförtros det berörda företaget genom en eller flera officiella handlingar, som bland annat ska innehålla uppgift om den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och skyldigheternas varaktighet, metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen och åtgärder för att hindra och återbetala eventuell överkompensation. Enligt artikel 5 i beslutet ska ersättningen inte vara större än vad som är nödvändigt för att täcka de kostnader som orsakats av fullgörandet av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster, med hänsyn till intäkterna i samband med detta och till en rimlig avkastning. Slutligen ska medlemsstaterna, enligt artikel 6 i beslutet, regelbundet kontrollera att företagen inte får ersättning som överstiger det belopp som fastställts i enlighet med artikel 5.

⁽²⁷⁾ EUT C 297, 29.11.2005.

⁽²⁸⁾ EUT C 8, 11.1.2012.

⁽²⁹⁾ Kommissionens beslut 2012/21/EU av den 20 december 2011 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽³⁰⁾ Artikel 2.1 a.

⁽³¹⁾ Se artikel 10 i beslutet för ikraftträdandedatum, särskilt datum för tillämpning av artikel 4 c, d och e och artikel 6.

- (108) Kommissionen konstaterar, av de skäl som anges i avsnitt 7.1.2.1, att varken mottagaren eller de italienska myndigheterna har visat att SO.G.A.S. anförtrotts att tillhandahålla tydligt definierade offentliga tjänster. De har inte heller visat att det i de handlingar varigenom tjänsten ska ha anförtrotts mottagaren anges några metoder för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen eller några åtgärder för att hindra och återbetala eventuell överkompensation. Kraven i artiklarna 4–6 i beslut 2005/842/EG när det gäller innehållet i sådana handlingar är därmed inte uppfyllda.
- (109) Kommissionen anser följaktligen att ersättningen för att täcka förlusterna för det företag som förvaltar Strettoflygplatsen inte var förenlig med den inre marknaden eller undantagen från anmälningskravet enligt beslut 2005/842/EG.
- (110) I avsaknad av en tydlig definition av de skyldigheter att tillhandahålla offentliga tjänster som SO.G.A.S. ålagts kan åtgärden inte heller anses förenlig med den inre marknaden och undantagen från kravet på förhandsanmälan på grundval av artikel 10 b i beslut 2012/21/EU. Kommissionen har därför undersökt om åtgärden kan anses förenlig med den inre marknaden på grundval av punkt 69 i 2011 års rambestämmelser, enligt vilka "kommissionen kommer att tillämpa de principer som anges i detta meddelande på olagligt stöd om vilket den fattar beslut efter den 31 januari 2012, även om stödet beviljades före detta datum".

7.3.1.2 Förenlighet med den inre marknaden enligt 2011 års rambestämmelser

- (111) I punkt 16 i 2011 års rambestämmelser anges kraven för att en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse ska anses ha anförtrotts ett företag på ett giltigt sätt. Enligt punkt 16 a ska den handling varigenom tjänsten anförtros ett företag innehålla uppgift om innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och skyldigheternas varaktighet. Av de skäl som anges i avsnitt 7.1.2.1 kan de aktuella stödåtgärderna därför inte anses vara förenliga enligt 2011 års rambestämmelser. Framför allt har inte den övergripande förvaltningen av flygplatsen tydligt anförtrotts mottagaren som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Ingen rättsakt har lämnats till kommissionen där den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som anförtrotts mottagaren eller mottagarens rätt till ersättning tydligt definieras. Kommissionen har inte fått några uppgifter som visar att punkterna 17 och 18 i 2011 års rambestämmelser har följts.
- (112) Kommissionen anser därför att den stödåtgärd som är föremål för granskning inte kan förklaras förenlig med den inre marknaden enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget.
- (113) För fullständighetens skull vill kommissionen påpeka att ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som beviljas företag i svårigheter enligt punkt 9 i 2011 års rambestämmelser ska bedömas enligt riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallade *riktlinjerna för undsättning och omstrukturering*).
- (114) Italien hävdade till en början att SO.G.A.S. var ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering. Italien vidhöll emellertid också att de åtgärder som är föremål för granskning inte ingick i någon omstruktureringsplan och att någon sådan plan inte fanns. I beslutet om att inleda förfarandet ansåg kommissionen därför att åtgärderna inte kunde anses förenliga med riktlinjerna för undsättning och omstrukturering.
- (115) Under loppet av den formella granskningen hävdade Italien inte längre att flygplatsförvaltaren var i svårigheter när stödåtgärderna genomfördes och att stödet därmed kunde anses förenligt med den inre marknaden enligt riktlinjerna för undsättning och omstrukturering.
- (116) Det finns därför inga uppgifter som skulle kunna göra det möjligt för kommissionen att bedöma åtgärdernas förenlighet med utgångspunkt i riktlinjerna för undsättning och omstrukturering, och kommissionen kan således inte förklara dem förenliga med den inre marknaden enligt de riktlinjerna.

7.3.2 Förenlighet med den inre marknaden enligt de nya riktlinjerna för luftfartssektorn

- (117) Den 31 mars 2014 antog kommissionen ett meddelande med riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag (nedan kallade *de nya riktlinjerna för luftfartssektorn*)⁽³²⁾. De nya riktlinjerna för luftfartssektorn gäller driftstöd till flygplatser som beviljas före den 31 mars 2014.

⁽³²⁾ EUT C 99, 4.4.2014, s. 3.

- (118) Driftstöd som beviljats innan de nya riktlinjerna för luftfartssektorn trädde i kraft kan förklaras vara förenligt med den inre marknaden i en utsträckning som motsvarar de otäckta driftskostnaderna, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- *Bidrag till ett väl avgränsat mål av gemensamt intresse*: detta villkor är uppfyllt bland annat om stödet ökar rörligheten för unionens medborgare och regioners anslutbarhet eller underlättar regional utveckling ⁽³³⁾.
  - *Behov av statligt ingripande*: en statlig stödåtgärd ska vara inriktad på en situation där stödet kan åstadkomma en påtaglig förbättring som marknaden inte klarar på egen hand ⁽³⁴⁾.
  - *Förekomst av en stimulans effekt*: detta villkor är uppfyllt om det är sannolikt att den ekonomiska aktiviteten på flygplatsen, i avsaknad av driftstöd och med beaktande av den möjliga förekomsten av investeringsstöd och trafikvolymen, skulle vara avsevärt mindre ⁽³⁵⁾.
  - *Stödets proportionalitet (begränsning av stödet till ett minimum)*: för att driftstöd till flygplatser ska anses vara proportionellt måste det vara begränsat till det lägsta belopp som krävs för att den understödda verksamheten ska äga rum ⁽³⁶⁾.
  - *Undvikande av otillbörliga negativa effekter på konkurrens och handel* ⁽³⁷⁾.
- (119) Enligt de italienska myndigheterna står regionen Kalabrien inför kritiska svårigheter på grund av sitt avsides geografiska läge och den underutvecklade rörligheten för gods, vilket i hög grad är ett resultat av att lämplig infrastruktur saknas. Italien har uppgett att de åtgärder som är föremål för granskning ingår i ett större projekt för att förbättra transportnätet i Kalabrien. Åtgärderna skulle göra det möjligt för SO.G.A.S. att förbättra den infrastruktur och de tjänster som flygplatsen erbjuder, mot bakgrund av den nya regionala strategin för att förbättra transportnätet och göra regionen mer lättillgänglig.
- (120) Kommissionen anser följaktligen att driftstödet till SO.G.A.S. har bidragit till uppnåendet av ett mål av gemensamt intresse genom att förbättra tillgängligheten, anslutbarheten och den regionala utvecklingen genom uppbyggnad av en säker och tillförlitlig luftfartsinfrastruktur.
- (121) Enligt de nya riktlinjerna för luftfartssektorn kan mindre flygplatser ha svårt att finansiera sin verksamhet utan offentlig finansiering. Enligt punkt 118 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn kan flygplatser med under 700 000 passagerare per år sakna möjlighet att täcka en betydande del av sina driftskostnader. Trafikvolymen på Strettoflygplatsen har konstant legat under 700 000 passagerare. Kommissionen anser därför att stödet var nödvändigt, i och med att det möjliggjorde en förbättring av anslutbarheten för regionen Kalabrien som marknaden inte skulle ha klarat på egen hand.
- (122) Utan stödet skulle mottagarens verksamhet ha varit avsevärt mindre eller kanske ha upphört helt och hållet. Samtidigt översteg inte stödet det belopp som krävdes för att täcka rörelseförluster och därmed inte heller det lägsta belopp som krävdes för att den understödda verksamheten skulle äga rum.
- (123) I det aktuella upptagningsområdet finns ingen annan flygplats ⁽³⁸⁾ – som framgår ovan ligger den närmaste flygplatsen mer än 130 km bort. Italien har dessutom bekräftat att flygplatsinfrastrukturen har ställts till förfogande för alla flygbolag på icke-diskriminerande villkor. Varken de uppgifter som kommissionen har tillgång till eller de synpunkter som lämnats av berörda parter under loppet av granskningen tyder på att någon diskriminering förekommit när det gäller tillgång till infrastrukturen.
- (124) Kommissionen drar slutsatsen att villkoren för förenlighet med den inre marknaden i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn är uppfyllda.

7.3.3 Slutsats om stödets förenlighet med den inre marknaden

- (125) Kommissionen drar slutsatsen att den anmälda stödåtgärden är förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

⁽³³⁾ Punkterna 137 och 113 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

⁽³⁴⁾ Punkterna 137 och 116 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

⁽³⁵⁾ Punkterna 137 och 124 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

⁽³⁶⁾ Punkterna 137 och 125 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

⁽³⁷⁾ Punkterna 137 och 131 i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

⁽³⁸⁾ *Upptagningsområdet för en flygplats* definieras i de nya riktlinjerna för luftfartssektorn som flygplatsens geografiska marknad, vars gräns normalt ligger cirka 100 kilometer från flygplatsen eller på ett avstånd som motsvarar cirka 60 minuters resa med bil, buss, tåg eller höghastighetståg från flygplatsen.

- (126) Denna slutsats grundar sig på reglerna om statligt stöd och påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser i EU-lagstiftningen, t.ex. EU:s miljölagstiftning.

8. SLUTSATSER

- (127) Kommissionen konstaterar att Italien har genomfört stödet i fråga olagligt, i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Mot bakgrund av bedömningen enligt ovan har kommissionen dock beslutat att inte göra invändningar mot stödet eftersom det är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget och de nya riktlinjerna för luftfartssektorn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för företaget SO.G.A.S. SpA som förvaltar Strettoflygplatsen, till ett belopp av 6 392 847 euro, är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 11 juni 2014.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT**av den 19 december 2014****om vissa skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 i Tyskland**

[delgivet med nr C(2014) 10261]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/945/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virussjukdom hos fåglar, inklusive fjäderfä. Infektioner med aviära influensavirus hos tamfjäderfä orsakar två huvudformer av denna sjukdom som har olika virulens. Den lågpato­gena formen orsakar vanligen endast milda symtom, medan den högpato­gena leder till mycket hög dödlighet hos de flesta fjäderfäarter. Sjukdomen kan ha en mycket stark inverkan på lönsamheten inom fjäderfäuppfödningen.
- (2) Aviär influensa förekommer huvudsakligen hos fåglar, men under vissa omständigheter även hos människor, även om risken i allmänhet är mycket låg.
- (3) Vid utbrott av aviär influensa finns det risk för att sjukdomsagenset sprids till andra anläggningar där fjäderfä eller andra fåglar i fångenskap hålls. Till följd av detta kan sjukdomsagenset spridas från en medlemsstat till andra medlemsstater och till tredjeländer via handel med levande fåglar eller produkter från dem.
- (4) Rådets direktiv 2005/94/EG ⁽³⁾ innehåller bestämmelser om vissa förebyggande åtgärder för övervakning och tidigt påvisande av aviär influensa och om de minimiåtgärder för bekämpning som ska vidtas vid ett utbrott av sjukdomen hos fjäderfä eller andra fåglar i fångenskap. Enligt det direktivet ska skydds- och övervakningsområden upprättas vid ett utbrott av högpato­gen aviär influensa.
- (5) Tyskland har underrättat kommissionen om ett utbrott av högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N8 på en anläggning inom dess territorium där fjäderfä hålls, och har omedelbart vidtagit de åtgärder som krävs enligt direktiv 2005/94/EG, inbegripet upprättande av skydds- och övervakningsområden som bör fastställas i delarna A och B i bilagan till detta beslut.
- (6) Kommissionen har granskat dessa åtgärder i samarbete med Tyskland och konstaterar att gränserna för de skydds- och övervakningsområden som den behöriga myndigheten i den medlemsstaten har upprättat befinner sig på tillräckligt avstånd från den anläggning där utbrottet bekräftats.
- (7) För att förhindra onödiga störningar i handeln inom unionen och för att undvika att tredjeländer inför omotiverade handelshinder, måste man på unionsnivå snabbt fastställa de skydds- och övervakningsområden som upprättats i samband med högpato­gen aviär influensa i Tyskland.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) I detta beslut bör man därför fastställa de skydds- och övervakningsområden i Italien där de djurhälsoåtgärder för sjukdomsbekämpning som föreskrivs i direktiv 2005/94/EG ska vidtas, och det bör anges hur länge denna regionalisering ska gälla.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland ska se till att de skydds- och övervakningsområden som upprättas i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 2005/94/EG omfattar åtminstone de områden som anges i delarna A och B i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2014.

På kommissionens vägnar
Vytenis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

DEL A

Skyddsområde som avses i artikel 1:

ISO Landskod	Medlemsstat	Kod (om sådan finns)	Namn	Tillämpas t.o.m. (i enlighet med artikel 29 i direktiv 2005/94/EG)
DE	Tyskland	Postnr	Område	9 januari 2015
		26676 Barßel	I kommunen Barßel, Landkreis Cloppenburg, Niedersachsen: Från korsningen mellan järnvägen och den östliga kommungränsen för Barßel, vidare utmed kommungränsen söderut och sedan västerut och norrut fram till järnvägen i Elisabethfehn och därefter vidare längs järnvägen österut fram till startpunkten vid korsningen mellan järnvägen och den östliga kommungränsen.	
		26689 Apen 26188 Edeweicht	I kommunerna Apen och Edeweicht, Landkreis Ammerland, Niedersachsen: Från korsningen mellan gränsen för Landkreis och Kortemoorstraße, Kortemoorstraße, Hübscher Berg, Lohorster Straße, Wittenberger Straße, Edewechter Straße, Rothenmethen, Kanalstraße, Am Voßbarg, ägovägen mellan Am Voßbarg och Am Jagen, Am Jagen, Edewechter Straße, Ocholter Straße, Nordloher Straße, järnvägen i riktning mot Barßel fram till gränsen för Landkreis och utmed den gränsen i sydöstlig riktning fram till korsningen mellan gränsen för Landkreis och Kortemoorstraße. Skyddsområdet omfattar fjäderfåanläggningarna på båda sidor om varje väg som utgör en gränslinje för området.	

DEL B

Övervakningsområde som avses i artikel 1:

ISO Landskod	Medlemsstat	Kod (om sådan finns)	Namn	Tillämpas t.o.m. (i enlighet med artikel 31 i direktiv 2005/94/EG)
DE	Tyskland	Postnr	Område	18 januari 2015
		26676 Barßel 26683 Saterland 26169 Friesoythe	I Landkreis Cloppenburg, Niedersachsen: Från korsningen mellan B 401 och B 72 norrut längs B 72 fram till gränsen för Landkreis och sedan vidare längs den gränsen i östlig och sydöstlig riktning fram till L 831 i Edewechterdamm, och därifrån vidare längs L 831 (Altenoyther Straße) i sydvästlig riktning fram till Lahe-Ableiter och längs den i nordvästlig riktning fram till Buchweizendamm, längs den utmed Ringstraße, Zum Kellerdamm, Vitusstraße, An der Mehrenkamper Schule, Mehrenkamper Straße och Lindenweg fram till K 297 (Schwaneburger Straße) och längs den i nordvästlig riktning fram till B 401 och längs den i västlig riktning till startpunkten vid korsningen mellan B 401 och B 72.	

ISO Landskod	Medlemsstat	Kod (om sådan finns)	Namn	Tillämpas t.o.m. (i enlighet med artikel 31 i direktiv 2005/94/EG)
		26689 Apen 26160 Bad Zwischenahn 26188 Edeweicht 26655 Westerstede	<p>I kommunerna Apen, Bad Zwischenahn och Edeweicht samt staden Westerstede, Landkreis Ammerland, Niedersachsen:</p> <p>Från korsningen mellan gränsen för Landkreis och Edamer Straße, Edamer Straße, Hauptstraße, Auf der Loge, Zur Loge, Lienenweg, Zur Tonkuhle, Burgfelder Straße, Wischenweg, Querensteder Straße, Langer Damm, An den Feldkämpen, Pollerweg, Ocholter Straße, Westerstede Straße, Steegenweg, Rostruper Straße, Rüschedamm, Torsholter Hauptstraße, Südholter Straße, Westersteder Straße, Westerloyer Straße, Strohen, In der Loge, Buernstreet, Am Damm, Moorweg, Plackenweg, Ihausener Straße, Eibenstraße, Eichenstraße, Klauhörner Straße, Am Kanal, Aper Straße, Stahlwerkstraße, Ginsterweg, Am Uhlenmeer, Grüner Weg, Südgeorgsfehner Straße, Schmuggelpadd, Wasserzug Bitsche respektive gränsen för Landkreis, Hauptstraße, längs gränsen för Landkreis i sydöstlig riktning fram till korsningen mellan gränsen för Landkreis och Edamer Straße.</p> <p>Övervakningsområdet omfattar fjäderfåanläggningarna på båda sidor om varje väg som utgör en gränslinje för området.</p>	
		26847 Detern	<p>I kommunen Jümme, delen Detern, Landkreis Leer, Niedersachsen:</p> <p>Från startpunkten vid gränsen mellan Landkreis Cloppenburg och Landkreis Leer på B 72 i höjd med Ubbehausen norrut vid hörnet mellan Borgsweg och Lieneweg, vidare norrut och längs Deelenweg fram till Handwiserweg. Utmed den i nordöstlig riktning och vidare längs Barger Straße norrut till vägen Am Barger Schöpfwerkstief.</p> <p>Utmed den vägen först österut och sedan norrut till vägen Fennen och utmed den vägen norrut till vägen Zur Wassermühle.</p> <p>Norrut över Jümme, utmed Aper Tief och i höjd med Französischer Weg vidare på Osterstraße. Därefter mot gränsen till Landkreis Ammerland och utmed den till startpunkten vid Ubbehausen.</p>	

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

BESLUT nr 1/2014 AV STABILISERINGS- OCH ASSOCIERINGSRÅDET EU–SERBIEN

av den 17 december 2014

om ersättande av protokoll 3 (om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete) till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan

(2014/946/EU)

STABILISERINGS- OCH ASSOCIERINGSRÅDET EU–SERBIEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan ⁽¹⁾, undertecknat i Luxemburg den 29 april 2008, särskilt artikel 44,

med beaktande av protokoll 3 till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan, om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 44 i stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan, (nedan kallat *avtalet*) hänvisas till protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete (nedan kallat *protokoll 3*), i vilket det fastställs ursprungsregler och föreskrivs ursprungskumulation mellan unionen, Serbien, Turkiet och varje land eller territorium som deltar i unionens stabiliserings- och associeringsprocess.
- (2) Enligt artikel 39 i protokoll 3 får det stabiliserings- och associeringsråd som inrättades genom artikel 119 i avtalet fatta beslut om ändring av bestämmelserna i det protokollet.
- (3) Syftet med den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung ⁽²⁾ (nedan kallad *konventionen*) är att ersätta de nu gällande protokollen om ursprungsregler mellan länderna i det Europa–Medelhavstäckande området med en enda rättsakt. Serbien och andra deltagare från västra Balkan i stabiliserings- och associeringsprocessen uppmanades i Thessaloniki-agendan, som Europeiska rådet ställde sig bakom vid sitt möte i juni 2003, att ansluta sig till systemet för alleuropeisk diagonal ursprungskumulation. De uppmanades i ett beslut av Europa–Medelhavsministerkonferensen i oktober 2007 att ansluta sig till konventionen.
- (4) Unionen och Serbien undertecknade konventionen den 15 juni 2011 respektive den 12 november 2012.
- (5) Unionen och Serbien deponerade sina godtagandeinstrument hos depositarien för konventionen den 26 mars 2012 respektive den 1 juli 2013. Till följd av detta trädde konventionen i enlighet med artikel 10.3 i konventionen i kraft för unionen och Serbien den 1 maj 2012 respektive den 1 september 2013.
- (6) Om övergången till konventionen inte sker samtidigt för alla fördragsslutande parter inom kumulationszonen, bör den inte leda till någon situation som är mindre förmånlig än tidigare, inom ramen för protokoll 3.
- (7) Protokoll 3 bör därför ersättas med ett nytt protokoll som hänvisar till konventionen.

⁽¹⁾ EUT L 278, 18.10.2013, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokoll 3 till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan, om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete, ska ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 1 februari 2015.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2014.

På stabiliserings- och associeringsrådets vägnar

J. JOKSIMOVIĆ

Ordförande

BILAGA

Protokoll 3

om definition av begreppet ursprungsprodukter och om metoder för administrativt samarbete

Artikel 1

Tillämpliga ursprungsregler

Vid tillämpningen av detta avtal ska tillägg I till den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung ⁽¹⁾ (nedan kallad *konventionen*) och de relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen gälla.

Alla hänvisningar till "relevant avtal" i tillägg I och i de relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen ska anses som hänvisningar till detta avtal.

Artikel 2

Twistlösning

Om det i samband med kontrollförfaranden enligt artikel 32 i tillägg I till konventionen uppstår tvister som inte kan lösas mellan de tullmyndigheter som begärt en kontroll och de tullmyndigheter som ansvarar för att denna kontroll utförs, ska tvisterna hänskjutas till stabiliserings- och associeringsrådet.

Alla tvister mellan importören och importlandets tullmyndigheter ska lösas enligt lagstiftningen i importlandet.

Artikel 3

Ändring av protokollet

Stabiliserings- och associeringsrådet får fatta beslut om ändring av bestämmelserna i detta protokoll.

Artikel 4

Utträde ur konventionen

1. Om Europeiska unionen eller Serbien i enlighet med artikel 9 i konventionen skriftligen meddelar depositarien för konventionen sin avsikt att träda ut ur konventionen, ska Europeiska unionen och Serbien omedelbart inleda förhandlingar om ursprungsregler för tillämpningen av detta avtal.

2. De vid tidpunkten för utträdet tillämpliga ursprungsreglerna i tillägg I och relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen ska fortsätta att gälla för detta avtal till dess att sådana nyframförhandlade ursprungsregler träder i kraft. Från och med tidpunkten för utträdet ska ursprungsreglerna i tillägg I till konventionen och de relevanta bestämmelserna i tillägg II till konventionen dock tolkas så att de enbart medger bilateral kumulation mellan Europeiska unionen och Serbien.

Artikel 5

Övergångsbestämmelser – kumulation

1. Trots vad som sägs i artikel 3 i tillägg I till konventionen ska kumulationsreglerna i artiklarna 3 och 4 i protokoll 3 till detta avtal så som det antagits vid Europeiska unionens och Serbiens ingående av avtalet ⁽²⁾ fortsätta att gälla mellan parterna till detta avtal till dess att konventionen börjar gälla för alla fördragsslutande parter till konventionen som tas upp i dessa artiklar.

2. Trots vad som sägs i artiklarna 16.5 och 21.3 i tillägg I till konventionen får ursprungsintyget när kumulation enbart involverar Eftastaterna, Färöarna, Europeiska unionen, Turkiet och deltagarna i stabiliserings- och associeringsprocessen utföras av ett varucertifikat EUR.1 eller en ursprungsdeklaration.

⁽¹⁾ EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 278, 18.10.2013, s. 16.

BESLUT nr 1/2014 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM AVTALET MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN, OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET, Å ANDRA SIDAN, OM FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

av den 28 november 2014

om ändring av bilaga II (Samordningen av socialförsäkringssystemen) till avtalet

(2014/947/EU)

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer (nedan kallat *avtalet*) ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 14 och 18, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet undertecknades den 21 juni 1999 och trädde i kraft den 1 juni 2002.
- (2) Bilaga II till avtalet ersattes därför med den gemensamma kommitténs beslut nr 1/2012 av den 31 mars 2012 ⁽²⁾.
- (3) Bilaga II till avtalet bör uppdateras för att ta hänsyn till nya rättsakter inom Europeiska unionens lagstiftning som har trätt i kraft sedan dess, särskilt de ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 ⁽⁴⁾ som gjorts genom kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 ⁽⁶⁾ och kommissionens förordning (EU) nr 1244/2012 ⁽⁷⁾.
- (4) Hänsyn bör också tas till de beslut och rekommendationer som Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen antagit för att genomföra förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 efter ikraftträdandet av den gemensamma kommitténs beslut nr 1/2012.
- (5) Bilaga II till avtalet bör uppdateras i överensstämmelse med utvecklingen av den relevanta rättsakten i Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer (nedan kallat *avtalet*) ska ändras i enlighet med bilagan till detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 103, 13.4.2012, s. 51.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 av den 9 december 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 338, 22.12.2010, s. 35).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 149, 8.6.2012, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1224/2012 av den 18 december 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (EUT L 349, 19.12.2012, s. 45).

Artikel 2

Detta beslut är upprättat på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att det har antagits av den gemensamma kommittén.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2014.

På gemensamma kommitténs vägnar

Mario GATTIKER

Ordförande

BILAGA

Bilaga II till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer ska ändras på följande sätt:

1. I **Avsnitt A: Rättsakter som det hänvisas till, punkt 1**, ska texten ”ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning 988/2009 av den 16 september 2009 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna ⁽¹⁾” ersättas med följande:

”ändrad genom

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 988/2009 av den 16 september 2009 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilagorna (*),
- kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 av den 9 december 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (**),
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (***),
- kommissionens förordning (EU) nr 1224/2012 av den 18 december 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (****).

(*) EUT L 284, 30.10.2009, s. 43.

(**) EUT L 338, 22.12.2010, s. 35.

(***) EUT L 149, 8.6.2012, s. 4.

(****) EUT L 349, 19.12.2012, s. 45.”

2. I **Avsnitt A: Rättsakter som det hänvisas till, punkt 1**, under rubriken ”I detta avtal ska förordning (EG) nr 883/2004 anpassas på följande sätt”, ska ”den federala lagen om tilläggsförmåner av den 19 mars 1965” i led h.1 ersättas med följande:

”den federala lagen om tilläggsförmåner av den 6 oktober 2006”.

3. I **Avsnitt A: Rättsakter som det hänvisas till, punkt 2**, ska följande läggas till efter orden ”med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ⁽²⁾”:

”ändrad genom

- kommissionens förordning (EU) nr 1244/2010 av den 9 december 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (*),
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (**),
- kommissionens förordning (EU) nr 1224/2012 av den 18 december 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (***).

(*) EUT L 338, 22.12.2010, s. 35.

(**) EUT L 149, 8.6.2012, s. 4.

(***) EUT L 349, 19.12.2012, s. 45.”

⁽¹⁾ EUT L 284, 30.10.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 284, 30.10.2009, s. 1.

4. I **Avsnitt A: Rättsakter som det hänvisas till, punkt 2**, under rubriken ”i detta avtal ska förordning (EG) nr 987/2009 anpassas på följande sätt:”, ska följande utgå:

”Överenskommelse mellan Schweiz och Italien av den 20 december 2005 om de särskilda förfarandena för ersättning av sjukvårdsförmåner”.

5. I **Avsnitt B: Rättsakter som de avtalsslutande parterna ska beakta** ska följande läggas till efter punkt 21:

- ”22. Beslut nr E2 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 3 mars 2010 om ett förfarande för ändring av uppgifter om de organ som definieras i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 som anges i den elektroniska katalog som ingår som en del av EESSI (*),
23. Beslut nr E3 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 19 oktober 2011 om övergångsperioden enligt artikel 95 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 (**),
24. Beslut nr H6 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 16 december 2010 om tillämpningen av vissa principer för sammanläggning av perioder enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (***),
25. Beslut nr S8 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 15 juni 2011 om beviljande av proteser, betydande hjälpmedel och andra omfattande vårdförmåner enligt artikel 33 i förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (****),
26. Beslut nr U4 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 13 december 2011 om förfaranden för återbetalning enligt artikel 65.6 och 65.7 i förordning (EG) nr 883/2004 och artikel 70 i förordning (EG) nr 987/2009 (*****).

(*) EUT C 187, 10.7.2010, s. 5. [Elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter.]

(**) EUT C 12, 14.1.2012, s. 6.

(***) EUT C 45, 12.2.2011, s. 5.

(****) EUT C 262, 6.9.2011, s. 6.

(*****) EUT C 57, 25.2.2012, s. 4.”

6. I **Avsnitt C: Rättsakter som de avtalsslutande parterna ska notera** ska följande läggas till efter punkt 2:

”3. Rekommendation nr S1 av Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen av den 15 mars 2012 om de finansiella aspekterna av gränsöverskridande organdonationer från levande personer (*).

(*) EUT C 240, 10.8.2012, s. 3.”

RÄTTELSER

Rättelse till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1159/2014 av den 30 oktober 2014 om genomförande av artikel 8a.1 i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland

(Europeiska unionens officiella tidning L 311 av den 31 oktober 2014)

På sidan 4, del II i bilagan, ska rubriken

i stället för: "II. Uppgifterna avseende följande personer och enheter i bilagan till förordning (EG) nr 765/2006 ska ersättas med följande uppgifter:"

vara: "II. Uppgifterna avseende följande personer och enheter i bilaga I till förordning (EG) nr 765/2006 ska ersättas med följande uppgifter:".

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV